

MIC. # L64A

BIBLE. PENTATEUCH.  
HEBREW.

PENTATEUCH.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט  
[www.hebrewbooks.org](http://www.hebrewbooks.org)  
ע"י חיים תש"ע

SANAA, YEMEN: [1206?]  
YEMENITE SCRIPT

חלק שני סוף חסד תורה חסד וי קרא בסד  
 דברי, כתב סדוק גדול עם נקודות ומעשים וסימני הרפה על כ"ד  
 ב"פ"ח עם ציורי פרחים ועם צעצועים בשלל צבעים שונים בראש כל סדרה  
 וכן בכל פרשה ופרשה, הן פתוחה והן סתומה, ציור פרח בצבעים שונים.  
 עם חסודות באותיות קטנות למעלה ולמטה ועל הגליונות.

106 דפים קלף 2' (ארבן 30 צ"ס רחב 12 צ"ס) כל דף לארבעה עמודים (כל צד  
 נחלק לשני עמודים).

הכת"י פותח במשה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם" (בסוף פרשת פקודי)  
 וסופו ציורים ובתוכם האותיות ושם כתוב, ויזכה חכות לחזות בנועם  
 ה' ולבקר בחיכלו וה' אלקים ימחול לו על מה שגה וסעה בדכתיב שניא  
 סי יבין /סנסחרות/ נכ"י (?) קנה זאת תורה אברהם... (נמחקת)... /סנסחו/  
 וסיניעו בירח תסוז אלפא וחמס מאה ושבע עשר בסדינת צנעא.... דתשחבלל  
 קרתא ירושלים ויזכה לסהני בה הוא וזרעיה

סעבר. חשני ג"כ ציורים וכתב בסקום חחלק, אמת קנה אל תסבור, סי שקנה  
 סססונו וסיניע כפו יסועה בן יוסף בן סעדיה בן דוד..... זאת התורה  
 חסחורה הקדושה.... וקנה אותה בחדש /תסוז (בנמח) ססוז  
 ואחריהם עוד דף עם ציורים ארוכים.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט  
[www.hebrewbooks.org](http://www.hebrewbooks.org)  
 ע"י חיים תש"ע



Part II of the Pentateuch containing Leviticus, Numbers and Deuteronomy, in large square characters with vowels and accents, as well as Raphe signs over the letters נבבבב; with floral designs and illuminations in various colors at the beginning of each weekly portion; also at the beginning of each open or closed section colored floral designs.

The manuscript has the Masora in small characters on the upper and lower margin.

106 leaves on vellum (30cm x 21 cm), every page divided into two columns.

The manuscript begins Exodus 40,31; at the end it has designs made out of words, and in these it says: "May the scribe 'behold the beauty of the Lord and to enquire in His Temple' (Ps. 27,4), and may the Lord forgive him all the errors and mistakes as it is written: 'Who can notice errors? Cleanse thou me from secret faults' (Ps. 19,13). This Pentateuch was acquired by Abraham (name scratched out) with his money and with his labor, in the month of Tamuz, in the year 1517\*, in the city of Sanaa... May the city of Jerusalem be rebuilt and may he [the scribe] and his descendants enjoy it."

On the verso there are also illuminations and on the blank part is written: "'Buy the truth and sell it not' (Prov. 23,23). This pure and holy Torah acquired with his money and the work of his hands, Joshua ben Joseph ben Saadia ben David...and he bought it in the month of Tamuz 316" (1556). There follows another page with illuminations.

\* = 1206: this date is according to the Seleucid Era starting 312/11 B.C.E.

[illegible]

ויססהענן ארץ אהל מעד  
יכבוד יתה מלא ארץ מעד  
ולא יכלו מעד לבוא ארץ  
ארץ מעד כי שכן עליו  
הענן וכבוד יתה מלא את  
המעד וזכר עלות הענן  
מעל המעד וזכר עלות  
שורא כל מעד וזכר  
לא יכלו הענן ולא יסעו  
שורא מעד וזכר עלות  
על הענן וזכר עלות  
על הענן וזכר עלות

אברהם ערנט

125



וּלְבָנֵי קָדְשׁ קָדְשֵׁי מִאֲשֵׁי הַזֶּה  
וְכִתְּוֹב קָרְבָּן  
כִּי הִיא מִאֲפֶה תִנּוּר סִלְתָּהּ מִצֵּת  
בְּלֹאֵת בְּשֵׁמוֹ וּרְקִיקִי מִיָּדָה  
מִשְׁחִים בְּשֵׁמֶיךָ  
וְאִם מִנְחָה עָלֶיךָ מִחֶבְתִּי קָרְבָּן  
סִלְתָּ בְּלֹאֵת בְּשֵׁמוֹ מִצֵּה תְּהִי פֶתֶת  
אֵתָּה פֶתֶס וְעָקַת עֲלֶיהָ שֵׁמוֹ מִנְחָה  
הִיא וְאִם מִנְחָה  
וְיִהְיֶה קָרְבָּן סִלְתָּ בְּשֵׁמֶיךָ  
וְעָשִׂהָ וְהִנָּחָה אֵת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר  
יִשְׁעֶיךָ מֵאֵלֶיךָ וְהָיָה אֵלֶיךָ  
הַכֹּהֵן וְהָיָה אֵלֶיךָ מִזֶּכֶחַ וְהָיָה  
הַכֹּהֵן מִזֶּכֶחַ אֵת אֲזִמְרָתָהּ  
וְהָיָה מִזֶּכֶחַ אֲשֶׁר הָיָה עִתָּהּ  
לִימֹה וְהָיָה מִזֶּכֶחַ אֲשֶׁר  
וּלְבָנֵי קָדְשׁ קָדְשֵׁי מִאֲשֵׁי  
הַזֶּה יִבְלֶה מִצֵּה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ  
לִי הִיא לֹא תַעֲשֶׂה וְמוֹסֵר כִּי כֹל  
שֶׁאֵין בְּלֹאֵת בְּשֵׁם לֹא תִקְרִיבוּ  
מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר לִי הִיא וְהָיָה אֲשֶׁר

וְקָרָא בְּיָמֵי הַלֵּילָהּ וְאָלֵהֶם מִן  
 הָאֵשׁ עַל לִבְיָתָן מִתַּחַת וְכִלְקָרָם  
 מִנְחָתָךְ כִּמְלַח מִלְּחָן אֶת־נִסְכֵּי  
 מִלֵּחַ פְּרִי־תֹאֲלֶיךָ מִיָּד אֶת־חֲזֵן  
 עֵינַיִךְ לִקְרֹבָנְךָ תִּתֶּנָּה מִיָּד  
 וְאִם־תִּקְרֶיב מִנְחָתְךָ  
 בְּכֹרִים לַיהוָה אֲכַבֵּדְךָ כְּאִשׁ  
 גֵּר שֶׁמֶלֶךְ לִקְרֹב אֶת־מִנְחָתְךָ  
 בְּכֹרֶיךָ וְנָתַתָּ עֲלֶיהָ שֶׁמֶן־שֶׁמֶת  
 עֲלֶיהָ לִבְנֵה מִנְחָה הוּא וְהִקְטִיר  
 בַּחֲמֶן אֶת־אֹפֶרֶתָהּ נִגִּיד־שֶׁהָ  
 וְהִשְׁמַנָּה עַל־כֵּל־לִבְנֵי־הָאֵשׁ  
 לִתְנוּחָהּ  
 וְאִם־זָבַח שְׁלָמִים קָרַבְתָּם  
 מִזֶּה־בֶּקֶר הוּא מִקְרִיב־אֵשׁ  
 אִם־נִקְבְּהוּ תָמִים יִקְרֶיבֶנּוּ לִפְנֵי  
 הַיְיָ וְסִמֵּן־יָד עַל־אֵשׁ־קֹדֶשׁ  
 וְשִׁחֲטֵהוּ פָּתְיוֹהוּ לִפְנֵי־הַיְיָ  
 בְּכָל־הַיָּד וְכֹבֵעִים אֶת־הָאֵזְנִים  
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִקְרִיב־מִזְבֵּחַ  
 הַשְּׁלָמִים אֵשׁ לַיהוָה אֶת־הָאֵשׁ



11/16/20

ה'תשנ"ח  
י"ח  
ע"ה

מזל  
בליט  
בלי  
ויקרא  
בלי  
גשמה  
וידע  
משכיל  
שלמה

بزرگوار



בקר לחטאת והביא אותך לפני  
אלהינו וידוע כי סמכו זקני העדה  
את ידיהם על ראש הפר לפני  
יהוה ושחבית הפר לפני יהוה  
והביא ההקדש משח מדם הפר  
אל אהל מזבח וטבל הבקר  
אצבעו מדם והזה שבע  
פעמים לפני יהוה את פני  
הפר ברוי מקדש יתן על קרנת  
המזבח אשר לפני יהוה אשר  
כאן מזבח ואת בלחם ישפך  
אל יסוד מזבח עלה אשר  
פניו אהל מזבח ואת פניו  
ידים ממנו והקטיר המזבח  
ועשה לפר כאשר עשה לפר  
החטאת בין עשהו ופר  
על הפר כפר וכלל להם וצא  
אתה אל מחוץ למחנה שרף  
את פאשר שרף את הפר  
וראשו חטאת הקהל הוא

אֶעֱרֹשׂ אִיחָטְאוּ עֲשֵׂה אַחַת  
מִכָּל מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר  
לֹא תַעֲשֶׂינָהּ כְּשֹׁגְגָה וְאִשָּׁם  
אוֹהוּד עָלֵינוּ חֲטָאוֹתוֹ אֲשֶׁר  
חֲטָא בָהּ וְהִבֵּא אֶת קָרְבָּנוֹ שֶׁעִיר  
עֲזִיכָּ זָכַר תְּמִיסוּס מִן יָדוֹ עַל  
רֹאשׁוֹ שֶׁעִיר וְשֶׁחֲטָא תוֹב מִקָּדֹשׁ  
אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעִלָּה לִפְנֵי  
יְהוָה חֲטָאֵת הוּא וְלֶקַח הַכֹּהֵן  
מִדָּם חֲטָאֵת כֹּאֲעֲבֹדֵי עֲלִי  
עַל קֶרֶן מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת מִן  
יִשְׁפֹךְ אֶל־סוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת  
כֹּל אֲשֶׁר יִקְטֹרֶה מִזְבֵּחַ כְּחֹלֶב  
זָבַח הַשְּׁלָמִים וּכְפָר עָלֵינוּ  
הַכֹּהֵן מִחֲטָאוֹתָיו וְנִסְלַח לָנוּ

וְכִסְתָּ אֶת־הָאָרֶץ כְּשֶׁעָשִׂיתָ  
מֵעַתָּה אֶת־הָאָרֶץ בַּעֲשׂוֹתָהּ אֶת־הָאָרֶץ  
מִמִּצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁכַּח  
וְאֲשֶׁר צִוִּיתָ לְעַמְּךָ חֹטְאֵי  
אֲשֶׁר חֲנּוּ וְהָיָה כִּי־בִנְיָנוּ





225

הוא והביאה אל הכהן וקמץ  
הכהן ממנה מלוא קמצו את  
אזכרתה וחקטיר המזבח על  
אש יהוה חטאת הוא וכפר עליו  
הכהן על חטאתו אשר חטא  
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה  
לכהן כמנחה

וידבר יהוה אל משה לאמר  
נפש כיתמעל מעל חטאה  
בשגגה מקדשי יהוה והביא את  
אשמו ליהוה אילתמים מן העאן  
בערב בסוף שקלים כשקל הקדש  
לאשם ואת אשר חטא מן  
הקדשי שלם ואתחמישתו  
יוסף עליו ונתתו לכהן והכהן  
יכפר עליו כאילת האשם ונסלח  
לו

ואם נפש כיתחטא ועשתה  
אחת מכל מצות יהוה אשר  
לא תעשינה ולא ידע ואשם  
ינשא עונו והביא אילתמים

ליהוה על חטאתו אשר חטא  
נזבה מן העאן כשפחה או שערת  
עזים לחטאת וכפר עליו והכהן  
מחטאתו ואם לא תגמיר ודרי  
שהוה הביא את אשמו אשר חטא  
שתי תרים ארשני בניו ליהוה  
אחד לחטאת ואחד לעלה והביא  
את סאלתה וחקטיר את אשר  
לחטאת ראשונה ומלקאת ראשו  
ממור עד פוולא יבדיל והוא  
מדם החטאת על קד המזבח  
וחנשא בדם ימצה אל יסוד  
המזבח חטאת הוא ואתה שני  
יעשה עלה כמשפט וכפר עליו  
הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח  
לו ואם לא  
תשיגידו לשתי תרים או לעני  
בניו והביא את אשמו אשר  
חטא עשיית האפה קדית  
להביא את ראשית עליה שמן  
ולאיתן עליה לכהן כי חטאת



והרטייר צליה חליכי השלמים  
אשרתמידתוקד עלהמוזבחלא  
תבניה \* \* וואלתענות  
קמנחה הקרב אתה בני אהרן  
לפני יהוה אלפני המזבח והרים  
ממנו בקמצו מסלת המנחה  
ומשמנה ואת כל הלבנה אשר  
עלה ממנחה והקטיר המזבח  
ריח ניחח אזכרתה ליהוה ונתת  
ממנה יאכלו אהרן ובני מצות  
לאכל במקום קדש כער אהרן  
מועד יאכלו לאת אפה חמץ  
חלקם נתתי אתה מאשי קדש  
הדשי כהוא פחטאת וכאשכ  
כל זכר בני אהרן יאכלנה חק  
עילם לדרת יכב מאשי יהוה  
כל אשר יגני דרם יחדשי

לְהַחֲזִיק בְּהַמְשָׁחָא אֲתָן עֵשֶׂר

האפה סלת מנחה תמיד מחציתה  
בבקר ומחציתה בערב ועל מחבת  
בשימון תעשה מתכבת תבאנה  
תפיני מנחת פתים תקרב להעלה  
ליהוה ויהי פחוק משיח העלה  
מבניו יעצא אתה חק עולם  
ליהוה כליל תקטור וכל מעלת  
פחוק כליל תהיה לאתאכלו

וידבר יהוה אל משה לאמר  
דבר אל אחיז ואל בניו לאמר  
זאת תורת החטאת במקום  
אשר תשחט העלה תשחט  
החטאת לפני יהוה קדש קדשים  
הוא הכהן חטא אתה יאכנע  
במקום קדש תאכל בחצר  
אהל מועד בלא אשר יעבד שרת  
יקדש ואשר יזהב מדמה לזר  
דבד אשר יזהב על התכבד  
במקום קדש יזהב יזהב  
שליש יזהב יזהב

וַעֲשֵׂת פְּעִילָה וּמִרְקוֹשׁ שִׁטָּר  
בְּמִים וּכְלֹזֶכֶר פִּכְחָנִים אִכְלָאֲתָה  
קִדְשׁ קִדְשֵׁי יִסְחָוָה וּכְלֹחַ פִּטָּאֲתָה  
אֲשֶׁר לִי וְכֵן אֲמַר מַה אֵלָהּ לִי מִזֶּעַר  
לִכְפֹּר בְּקִדְשֵׁי אֵלָהּ אֲכַל בָּאֵשׁ  
תִּשְׁרָף

וַיֵּאֱתַן תּוֹרַת הָאֵשׁ קָדְשׁ קֳדָשִׁים  
הוּא אֵשׁ מִקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט וְאֵת  
הַעֲלִי יִשׁוּב מִוֹאֵת הָאֵשׁ וְאֵת  
דָּמֹו יִזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ כִּי כִּוֹנֵן  
כָּל הַלֵּב יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלֹהִים  
וְאֶת הַחֹלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת הַקֶּרֶב  
וְאֶת יִשְׁוֵי הַכֹּלֵי־תָ וְאֶת הַחֹלֶב  
אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶלִים  
וְאֶת הַיִּתְרוֹתֵי הַלֵּב כִּי עַל הַכֹּלֵי־תָ  
יִפְרֹחַ וְהַקֶּרֶב יֵאָתֶם הַכֹּהֵן  
חֲמִצְכָּהּ אֵשׁ לֵיהוָה אֵשׁ  
הוּא כָּל הַלֵּב וְכִתְיָם יֵאָכְלֶנּוּ  
בַּמִּקּוֹם קָדְשׁ אֵשׁ אֵשׁ קֳדָשִׁים  
הוּא אֵשׁ אֶת הָאֵשׁ תּוֹרַת אֶת  
לֵהֱוֶה אֵשׁ אֲשֶׁר יִכְרֹס וְלֵהֱוֶה

והכהן המקריב את עלת איש  
עורה עלה אשר הקריב למקלו  
יהיה וכל מנחה אשר תאפה  
בתנור וכל עשה במרחשת  
ועל מחבת לכהן המקריב אותה  
לו תהיה וכל מנחה כלולה  
בשמן וחרבה לכל בני אהרן  
תהיה איש כאחיו

וְזֹאת תִּזְכֹּרְתָּ זִכְחָה שְׁלֹמִים אֲשֶׁר  
יִקְרִיעַ לִי וְהָאֵם עַל תִּזְכֹּרְתָּ יִקְרִיעַ  
וְהַקְרִיב עַל כִּדְהַת הַתּוֹרָה הַלֹּלֶת מִצֹּת  
מִרְלֹת בְּשֵׁמוֹ וְדִקִּיקִי מִצֹּת  
מִי־יִי בְּשֵׁמוֹ וְסִלֹּת  
מִרְכַּכַּת חֲלֹלֶת כְּלֹלֶת בְּשֵׁמוֹ  
עַל חֲלֹלֶת לֶחֶם חֲמֵץ יִקְרִיעַ  
קִרְבָּנִים זִכְרֹת עֲלֵי יִי  
הַיִּקְרִיעַ מִי־יִי אֲחֵר בְּשֵׁמוֹ  
תְּרוֹמַת לִיחָה לְפָנֶיךָ וְהַקְרִיעַ  
בְּשֵׁמוֹ לִי יִיחָה וְכֵשֶׁר  
וְהַקְרִיעַ יִי לִי יִי וְכֵשֶׁר

החלוקה הפנימית הברכה ליהודה המדומה לכסיהיה שנית תעשו לפנים ב. שר-זל a

4674

JK

۱۰

437

۲۰

21

באצלה

ix

אגודת

;

5

۱۲۸

2

601

۱۱۲۳

三

4021

23.

i

五

5-7-44



לאהרן ולכהן ואת שוק הימין  
תתנו וימיהלכון מזבחי  
שלמים המקריב אתכם  
השלמים ואתהחלכםפנאתם  
לותריד שוק תמין למנהיבי  
אתההתנופה ואת שוק  
התרומה לקחתי מאת בני ישראל  
מזבח שלמים ואתם  
לאחץ חכמן ולבניו לחק עולם  
מאת בני ישראל זאת משחת  
אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה  
ביום הקריב אתם לכהן ליהוה  
אשר צוה יהוה לתת להם ביום  
משחו אתם מאת בני ישראל  
חקת עולם לדורותם ואתהתורה  
לעלה למנחה ולחטאת  
ולאשם ולמלואים ולזבח  
השלמים אשר צוה יהוה  
אתמשה פהר סיני ביום צוהו  
את בני ישראל להקריב את  
קרביהם ליהוה במדבר סיני

וידבר יהוה אל משה לאמר יסח  
את אהרן ואת בניו איתו ואת  
הכנדים ואת שמן המשחה את  
פר החטאת ואת שני חאילים  
ואת סל המצות ואת כלהעדה  
הקהל אל פתח אהל מועד ויעש  
משה כאשר צוה יהוה אתו  
ותקהלה עדה אל פתח אהל  
מועד ויאמר משה אל העדה  
זה הדרבד אשר צוה יהוה לעשות  
ויקרב משה את אהרן ואת בניו  
וידחץ אתם במים ויתן עליזאת  
הכתנת ויחבר אתו כאבנטו ולבש  
אתו את המעיל ויתן עליו את  
האפד ויחבר אתו ויחשב האפד  
ויאמר לכו וישם עליו את  
החשן ויתן אל החשן אבן  
האורים ואת התמים וישם את  
המענפת על ראשו וישם על  
המענפת אלמול פמו את עין





ויתן משה מן הדם על הגד אונם  
הימנית ועל כהן ידם הימנית  
ועל כהן רגלם הימנית וזרק משה  
את הדם על המזבח סביב וישח את  
החלב ואת האליה ואת כל החלב  
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד  
ואת שתי הכליות ואת חלבן ואת  
שוק הימין ומסל המצות אשר  
לפני יהוה לקח חלת מצה אחת  
וחלת לחם שמן ואת תורקין אחד  
וישם על החלבים ועל שוק  
הימין ויתן את הכל על כפי  
אחרו ועל כפי בניו ויקרא אתם  
תנופה לפני יהוה ויקח משה  
אתם מעל כפיהם ויקטר המזבח  
עלה עלה מלאים הם לריח נחח  
אשה הוא ליהוה ויקח משה  
את החזה ויניפהו תנופה לפני  
יהוה מנת המלאים למשיח  
היה למנה פאשר צוה יהוה  
את משה ויקח משה ויניפהו

המשיחה ומזבח אשר על  
המזבח ויז על אחרו על בגדיו  
ועל בניו ועל בגדי בניו וזרק משה  
את אחרו את בגדיו ואת כפיו ואת  
בגדי בניו ואתו ויקח משה  
את אחרו ואת בניו ואת כל  
פתח אהל מועד וישם את כל אלו  
ואת החלב אשר על המלאים  
כאשר צוית לאמר בני ישראל  
יאכלו ויהיו חיות בשר ודם  
כאשר צוית מפתח אהל מועד  
לאתצאו שבעת ימים עד יום  
מלאת ימי מלאיכם כי שבעת  
ימים ימלא את ידכם בשר  
עשה כיום הזה צוה יהוה  
לענינות לבשר עליכם ופתח אהל  
מועד תשבו ימים ולילה שבעה  
ימים ושמרתם את משמרת  
יהוה ולא תמותו כי כן צויתני  
ועל ידך וצויתני מלח בשר  
אשר צוה יהוה ביד משה





הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כָּפוֹ מִמֶּנּוּ וַיִּקְטֹר  
עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּכֶד עֵלֶת הַבֶּקֶר  
וַיִּשְׁחַב אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאֵילָנָה  
הַשְּׁלֵמִים אֲשֶׁר לַעַם וַיִּמְצְאוּבֵנִי  
אֶהְרֹן אֶת־הַדָּם אֲלֵיו וַיִּזְרֶקֶח עַל־  
הַמִּזְבֵּחַ כִּכְּבֹד וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־  
הַשּׁוֹר וּמִן־הָאֵילָנָה וְהַמִּכְסָה  
וְהַכֹּלִית וַיִּתְּרֵת הַכֶּבֶד וַיִּשְׁימֵאֶת־  
הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹר  
הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַחֲזוֹת  
וְאֶת־שׁוֹן הַיָּמִין הַנֶּיף אֶבְדֵּן  
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה  
מִשְׁחֵי וַיִּשָּׂא אֶהְרֹן אֶת־הָאֵל  
הָעֵם וַיִּכְרַס וַיִּרֶם מִעֲשֵׂי־  
הַחֲטָאֹת וְהַעֲלָה וְהַשְּׁלֵמִים וַיִּצָּא  
מִשּׁוּהָ וְאֶהְרֹן אֶל־הַלְּמוֹעַ וַיִּצָּא  
וַיִּכְרַס וְאֶת־הָעֵם וַיִּרֶם כִּכְבֹּד יְהוָה  
אֶל־כָּל־הָעַם וַתַּעֲאֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה  
וְתִאֲכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־  
הַחֲלָבִים וַיִּרֶם כָּל־הָעַם וַיִּרְמֻ  
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּקְחוּ כֶּבֶד אֶהְרֹן

וְיָשָׁב אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־תְּפִלָּתוֹ וַתִּשְׁכַּח אֶת־עֲוֹנוֹתָיו

נִדְּבָא כִּי הוּא אֵלֶּשׁ מִחֲתָתוֹ וַתִּגַּן  
כִּתְּנֵי אֲשֶׁר וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם קִסְדֵּי־  
וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֲשֶׁר  
לֹא צִוָּה אֶת־הָעַם וַתַּעֲאֵשׁ מִלִּפְנֵי  
יְהוָה וְתִאֲכַל אֹתָם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי  
יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשּׁוּהָ אֶל־הַקָּהוֹן  
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר כֶּכֶבֶד  
אֶקְדֹשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעַם אֶכְבֹּד  
וְדָם אֶהְרֹן וַיִּקְרָא מִשּׁוּהָ אֶל־  
מִישָׁאֵל וְאֶל־אֶלְעָזָר בְּנֵי עֲזִיָּאֵר  
דֹּאֶהְרֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים קָרְבוּ  
שׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֶת־פְּנֵי הַקָּדֹשׁ  
אֶל־מַחֲוֵץ לְמַחֲנֵה וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֵם  
כִּתְּנֵיהֶם אֶל־מַחֲוֵץ לְמַחֲנֵה  
כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר מִשְׁחֵי וַיֹּאמֶר מִשְׁחֵי  
אֶל־הַקָּהוֹן וְלֹא־לְעֹזֵר לֹא־יִתְּמֹר  
בְּנֵי דֹאֶהְרֹן אֶל־תִּפְּרֹעוּ  
וּבְנֵיכֶם לֹא־תִפְּרֹעוּ וְלֹא־תִמָּתוּ  
וְעַל כִּדְהַעֲדָה יִקְרָא וְאֶחָיִכֶם  
כָּל־כִּתְּנֵי שְׂדֵאֵל יִכְבוּ אֶת־  
הַשֶּׁדֶפָה אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוָה

וְיָשָׁב אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־תְּפִלָּתוֹ וַתִּשְׁכַּח אֶת־עֲוֹנוֹתָיו

וְיָשָׁב אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־תְּפִלָּתוֹ וַתִּשְׁכַּח אֶת־עֲוֹנוֹתָיו



בעיני יהודי-שמעמשה נייט

1525

וידבר יהוה אל משה ואליהרר  
לאמר אלהים יצרו אל בני ישראל  
לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל  
הבהמה אשר על הארץ וכל מפרסת  
פרסה ושסעת שסע פרסת  
מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו  
אך את זה לא תאכלו ממעלי המקה  
וממפרסי חפרסה את הגמל כי  
מעלה גרה הוא ופרסה איננו  
מפרסי גומא הוא לכם ואת  
השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה  
לא יפרסי גומא הוא לכם ואת  
הארנבת כי מעלת גרה הוא  
ופרסה לא תפרסה טמאה הוא  
לכם ואם חזיר כי מפרסי  
פרסה הוא ושסעת שסע פרסה  
והוא גרה לא יגר טמאה הוא לכם  
מבשרם לא תאכלו ובגדלם  
לא תגעו טמאים הם לכם ואת

וזה תאכלו מפלאת אשר במים כפר  
אשר לו סגפך וקשקשת במים  
במים ובנחלים אתם תאכלו וכל  
אשר אין לו סגפך וקשקשת  
במים ובנחלים מכל שרץ המים  
ומכל בעש וחיה אשר במים  
שקץ הם לכם ושקץ יהיו לכם  
מבשרם לא תאכלו ואת נביותם  
תשקצו כל אשר אין לו סגפך  
וקשקשת במים שקץ הוא  
לכם ואת אלה תשקצו מן העוף  
לא יאכלו שקץ הם את הנשר  
ואת הדורס ואת העינייה ואת  
הדאה ואת האניה למינה את כל  
עורב למינו ואת כתר העניה ואת  
התחמס ואת השחף ואת הנץ  
למינתי ואת הדבוס ואת הערסות  
העשור ואת הנשמה ואת הנחש  
ואת הרחם ואת החכיל ואת  
למינה ואת הדוב פת ואדם  
רשע שקץ הוא העוף והדורס

*Handwritten signature*

וְלֹא־יִרְצֶה שׂוֹקֵץ הוּא לִכְבוֹדֵךְ  
 אֲנִי הִתְאֲכִיל מִכָּל שְׂרָצָה עוֹף  
 וְדוֹדֶךָ עֵלֶּךְ יֵשֶׁע אֲשִׁירָא בְּרָעִים  
 מִן עַלְלֵה לְיִדְדֵיךָ בְּחֵץ יִצְחָק  
 אֲתֵּאֲרֶה מִהֶם תֵּאֲמַלּוּ אֶתְּךָ אֲרֻבֵּי  
 יָמֶיךָ וְאֶתְּךָ עִם לְמִינֵהוּ וְאֶתְּ  
 חֲרֻגֶיךָ לְמִינֵהוּ וְאֶתְּ חֲגֻבֵי מִינֵהוּ  
 לְמִינֵהוּ שׂוֹקֵץ רֵעִים אֲשִׁירָא אֲרֻבֵּי  
 רֵעִים שׂוֹקֵץ הוּא לִכְבוֹדֵךְ וְלֹא־לֵךְ  
 תִּטְעֵנִי בִּדְרֵי הַגִּבּוֹר בְּנֵי לִדְתְּךָ  
 יִטְמָא עֵרֵךְ הַגִּבּוֹר וְכִלְהֵנִשָּׁא  
 מִגְּבֻלָּתְךָ יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא  
 עֵרֵךְ לִי לְהַתְּרֵם אֲשִׁירָא  
 מִפִּי שְׂתַּרְסְרוּ אֶסְעִי אֶתְּ  
 גִּתּוֹ וְיִהְיֶה מִעֲרֹךְ  
 כְּנִי וְיִכְבֹּדוּ לְךָ כִּי לְהַגִּבּוֹר  
 דָּם יִשְׁפֹּךְ וְיִכְלָה לְרֵעֵהוּ לְכַפּוֹ  
 וְיִכְלָה לְהַתְּרֵם אֲשִׁירָא  
 וְיִכְלָה לְהַתְּרֵם אֲשִׁירָא  
 וְיִכְלָה לְהַתְּרֵם אֲשִׁירָא  
 וְיִכְלָה לְהַתְּרֵם אֲשִׁירָא  
 וְיִכְלָה לְהַתְּרֵם אֲשִׁירָא

וְטַמְאָה דְּעַרְבֵי מֵאָה טוֹהֵה  
לְכָה וְהָיָה  
הַטַּמְאָה בְּשֵׁרץ הַשֶּׁרֶץ עַל הָאָרֶץ  
הַחֲלֵדָה עֵכָבְרוּ וְהָצַב לְמִינֵהוּ  
וְהָאֵנָקָה וְהַכַּח וְהַיִּטָּא וְהַחֲמִי  
וְהַתְּנִשְׁמִת וְהַחֲטִמָּה טִלְכָּה  
בְּכִל הַשֶּׁרֶץ כִּל הַנֶּגַע בְּהֵסְמֵה  
טַמְאָה עֲדָה לְכָה וְלֹא שֶׁיִּכָּר  
עַל יְדֵי הֵם בְּמֵתָם יִטַּמְאוּ מְכֻלָּה  
עַל יְדֵי הֵם בְּמֵתָם יִטַּמְאוּ מְכֻלָּה  
אֵלֶּה הֵם הַטְּמֵאִים שֶׁיִּכָּר  
אֵלֶּה הֵם הַטְּמֵאִים שֶׁיִּכָּר  
וְכַאֲטוֹמָה דְּעַרְבֵי טוֹהֵה  
בְּלִיחָה שֶׁאֵשׁ עַל מִקְדָּשָׁהּ  
לֹא שֶׁיִּכָּר בְּתוֹכָהּ שֶׁיִּכָּר  
תִּשְׁכְּרוּ מִכֹּל הָאֵשׁ שֶׁיִּכָּר  
וְשֶׁיִּכָּר בְּאֵשׁ עַל מִסֵּי טַמְאָה  
מִשְׁקֵי הָאֵשׁ וְשֶׁיִּכָּר בְּכִל  
יִטַּמְאוּ וְלֹא שֶׁיִּכָּר עַל מִנְבֵּלָה  
עַל יְדֵי יִטַּמְאוּ וְכִי יִכָּר  
טַמְאָה הֵם טַמְאִים יְדֵי לְכָה  
אֵךְ כִּי עֵינֵינוּ בְּמִקְדָּשָׁהּ

biochemical and clinical data. The authors conclude that the results of this study suggest that the use of a low-dose, long-term treatment with a statin may be beneficial in the management of patients with hypercholesterolemia and a history of stroke.











צרעת הוא ואם תחיה תעמד  
 הבה חת לא פשתה בעור והוא  
 כהה שאת המכוה הוא וטהרו  
 הכהן כי צרבת המכוה הוא  
 ואיש או אשה כי ידיה בו נגע  
 כראשו כזקן וראה הכהן את  
 הנגע והנה מראהו עמוק מן העור  
 וכו שער צהב דק וטמא אתו והכה  
 נתק הוא צרעת הראש או הזקן  
 הוא ופי יראה הכהן את נגע  
 העתקה אף מראהו עמוק  
 מן העור ושער שחר איז בו  
 וסגיר הכהן את הנגע העתקה שבעת  
 ימים וראה הכהן את הנגע כיון  
 השכייע והנה לא פשה העתקה ולא  
 היה בו שער צהב אז הטהרו  
 אין במקום שער והתנגח  
 את העתקה לא ירחוה סגיר הכהן  
 ימים שנית  
 הנה כיון השכייע

והנה לא פשה הנתק בעור  
 וימרא הוא ינוע עמך מזה עור וטח  
 אתו הכתן וכבס בגדיו וטהרו אכ  
 פשה יפשה הנתק בעור אחרי  
 טהרתו וראה הכתן והנה פשה  
 הנתק בעור לא יכרת הכתן לשער  
 הצהב טמא הוא ואם כפשינו עמר  
 הנתק ושער שחר צמח לו נרפא  
 הנתק טהור הוא וטהרו והכתן  
 ואיש או אשה כי  
 יהיה בעור בשחם כהת כהת  
 לבנת וראה הכתן והנה בעור  
 בשחם כהת כהת לבנת כהת  
 הוא פרח בעור טהור הוא  
 ואיש כי ימרט ראשו  
 קרח הוא טהור הוא ואם מפאת  
 פניו ימרט ראשו גכח הוא טהור  
 הוא וכשיהיה בקרחת או כבבחת  
 נגע לבי אד מרס עד עת פרחת  
 הוא כחחת או כבבחת וראה  
 אתו הכתן והנה שאתה נגע

לִבְנֵהאֶדְמֶהתְּבַקֵּר חֲתָנוֹ  
בְּנִכְחַת־כִּמְרָאָה עֲרֵעַת עוֹר  
בְּשׁוּר אִישׁ עֲרוּעַתוֹ אֶטְמָא הוּא  
טָמֵא יִטְמָאנִי הִכְהֵן בְּרָאשׁוֹ  
נִגְעוּ וְהַעֲרוּעַ אִשׁ בִּזְוָה נִגְעַבְלִין  
הַיְּפָרְמִים וְרָאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ  
וְעַל שֹׁפֵס יַעֲבֹה וְטָמֵא טָמֵא  
יִקְרָא בְּלִימֵי אֲשֶׁר הִנֵּג עֲבִיטָמָא  
טָמֵא הוּא כִּדְיִשְׁכֵּם חוּץ לַמַּחֲנֶה  
אוֹשְׁבוֹ וְהַכְּגֹד  
כִּי־יִהְיֶה בִּזְוָה עֲרֵעַת כְּכֹגֵד  
צִמְרָאוֹ כְּכֹגֵד פְּשִׁיתִים וְאוֹשְׁבוֹ  
אוֹבְעֵר כְּלִפְשִׁיתִים וְלִצְמֵרָאוֹ  
כִּלְיָעוֹר כְּכֹגֵד לִמְלָאכַת עוֹר וְהִיא  
תִּגְעִיר קִרְקָא אוֹ אֶדְמֶס כְּכֹגֵד אוֹ  
כִּלְיָעוֹר אוֹשְׁבוֹ אִישׁ אוֹבְעֵר כְּכֹגֵד  
כִּלְיָעוֹר נִגְעַת עֲרֵעַת הוּא וְהִיא  
אֶת־הַכְּהֵן וְרָאָה הִכְהֵן אֶת־הַנֵּגַע  
וְהִסְמִיר אֶת־הַנֵּגַע שְׁבַע יָמִים  
וְרָאָה אֶת־הַנֵּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי  
כִּי־פָשָׁה הַנֵּגַע כְּכֹגֵד אוֹשְׁבוֹ

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

אוֹבְעֵר כְּכֹגֵד אוֹבְעֵר לִכְלָא שׁוּר  
יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמִלְאכָה עֲרֵעַת  
מִמָּא רֵת הַנֵּגַע טָמֵא הוּא וְשׁוּר  
אֶת־הַכְּגֹד אוֹ אֶת־הַשִּׁתִּי אוֹ אֶת־הָעוֹר  
כִּצְמֵרָאוֹ כִּפְשִׁיתִים אוֹ אֶת־כִּלְיָ  
הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בִּזְוָה נִגְעַת עֲרֵעַת  
מִמָּא רֵת הוּא כִּאֲשֶׁר שֶׁקָּרָא אֵם  
יִרְאָה חִכְהֵן וְהִנֵּה לֹא פָשָׁה הַנֵּגַע  
כְּכֹגֵד אוֹשְׁבוֹ אוֹבְעֵר כְּכֹגֵד אוֹבְעֵר  
כִּלְיָעוֹר וְעוֹתֵה הַכְּהֵן וְכִסְמוֹת  
אֲשֶׁר בִּזְוָה נִגְעַת וְהִסְמִיר שְׁבַע יָמִים  
יָמִים שְׁנִיתִת וְרָאָה הִכְהֵן אַחֲרֵי  
הַכֶּכֶס אֶת־הַנֵּגַע וְהִנֵּה לֹא הִפְךָ  
הַנֵּגַע אֶת־עֵינָיו וְהַנֵּגַע לֹא פָשָׁה  
טָמֵא הוּא כִּאֲשֶׁר שֶׁרָפָה פִּחְתָּת  
הוּא כְּקִרְחָתוֹ אוֹ כְּבִחְתּוֹ וְרָאָה  
הַכְּהֵן וְהִנֵּה כִּתְהַנֵּג אַחֲרֵי  
הַכֶּכֶס אֶת־וְקָרָע אֶת־מִן־הַכְּגֹד  
אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשִּׁתִּי אוֹ מִן־  
הָעוֹר וְאִם תִּרְאֶה עוֹר כְּכֹגֵד  
אוֹשְׁבוֹ אוֹבְעֵר כְּכֹגֵד אוֹבְעֵר

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט





הַשָּׁמַיִם יִזְכַּקְהֶם עַל כָּף הַכֶּהֱן  
הַשָּׁמַיִם אֵלֶיךָ וְהָיָה הַכֶּהֱן כְּאֶנְכִי  
הַיָּמִינִית מִזֶּה שָׁמַיִם אֲשֶׁר עַל כָּף  
הַשָּׁמַיִם אֵלֶיךָ שֶׁכָּע פְּעָמִים לִפְנֵי  
יְהוָה וְהָיָה הַכֶּהֱן מִזֶּה שָׁמַיִם אֲשֶׁר  
עַל כָּפוֹ עַל תְּנוּקָאֵן הַמִּטָּה  
הַיָּמִינִית וְעַל כָּף יְדוֹ הַיָּמִינִית  
וְיִלְכֶּה רַגְלוֹ הַיָּמִינִית עַל מִקְוֶה  
הַכֶּהֱן אֲשֶׁר וְהַנֹּתֵר מִזֶּה שָׁמַיִם  
אֲשֶׁר עַל כָּף הַכֶּהֱן יִתֵּן עַל דָּאֵשׁ  
הַמִּטָּה לִכְפֹּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה  
וְיִגְשֶׁה אֶת הָאֶחָד מִזֶּה הַתִּיָּסָא  
מִזֶּכֶן הַיָּמִינִית מֵאֲשֶׁר תִּשְׁגִּי יְדוֹ  
אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁגִּי יְדוֹ אֶת הָאֶחָד  
הַטָּה אֶת הָאֶחָד עָלָה עַל דָּמָה  
וְכִפֹּר הַכֶּהֱן עַל הַמִּטָּה לִפְנֵי  
יְהוָה וְאֶת תּוֹרַת אֲשֶׁר בִּנְיָמִן  
עַד עַתָּה אֵלֶיךָ תִּשְׁגִּי יְדוֹ  
בְּטָהֳרָה  
וְיִדְבַּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרָן  
לֵאמֹר כִּי תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה

אֲשֶׁר אֵנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחָד יָדְכֶם  
נִגַע צָר עַל כִּבְיַת אֶרֶץ אֶחָד כֶּהֱ  
וְכֹא אֲשֶׁר לֹוּ הָיִיתָ וְהָיִיד לְכֶהֱ  
לֵאמֹר כִּנְגַע נִדָּאָה לְכִבְיַת וְהָיִיד  
הַכֶּהֱן וְכֹא אֶת הַכִּבְיַת בְּטָהֳרָה  
הַכֶּהֱן לִדְאוֹת אֶת הַנִּגַע וְלֹא יִטְמָא  
כֹּל אֲשֶׁר בְּכִיַת וְאַחֵר כִּי יִבְאֵהֶם  
לִדְאוֹת אֶת הַכִּבְיַת וְכֹא אֶת הַנִּגַע  
וְהָיָה הַנִּגַע בְּקִירַת הַכִּבְיַת שֶׁקֶד וְזֹת  
יִקְרָקֵת אִוָּד מִדְּמַת וְכֹא יִהְיֶה  
יִצְפֹּל מִזֶּה קִיר וְיִצְא הַכֶּהֱן מִן  
הַכִּבְיַת אֶל פֶּתַח הַכִּבְיַת וְהַסְגִּיר  
אֶת הַכִּבְיַת שֶׁכָּעַת יָמִים וְשֶׁכָּ  
הַכֶּהֱן בְּיוֹם הַשֶּׁכֶּי עֵינֵי וְכֹא הוֹנֵה  
פֶּשֶׁה הַנִּגַע בְּקִירַת הַכִּבְיַת וְזֹת  
הַכֶּהֱן וְחִלְצוֹ אֶת הַכִּבְיַת אֲשֶׁר  
בְּהֵן הַנִּגַע וְהַשֶּׁלִּיכוֹ אֶת הָאֶרֶץ  
מִחוּץ לַעֲיֵד אֶרֶץ מִקְוֶה טָמֵא  
וְאֶת הַכִּבְיַת יִקְצַע מִכִּיַת סִבִּיב  
וְשֶׁכָּבֹא אֶת הַנִּגַע פֶּרֶא אֲשֶׁר הָיָה  
אֶל מִחוּץ לַעֲיֵד אֶל מִקְוֶה טָמֵא

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת הַקּוֹל הַזֶּה







וְכָה בְּשֵׁרָה שָׁבַעְתָּ מִיִּסְתָּהוּ  
בְּנִדְתָּהּ וְכָל הַנֶּגַע כִּדְיֹמָא עַד  
הָעֶרֶב וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו  
כִּנְדָתָהּ יֹמָא וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב  
עָלָיו יֹמָא וְכָל הַנֶּגַע כִּמְשֻׁכָּה  
יִכְכֶּם בְּגִדָיו וְרַחֲצֵם בְּמֵיִם וְיֹמָא  
עֵד הָעֶרֶב וְכָל הַנֶּגַע כִּכְלִי פְלִי  
אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו יִכְכֶּם בְּגִדָיו  
וְרַחֲצֵם בְּמֵיִם וְיֹמָא עַד הָעֶרֶב  
וְאִם עֵד הַמְשֻׁכָּה הוּא אֲוֵלָה כְּלִי  
אֲשֶׁר הוּא יִשְׁכַּב עָלָיו בְּנִגְעוֹ כִּדְיֹמָא  
יֹמָא עַד הָעֶרֶב וְאִם שָׁכַב עַל  
אֲשֶׁר אֵת הַדֹּת הַיִּנְדָּתָהּ עָלָיו יֹמָא  
שָׁבַעְתָּ מִיִּסְתָּהוּ כִּדְיֹמָא עַד  
יִשְׁכַּב עָלָיו יֹמָא  
וְאִשָּׁה בְּיָזוֹב חֶזֶק מִהַיְמִינָהּ  
רִבִּיִּים כִּדְיֹמָא עַד הַדֹּת אֲוֵלָה כְּלִי  
עַד הַדֹּת כִּלִּי מִיָּזוֹב טַמְאָתָהּ  
יִנְדָּתָהּ הִיא טַמְאָתָהּ וְאִשָּׁה  
וְכָל טַמְאָתָהּ אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו  
יִנְדָּתָהּ הִיא טַמְאָתָהּ וְאִשָּׁה

ל  
ח  
א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

לְהַזְכִּירָהּ כִּלִּי אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו  
טַמְאָתָהּ הִיא כִּטְמֵאָתָהּ וְכָל הַנֶּגַע  
הַנֶּגַע כִּכְלִי פְלִי יֹמָא וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב  
עָלָיו יֹמָא וְכָל הַנֶּגַע כִּמְשֻׁכָּה  
יִכְכֶּם בְּגִדָיו וְרַחֲצֵם בְּמֵיִם וְיֹמָא  
עֵד הָעֶרֶב וְכָל הַנֶּגַע כִּכְלִי פְלִי  
אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו יִכְכֶּם בְּגִדָיו  
וְרַחֲצֵם בְּמֵיִם וְיֹמָא עַד הָעֶרֶב  
וְאִם עֵד הַמְשֻׁכָּה הוּא אֲוֵלָה כְּלִי  
אֲשֶׁר הוּא יִשְׁכַּב עָלָיו בְּנִגְעוֹ כִּדְיֹמָא  
יֹמָא עַד הָעֶרֶב וְאִם שָׁכַב עַל  
אֲשֶׁר אֵת הַדֹּת הַיִּנְדָּתָהּ עָלָיו יֹמָא  
שָׁבַעְתָּ מִיִּסְתָּהוּ כִּדְיֹמָא עַד  
יִשְׁכַּב עָלָיו יֹמָא  
וְאִשָּׁה בְּיָזוֹב חֶזֶק מִהַיְמִינָהּ  
רִבִּיִּים כִּדְיֹמָא עַד הַדֹּת אֲוֵלָה כְּלִי  
עַד הַדֹּת כִּלִּי מִיָּזוֹב טַמְאָתָהּ  
יִנְדָּתָהּ הִיא טַמְאָתָהּ וְאִשָּׁה  
וְכָל טַמְאָתָהּ אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו  
יִנְדָּתָהּ הִיא טַמְאָתָהּ וְאִשָּׁה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט







דמו אל מביט לפרכת ועשה את  
דמו כאשר עשה לדם הפר והזה  
אתו על הכפרת ולפני הכפרת  
וכפר עקה קדש מטמאת בני  
ישראל ומפשיהם לכלח טאתם  
וכן יעשה לאהל מועד השכן  
אתם פתוך כמאתם וכלאסלא  
יהיה כאהל מועד בבוא לכפר  
כקדש עד צאתו וכפר בעדו  
ובעד ביתו ובעד כל אהל ישראל  
יצא אלה המזבח אשר לפני יהוה  
וכפר עליו ורקח מדם הפר ומדם  
השעיר ונתן על קרנות המזבח  
סביב והזה עליו מן הדם פאעפנו  
שבע צימים וטוהרו וקדשן  
מטה את בני ישראל וכלה  
מכפר את הקדש ואת אהל  
מועד ואת המזבח והקריב את  
השעיר החי וסמך אהרן את  
עתידי על ראש השעיר  
חיה והתורה עליו את כל עונת

בני ישראל ואת מלפשיהם לכל  
חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר  
ועלה כידאיש עתה המדברה  
ונשא השעיר עליו את כל  
עונתם אל ארץ גזרה ושילח  
את השעיר כמדבר ובא אהרן  
אל אהל מועד ופשט את בגדיו  
הכדאשר לבש בבואו אל יהוה  
והניחם שם ורחץ את כשרו  
במים במקום קדוש ולבש את  
בגדיו ויצא ועשה את עולתו  
ואת עלת העם וכפר בעדו  
ובעד העם ואת חלב החטאת  
יקריב המזבח והמשיח את  
השעיר לעזאזל יבכס בגדיו  
ורחץ את כשרו במים ואחרים  
יבוא אלה מחנה ואת פר החטאת  
ואת שעיר החטאת אשר חבא  
את דמם לכפר בקדש ויצא  
אל מחוץ למחנה ושם יבאש  
את ענתם ואת כשרם ואת

ב

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט



אחריהם חקת עולם תהיה זאת  
להם לדורתם ואולם תאמר איש  
איש מבית ישראל ומן הגר  
אשר יגור בתוכם אשר יעלה  
עלה או חביו ואלפתח אהל מועד  
לא יביאנו לעשות אתו ליתוה  
ונכרתה האיש ההוא מעמון איש  
איש מבית ישראל ומן הגר הגר  
בתוכם אשר יאכל בלחם ונתת  
פני כנפשו האכלת את הדרם והכרות  
אתה מקרב עמה וכינפשו הבשר  
בדם הוא ואני נתתיו לכם ער  
המזבח למפר על נפשותיכם כי  
הדם הוא כנפשו כי כפר על לבן  
אמרתי ללבני ישראל כל נפש  
מכם לא תאכל בדם והגר הגר בתוכם  
לא יאכל בדם ואיש איש מבני  
ישראל ומן הגר הגר בתוכם  
אשר יעיד עיד חיה או עוף אשר  
יאכלו שפך את דמו וכסחו  
בעפר כנפשו כל בשר דמו

אשר  
יגור  
איש  
איש  
בגל  
איש  
ואיש  
בלע  
א

בנפשו הוא ואמר לבני ישראל  
דמ כל בשר לא תאכלו כינפשו  
בשר דמו הוא כלא כליו יכרת  
וכל נפש אשר תאכל נפש טוהה  
באזרח ובגר וככם בגדיז ורחץ  
במים וסמא ער הערב וטהר  
תם לא יכסו ובעדו לא ירחע  
ונשא עונו  
וידבר יהוה אל משה לאמר  
דבר אל בני ישראל ואמרת  
אלהם אני יהוה אלהיכם כנפשו  
אדן צמ צדים אשר ישבתם בה  
לא תעשו וכמעשה אדן צמ  
אשר אני מביא אתכם שמה  
לא תעשו ובחקתיהם לא  
תלכו ואת משפטיהם תעשו ואת  
חקתיהם תשמרו וללכת פהס אני  
יהוה אלהיכם ושמרתם את  
חקתיו ואת משפטי אשר יעשה  
אתם האדם וחי בתם ויהיה  
איש איש את



שם כי ידיו לא תקרבו לגלות  
ערוה אביהוה  
ערוה אביו וערוה אמו  
לא תגלה אסתר הוא לא תגלה  
עדותי ערוה אשת  
אביו לא תגלה עדות אביו הוא  
ערוה אחותך כבת  
אביו כבת אמו מולדת כבתו  
מולדת חוץ לא תגלה עדותו  
ערוה כבתו כבתו  
כתבתך לא תגלה עדותו ערוה  
הנה ערוה אשת  
אשת אביו מולדת אחותך  
הוא לא תגלה עדותו  
ערוה אחות אביו  
לא תגלה שאר אביו הוא  
ערוה אחות אמו  
לא תגלה כי שאר אביו הוא  
ערוה אחות אביו  
לא תגלה אשתו לא תקרבו  
הדתה הוא ערוה

ע  
א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

כלתך לא תגלה אשת בן  
הוא לא תגלה עדותו  
ערוה אשת אביו  
גלה עדות אביו הוא  
ערוה אשה וכתה לא  
גלה אשת כתנה ואת כתנה  
לא תקח לגלות עדותה שארה  
הנה זמה הוא ואשה אחרת  
לא תקח לערר לגלות עדותה  
ערוה כחיה הוא ולאשה כננת  
כמאתה לא תקדש מלית עדותה  
ואלאשת עמיתך לא תתן  
עכבתך לזרע לטמאה כה  
וכדעך לא תמלך עכבי למלך  
לא תקח לאשת עמיתך אנו  
יהוה ואשר זכר לא תשכב  
משכב אשה תועבה הוא  
וככל כהמה לא תתן שוכבתך  
לטמאה כהמה לא תעמד  
לפני כהמה לדבנה תכל הוא אל  
תטמאו בכל אלה כי כהמה

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
כ  
ל



טמא הגויס אשר אנמשלה  
מפניכיו וטמא הארץ ואמר  
עניני ענין הותק הארץ את  
ישבי הושיע מרתם אתה אתחנני  
ואתמשפטיו ולא תעשו מבר  
התועבת האלה האדח והגר  
הגר בתוככם כי את כל התועבת  
האל עשו אנשי הארץ אשר  
לפניכם וטמא הארץ ולא תמא  
הארץ אתכם כטמא נסאתה  
אשר קאה את הגר אשר  
לפניכם כי כל אשר יעשה מכל  
התועבת האדח ונדרתו הנפשות  
העשית מקרב עמם ושמרתם  
את משחית דכתי עשיות  
מחקות הושיע את אשר נעשו  
לפניכם ולא תמא איהם את  
אלהיכם  
וידבר יהוה אל משה ולאמר  
דבר אל בני ישראל  
ואמרת אלם סק לוי

בִּיכְדֵי שְׂאֵנִי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם אֵינִי  
 אֲמַן וְאַכְזִיזִיכֶם וְאֵת שְׂכָרְכֶם  
 תִּשְׁמְדוּ אֵי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם אֵד  
 תִּפְנוּ אֱלֹהֵי אֲלִילִים וְתִשְׁמְדוּ  
 לֹא תַעֲשׂוּ לְכֶסֶף אֵי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם  
 וְכִי תִזְכְּחוּ זִכְרֵי עֲלָמִים לִתְחַד  
 לִדְעַנְכֶם תִּזְכְּחוּ בָּיִם אֲבָחֶכֶם  
 יֹאכְלוּ מִמֶּתְרָה וְחִפְתֶּל עֲדָם  
 הַשָּׁלִישִׁי בָּא עִשְׂרֹה וְאִם  
 הָאֵל יֹאכְל בָּיִם הַשָּׁדִשִׁי שִׁפְטוֹ  
 הוּא לֹא יֵדָע וְאִכְרִיו עֹנֵן  
 יִשָּׂא כִּי אֵת קֶדֶשׁ יִתֶּנָּה חֲלָל  
 וְנִכְחָתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמִּיהָ  
 וְכִי עֲדֶכֶם אֵת קֶדֶשׁ יֵאָדָר  
 לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שׂוֹדֵךְ בִּקְצֵד  
 וְלִקְשֵׁי קֶדֶשׁ לֹא תִלְקֹט וְכִי  
 לֹא תַעֲוֹל וּפְרִט כְּרִמֹּךְ לֹא  
 תִלְקֹט לַעֲנִי וְלִדְ תַּעֲבֹא אֵת  
 אֵי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם שֶׁאֵת הַנֶּפֶשׁ  
 וְלֹא תִכְחַשׁוּ וְלֹא תַשְׁמַד  
 בְּעַמִּיתוֹ וְלֹא תַשְׁבֵּעַ בְּשֵׁמִי

לפי דברי רש"י, נראה שיש להוסיף את המילה "ואם" לפני המילה "ואם" שבתחילת הפסוק.





לחיותה ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
הארץ ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
ומקדשי יראו אני יהוה ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
תפני אלהיך ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
אלתכקש ולטמאה בהם אני יהוה ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
יהוה אלהיכם ומפני שיהיה תקום ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
והדרת פני זקני ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
אני יהוה ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
יגור אתה בך בארצם לא תונו ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
אתו באזרח מכבד יהיה לכהגור ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
הגור אתכם ואהבת לרובם יהי ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
גרים יהיו בארץ מזהר אני ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
יהיה לך לא תעשו עור ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
במשפט ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
מאזני צדק בני צדק איפה ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
צדק וצדק צדק ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
יהוה אלהי ישראל הוא צדק ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
אתכם בארץ מזהר אני ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
אתכם חזקת ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
עשייתכם אתם אני יהוה ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו

וידבר יהוה אל משה לאמר  
ואל בני ישראל תאמור איש איש  
מבני ישראל ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
כי ישראל אשר יתומו ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
מות יומת עם הארץ ירגמרו ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
באבן ואני אתם את בני באישי ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
ההוא והכרתו אתו מסר עמו ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
כי מארצו נתן למקד למען סמא ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
את מי יד עיניו ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
נאסח עולם יעלינו ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
עינינו מזהר אני ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
חזקת ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
גם אפס ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו

אמר  
ואלה  
פסוקי  
חזקת  
ויחזקו  
ויפסדו

אמר

נעמד אל האבן ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
הדיענים לזנתא ואלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
אלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו  
אלה פסוקי חזקת ויחזקו ויפסדו





דנשקו ודנשקו  
הנדרים והנדרים אשר יקראו  
שמן השמן והשמן והשמן  
והנדרים והנדרים אשר יקראו  
גבדיו לא יקראו ועל כל נפש  
כח לא יקראו ולא יקראו  
ומה מקדש לא יקראו ולא יקראו  
את מקדש אלהיו כי נזר שמן  
משחת אלהיו עליו אני יהוה  
והוא אשר בכתוליה יקראו אלמם  
וגדושה וכללה ונה את אלהיו  
יקח כי אם כתולה מעמיו יקח  
אשר לא יקראו וזרעו בעמיו  
כי אני יהוה מקדשו  
והנדרים והנדרים אשר יקראו  
הנדרים והנדרים אשר יקראו  
איש איש עבד יהוה אשר  
יהיו מום לא יקראו להקדש  
לחם אלהיו כי לא יקראו שוב  
מום לא יקראו איש עבד יהוה  
פסח אחרים או עבד אחר

אשר יהיה בו שבת או שבת  
יד אגב או יקראו וכל עינו  
אגב או יקראו וכל עינו  
כל איש אשר במום מורע אחר  
הכהן לא יקראו להקדש את אשר  
יהוה מום בו את לחם אלהיו  
לא יקראו להקדש ולחם אלהיו  
מקדש יקראו שם ומום מקדש  
יבא לא יקראו להקדש לא יבא  
ואלה מום לא יקראו כי מום  
ולא יקראו את מקדש כי יבא  
יהוה מקדש שם וידבר משה אל  
אחריו ואלבנו ואלכלבנו ואל  
ידבר יהוה אל משה לאמר  
יבא אל אהרן ואלבנו ואלבנו  
מקדש שם שם אלהיו לא יקראו  
אל שם שם שם שם שם שם  
מקדש שם שם שם שם שם שם  
אל שם שם שם שם שם שם שם  
יהוה מקדש שם שם שם שם שם שם

אשר ירדיו כנדי שראר ליהוה  
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש  
ההוא מלפני אני יהוה איש איש  
מדע אהרן והוא עדוע או זב  
בקרשים לא יאכל עד אשר יטהר  
והנגע ככל טמאת נפש או איש  
אשר תעא ממנו שכבת זרע  
או איש אשר יגע בכל שורץ  
אשר יטמא לו או באדם אשר  
יטמא לו כל טמאתו נפש אשר  
יגע בו וטמאה עד הערב ולא  
יאלכו דקדשים כי אסור חץ  
בשרו זמם ובאדם שמוטהר  
ואחד יאכל מן הדקדשים יילחמו  
הוא נכרת וטמאה לא יאכל  
לכסותו בהאני יהוה ושמרו את  
מצותי אשר יאמרו לכם  
לעשותם כי ירדיו כנדי שראר ליהוה  
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש  
ההוא מלפני אני יהוה איש איש  
מדע אהרן והוא עדוע או זב  
בקרשים לא יאכל עד אשר יטהר  
והנגע ככל טמאת נפש או איש  
אשר תעא ממנו שכבת זרע  
או איש אשר יגע בכל שורץ  
אשר יטמא לו או באדם אשר  
יטמא לו כל טמאתו נפש אשר  
יגע בו וטמאה עד הערב ולא  
יאלכו דקדשים כי אסור חץ  
בשרו זמם ובאדם שמוטהר  
ואחד יאכל מן הדקדשים יילחמו  
הוא נכרת וטמאה לא יאכל  
לכסותו בהאני יהוה ושמרו את  
מצותי אשר יאמרו לכם  
לעשותם

הוא יאכל פניו ויליד ביתו הם יאכלו  
בלחמם ובתפוחן כיתהיה לאיש  
זר הוא פתרומת הקדשים לא  
תאכלו ובתפוחן כיתהיה אלמנה  
וגרושה וזר שאין להושיב בהאר  
בית אביו כנעוריה מדחסא ביה  
תאכלו בלחם לא יאכל פניו ואיש  
כיאכל קדש בשגגה ויסק  
חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש  
לא יחללו את קדשי בני ישראל  
את אשר דימנו להוהוה שראו  
אותם שן אשמה באכלם את  
קדשיהם כי אני יתוה מקדשם

וידבר יהוה אל משה לאמר  
דבר אל בני ישראל ואמרת להם  
בני ישראל ואלו אמרת אליהם איש  
איש מבית אביו יקריב קורבן  
ל'יהוה כל זכר ראשון בלגלגתו  
אשר יקריב ליהוה רגל







וּמִנַּחֲתָם וּנְסִיכָהֶם אֵינִי הָרִיחַ  
נִיחַח לִיהוָה וְעַשִׂיתֶם שְׂעִיר  
עֹדִים אַחֲדִי לְחֹטֵאתֵיכֶם כִּכְשִׁים  
כִּי שֶׁנָּה לִזְכָּח שְׁלָמִים וְהַנֶּחֱחִיכֶן  
אֲתָם עַל לֶחֶם הַכֹּכָרִים תִּנּוּפֶה לִפְנֵי  
יְהוָה עַל שְׂתֵיכֶם שִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ  
לִיהוָה לִכְהֹן וּמִקְרָאתֶם בַּעֲצֵם  
הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָאקֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם  
כֹּל מִמַּאֲכַל עֹבְדָה לֹא תַעֲשׂוּ  
וְשֵׁת עוֹלָם כֹּל מוֹעֵד יִכֶּם  
לְדַתִּיכֶם וְכִקְרַעְתֶּם אֶת קִצֵּי  
אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶתַח שוּרֹךְ  
מִצִּדֶּךָ וְלִקְטִי קִצֵּיךָ לֹא תִקַּט  
לֶעֱנִי וְלִגְרִי תַעֲזֹב אֶת סֵאעֵי יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם  
וְיָדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר  
וְכִי אֶלֶּכְךָ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי  
הַשִּׁבְעִי בְּאֶתְּ לֹדֶשׁ שִׁיחֵת  
שִׁבְתֶּן וְכִי תִּזְכְּרוּ עִתֵּיכֶם אֲשֶׁר  
אֶל מִמַּאֲכַל עֹבְדָה לֹא תַעֲשׂוּ  
יִמִּיתֶם בְּתַסֵּא שֶׁתִּיהוּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

וְיָדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה  
לֵאמֹר אֲךָ בַּעֲשׂוֹר לְחַדֵּשׁ  
הַשִּׁבְעִי עִי הַזֶּה יוֹם הַנֶּפֶשׁ הוּא  
מִקְרָאקֹדֶשׁ שִׁיחֵת לָכֶם וְעַתָּה  
אֶתֶּנָּה שְׂתֵיכֶם וְהַקְרַעְתֶּם אֶשׁוּ  
לִיהוָה וְכֹל מִמַּאֲכַל לֹא תַעֲשׂוּ  
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים  
הוּא לָכֶם עַל־כֵּן לִפְנֵי יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם כִּי כֹל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר  
לֹא תַעֲנֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה  
וְנִכְרְתָה מֵעַמִּי וְכֹל הַנֶּפֶשׁ  
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כֹל מִמַּאֲכַל  
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְהָאֲכָדָה  
אֶת הַנֶּפֶשׁ הַזֶּה הוּא מִדְּבַעֲמָה  
כֹּל מִמַּאֲכַל לֹא תַעֲשׂוּ חֻקָּה  
עוֹלָם לֹדֶשׁ וְכִי תִזְכְּרוּ מִשְׁבְּתֵיכֶם  
שֶׁנָּה שְׂתֵיכֶם הוּא לָכֶם וְעַתָּה  
אֶתֶּנָּה שְׂתֵיכֶם בְּתַסֵּא שֶׁתִּיהוּ  
שִׁבְתֶּן וְכִי תִזְכְּרוּ עִתֵּיכֶם אֲשֶׁר  
אֶל מִמַּאֲכַל עֹבְדָה לֹא תַעֲשׂוּ  
יִמִּיתֶם בְּתַסֵּא שֶׁתִּיהוּ

כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל







יומת משפט אחד יהיה לכם פני  
באזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם  
ודבר משה אל בני ישראל  
ויציאו אתה מקלל אל מחוץ  
למחנה וידגמו אתו אבן ובני  
ישראל עשו כאשר צוה יהוה  
את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני  
לאמר דבר אל בני ישראל  
ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ  
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ  
שבת ליהוה שבעת ימים תזרע  
שורך ושש שנים תזמך ברמך  
ואספת את תבואתה ובעשנה  
השביעית שבת שבתון יהיה  
לארץ שבת ליהוה שורך לא  
תזרע וכרמך לא תזמך את ספיח  
קצירך לא תקצור ואת ענבי  
גזירך לא תבצר שנת שבתון  
יהיה לארץ וזה יתה שבת הארץ  
לכם לאכלה לב ולעבדך

ולא מתוך ולשכירך ולתושבך  
הגרים עמך ולכחמתך ולתורה  
אשר בארץך תהיה כלת צאתי  
לאכל וספרת לך  
שבע שבתות שנים שבע שנים  
שבע פעמים וחיו לך ימי שבע  
שבתות השנים תשע וארבעים  
שנה וזה עברת שופר תרועה  
בחדש השבע עיכעשור לחדש  
ביום חמשים תעבדו שופר  
כל ארצכם וקדש שבתות  
שנת החמשים שנה וקראתם  
דחד בארץ לכלי שבת יום  
הוא תהיה לכם ושבתם איש  
אל אחותו ואיש אל משפחתו  
תשבו יום הוא שנת החמשים  
שנה תהיה לכם לא תזרשו ולא  
תקצרו אתם פיהו ולא תבטרו  
את נוריה כי יום כל הוא קדש  
תהיה לכם מן השנה תאכלו  
תבואתה בשנת היובל ואת







תשכואישאל אחותו וכיתממך  
ממכר לעמיתך או קנה מיד  
עמיתך אל תונו איש את אחיו  
במספר שנים אחר ויכלתקנה  
מאת עמיתך במספר שניתבואת  
ימכר לך וליתכשנים תרכה  
מקנתו לך מעט השנים תמעט  
מקנתו כי מספר תבואת הוא מנח  
ולא תונו איש את עמיתו ויראת  
מאלהך כי אני יהוה אלהיכם  
ועשיתם את חקתי ואת מעשתי  
תשמרו וועשיתם אתם וישבתם  
על הארץ לבטח ושתה הארץ  
פריה ואלתם לשבע וישבתם  
לבטח עליה וכי תאמרו מה  
טוב בשנה השביעית לא  
נאע ולא טאס את תבואתנו  
ועתא תברכתי לכם בשנה  
הששית ועשיתם את תבואה  
לשלוש השנים עונם ארץ  
חשונה השביעית ואכלתם מן

ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

יא  
יב

יג  
יד  
טו

טז  
יז

יח  
יט

כ  
כא

כב  
כג

כד  
כה

התבואה ישן עד השנה הששית  
עד בוא תבואתה תאכרו ישן  
והארץ לא תמכר לעמתת מלך  
הארץ כי גרים ותושבים אתם  
עמדיי ובכל ארץ אחזתכם  
גאלה תתטל ארץ

כי ימכר אדם וימכר נא חת  
ובא אליו הקרב אליו וגאל את  
ממכר אחיו ואיש כלא יהיה  
לו גאל והשיגה ידו ומעאכדי  
גאלתו וישפוט שני ממכרו  
והשיב את העד לאיש אשר  
מכר לו ושכל אחותו ואם לא  
מצאה ידו השיב לו והיה  
ממכרו כיד הקסא אתו עד שנת  
חזלו ויצא בכול שכל אחת  
ואיש כיימכר  
בית מושב עיד חמה והיתה  
גאלתו שיתם שנת ממכר  
מיסתהיה ואלתם אסלא  
עד גאלתו שנה תמימה

וה

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו



וְכִי תִשְׁכַּח דָּגֶר  
וְתִשְׁכַּח מִלְּךָ וְתִשְׁכַּח מִלְּךָ  
וְנִמְכַר גִּי תִשְׁכַּח עִמָּךְ אֲלֵךְ  
מִשְׁפַּחַת גֶּר יֵאָחֵז נִמְכַר גִּי  
תִּהְיֶה לְוָאֵהֶם מֵאֲחֵיו גִּי לְוָאֵהֶם  
דָּוָאֵהֶם בְּדָוָאֵהֶם גִּי לְוָאֵהֶם  
בְּשִׁירֵי מִשְׁפַּחַת גִּי לְוָאֵהֶם  
הַשִּׁירֵי דָוָאֵהֶם וְחִשְׁבֵּם  
לְנֶהֱמָה מִשְׁנֵת הַמִּכְרֵי לְעֵד שֶׁנֶּת  
וְיִשְׁכַּח מִלְּךָ מִמִּכְרֵי מִסְּפָר  
שִׁנִּים כִּימֵי שְׂכִיר יִהְיֶה נִמְכָּר  
עוֹד רְבֹת בְּשָׁנִים לְפִיָּהֶן יִשְׁכַּח  
גִּי לְוָאֵהֶם מִמִּכְרֵי מִסְּפָר  
נִשְׁכַּח בְּשָׁנִים עֵד שֶׁנֶּת הַיִּכְרֵל  
וְהַשִּׁכְּלֵל בְּשָׁנֵי יִשְׁכַּח אֶת  
בְּאֵלֵהֶם שְׂכִיר שֶׁנֶּהֱמָה יִהְיֶה  
עִמָּךְ לְאִירֵךְ נִכְרָךְ לְעִנְיָן וְאֵם  
יֵאָחֵז גִּי לְוָאֵהֶם וְיִשְׁכַּח בְּשָׁנֵי  
דָּוָאֵהֶם גִּי לְוָאֵהֶם עִמָּךְ כִּי בְנֵי  
יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הָעַם אֲשֶׁר  
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וְכִי תִשְׁכַּח  
וְנִמְכַר  
מִשְׁפַּחַת גֶּר  
תִּהְיֶה לְוָאֵהֶם  
דָּוָאֵהֶם  
בְּשִׁירֵי  
הַשִּׁירֵי  
לְנֶהֱמָה  
וְיִשְׁכַּח  
נִשְׁכַּח  
וְהַשִּׁכְּלֵל  
עִמָּךְ  
יֵאָחֵז  
דָּוָאֵהֶם  
יִשְׂרָאֵל  
הוֹצֵאתִי

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם  
אֱלִילִים וְפָסֵל וּמַצֵּבָה לֹא תִקְיִמוּ  
לָכֶם וְאֲבָן מְשֻׁכֵּת לֹא תִתְּנוּ  
כֹּאֲרַעְכֶם לַהֲשִׁתָּחוֹת עֲלֵיהֶם  
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְשַׁבַּחְתִּי  
תִּשְׁמְרוּ וּמִקֹּדֶשׁ יִתְרָאוּ אֲנִי  
יְהוָה  
אִם כִּחַקְתִּי תִלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי  
תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְנִתְּנִי  
גִּישְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ  
יִכּוֹלָה וְעַץ הַשִּׁדָּה יִתֵּן פֶּרִיו  
וְהַשִּׁיגְלָכֶם רִישָׁאֵת כִּמְצִיר וּבְצִיר  
יִשְׁכַּח אֶת זֶרְעוֹ וְאֶתְּנֶם לְחֵמְכֶם  
לְשִׁכְכֵם וְיִשְׁכַּח לְכֻטָּח בְּאֶרְצְכֶם  
וְנִתְּנִי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׁכְכֶם  
וְאִין מִחְרִיד וְהַשִּׁכְּלֵל חֶרֶד  
מִן הָאָרֶץ וְחֶרֶד לֹא תִעֲבֹר  
בְּאֶרְצְכֶם וְדִפְתֶם אֶת אֲיִכֵּיכֶם  
וְנִפְלֹא פְנֵיכֶם לְחֶרֶד וְדִפְתֶם  
מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאֵהוּ וּמֵאֲחֵמְכֶם  
לְבָבָה יִחְדְּפוּ וְנִפְלֹא אֲיִכֵּיכֶם

וְכִי תִשְׁכַּח  
וְנִמְכַר  
מִשְׁפַּחַת גֶּר  
תִּהְיֶה לְוָאֵהֶם  
דָּוָאֵהֶם  
בְּשִׁירֵי  
הַשִּׁירֵי  
לְנֶהֱמָה  
וְיִשְׁכַּח  
נִשְׁכַּח  
וְהַשִּׁכְּלֵל  
עִמָּךְ  
יֵאָחֵז  
דָּוָאֵהֶם  
יִשְׂרָאֵל  
הוֹצֵאתִי







وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَوْيَاكِهِ يَوْمَ تَبْيَضُّ بُيُوتُنَا لِبَنَاتٍ حُورٍ مُّقْتَدِرِينَ

וְלֹא־תִסְּאוּ אֶת־כֶּסֶף עֲלֵיכֶם  
 וְנִקְמַת נַפְשְׁכֶם וְנִסְּפֹתֶיכֶם  
 אֶל־עֵינֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּידְבַר־תּוֹכְנֶם  
 וְנִתְּנָה כִּדְאוֹכֶם בְּעֵינֵיכֶם  
 מִטוֹה־לֶחֶם וְאִפּוֹעַנִי וְשִׁים־לֶחֶם  
 כִּתְּנוּרֵאֱחָד וְהָעֵינַי לֶחֶם־כֶּסֶם  
 כִּמְעַל וְאֶכְלֹתֶם וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ  
 וְאִם־כִּזֹּאת־לֹא  
 תִשְׁמְעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרְיִי  
 וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחִמּוֹת־קָרְיִי  
 וְיִשְׁכְּבוּ אִתְּכֶם אֶף־אֲנִי שֹׁבַע־עַל־  
 חֲסִידֵיכֶם וְשִׁיבֹתֶם כְּשֶׁרִבִּנְכֶם  
 אֶת־כֶּסֶף אֲכִלּוּ וְהָשְׁמַדְתִּי  
 אֶת־כֶּסֶף וְהִנֵּה אֶת־חֲמִנְכֶם  
 וְנִתְּנָה כִּדְאוֹכֶם בְּעֵינֵיכֶם  
 וְנִתְּנָה אֶת־עֵינֵיכֶם לֶחֶם וְהָשְׁמַדְתִּי  
 אֶת־מִקְרָאֵיכֶם וְלֹא־אֶרְיֹחַ בְּרִיחַ  
 וְיִזְחַלְכֶם וְהָשְׁמַדְתִּי אֶת־חֲמִינֵיכֶם  
 וְשִׁמְמוּ עַל־יְדֵיכֶם  
 וְיִשְׁכְּבוּ בְּהוֹץ וְאֶת־שִׁיבֹתֶם

אזרה בגוים והריקת יאחריכם  
חרב והיתה ארצכם שממה  
ועריכם יהיו חרבה אז תרעה  
הארץ את שבתיה כל ימי השנה  
ואתם בארץ איביכם אשת  
הארץ והרעת את שבתיה  
כל ימי השמה תשבת את אשר  
לא שבתה בשבתתכם בשבתתם  
עליה והנשואים בכם והבאתי  
מדרך כלכם בארצות איביכם  
ורדף אתם קול שלה נדף ונסו  
מנסת חרב ונפלו ואין רדף  
וכשלו איש שאחיו כמפני חרב  
ורדף אין ולא תהיה לכם תקווה  
לפני איביכם וצוידתם בגוים  
ואכלו אתכם איש איביו  
והנעצו ימכם ימקו בעונתם  
בארצות איביכם וצוידתם  
אכל אתם מקויהם וצוידתם  
עונותם וצוידתם עונותם  
אשור ידוע ואת אשר הלכו

*L. d. b. p. m. n. s. t. u. v. w. x. y. z.*







והוא ואלה שמות האנשים אשר  
יעמד אתכם לאובן אלי צור  
בן שר יאודי לשמעון שולמיאל  
בן צמרי שדי ליחודה נחשון בן  
עמיאל ליששכר נתנאל בן  
צנעני לזבולון אליאב בן חלילי לנפתי  
יסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד  
למנשה גמליאל בן פודה צורי  
לגלילאון אכידן בן גד עניו לרובן  
אחיעזר לנחביש שדי לאשר  
פנחאל בן עפרון לנחאל ספן  
דמוא לנפתלי אחירע בן עין  
גלנך לזאבועה נשיא מנסות  
אשר לנחביש אלפי יצוראל  
הם ויקח משה ואהרן את  
אנשים מהאלה אשר נקראו  
בשמות וגו' מלפניו והקדוה  
אמר להם שמו ושם וידעו  
על פניהם וצוה אותם  
בשמות ויקראו בשמות  
שמהם ויהיו להם שמות

ג  
כח  
בעז  
יששכר  
בנימין  
נחמן  
עוז  
לפני

[illegible]

עוה יהודה את משה ויפקדו  
במדבר סיני  
בני דאובן כבר ישראל תולדתם  
למשפחתם לבית אבתם במספר  
שמות לגלותם כל אחד מבן עשר  
שנה ומעלה כל יצא צבא מקדו  
למטה ראובן ששה וארבעים אלף  
וחמשים מאות  
ל בני שמעון תולדתם למשפחתם  
לבית אבתם פקדו במספר  
שמות לגלותם כל אחד מבן  
עשרים שנה ומעלה כל יצא  
צבא פקדו הם למטה שמעון  
ששה וחמשים אלף ושלש  
מאות  
ל בני גד תולדתם למשפחתם  
לבית אבתם במספר שמות  
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא  
צבא פקדו הם למטה גד ששה  
ארבעים אלף ושישים מאות  
וחמשים

ॐ

د

ה'ו

2

(b)

حز

444

;

٢١

1

i.

2

1

1

•

1

1

100



100

1

100

10

10

1









לכני אשר תולדתם למשפחתם  
בית אבתם במספר שמת מבן  
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא  
פקדיהם למטה אשר אחד וארבע  
אלף וחמש מאות

בני נפתלי תולדתם למשפחתם  
בית אבתם במספר שמת מבן  
עשרים שנה ומעלה כל יצא  
צבא פקדיהם למטה נפתלי  
שלשה וחמשים אלף וארבע  
מאות

אלה הפקדים אשר פקד משור  
ואוהיונשיאי ישראל שנים  
ושד איש שאחד לבית  
אב ציוהו ויהיו כל פקודי בני  
ישראל בית אבתם מבן עשרים  
שנה ומעלה כל יצא צבא ישראל  
לחזקת הפקדים שש מאות אלף  
ושד שת אלפים וחמש מאות  
חמשים והיו למטה אנשי  
זתפקדי בתולכם

וידבר יהוה אל משה לאמר  
אך אתמטה לוי לא תפקד ואה  
ראשם לא תשא בתוך בני  
ישראל ואתה הפקד את הלויים  
על משכון עדותו על כל בני  
ישראל כל אשר לו דמה ישא  
אתה משכון ואת כל כליו והם  
ישרתו וסביב למשכון יחנו  
ובנס עמה משכון יוריד ואר  
הלויים ובחנתה משכון יקימו  
אתו והיו וזה הקרב ומה  
וחנו בני ישראל איש על  
מחנהו ואיש על מחנהו ואלה  
והלויים יחנו סביב למשכון  
העדת וראיה הקצף על עדת  
בני ישראל ושמה הלויים את  
משמרת משכון העדה ויש  
יעשו בני ישראל כל אשר  
צוה יהוה את משה כן עשו  
וידבר יהוה אל משה ואמר

לכני שמעון  
שרמיאל בן  
עגרישדיון

לכני גד

לכני ראובן

לכני אפרים

לכני מנשה

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

לכני אפרים

אמר איש על גד לבאת לבית  
אבתם יחנו בני ישראל מנגד סבב  
לאהל מועד יחנו והחנם קדמה  
מזרח ההר גד מחנה יהודה לעבאתם  
ונשיא לכני יהודה נחשון בן  
עמינדב וצבאו ופקדיהם ארבעה  
ושבעים אלה ונשיש מאות  
יהחנם עליו מטה יששכר  
ונשיא לכני יששכר נתנאל בן  
עזע וצבאו ופקדיו ארבעה  
וארבעים אלה וארבע מאות  
וזבול ונשיא לכני זבול  
אריאב בן חלי וצבאו ופקדיו  
שבעה וחמשים אלה וארבע  
מאות כל הפקדים למחנה יהודה  
מאת אלף ושמונים אלה וששת  
אלפים וארבע מאות לעבאתם  
ואשנה יסעו  
לג מחנה ראובן תימנה  
צבא ים ונשיא לכני ראובן  
אליצר בן שור וצבאו ופקדיו

לכני יהודה

לכני יששכר

לכני זבול

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

לכני אריאב

ה'תרס"ח י"ב כ"ג חמשה עשר שבט

לְבַנֵּי מִנְשֵׁה גַּם לֵאמֹר פָּדָה צוּר  
וַעֲבָאוּ וּפָקְדֵיהֶם שְׁנִים וּשְׁלֹשִׁים  
אֶלֶף וּמֵאֹתָם וּמִטָּה בְּנִי־חָזָן  
וְנָשִׂיא לְבָנִי בְנִימִן אֲבִירֹן בֶּן־דָּעַי  
וַעֲבָאוּ וּפָקְדֵיהֶם חֲמֵשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים  
אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת כָּל־הַפָּקָדִים  
לְמַחֲנֵה אֲפָרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וְשֵׁמֶנֶת  
אֲלֵפִים וּמֵאָה לַעֲבָאֲתָם וּשְׁלֹשִׁים  
יָסֵעוּ  
מִחֲנֵה־דָן עֲפָנָה לַעֲבָאֲתָם וְנָשִׂיא  
לְבִירֹן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי  
וַעֲבָאוּ וּפָקְדֵיהֶם שְׁנִים וּשְׁשִׁים  
אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְהַחֲנִים עֲלֵיו  
מִטָּה אֲשֶׁר וְנָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר  
מִנֵּי־אֲלֹכֵינוּ עֶכְכִּי וַעֲבָאוּ וּפָקְדֵיהֶם  
אַרְבָּעִים וָאַרְבַּעַת אלֶּף וְחָמֵשׁ  
מֵאוֹת וּמִטָּה נָפֶת לִיוֹנָשִׁיא לְבָנִי  
וְנָשִׂיא לְבָנִי עֲבֻדֵינוּ וַעֲבָאוּ  
פָקְדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחֲמִישִׁי אֶלֶף  
וָאַרְבַּע מֵאוֹת כָּל־הַפָּקָדִים  
לְמַחֲנֵה־דָן מֵאֵת אֶלֶף וְשֶׁבַע

וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת  
לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדָגְלֵיהֶם׃

אלה פקודי בני ישראל לבית  
אבתם כל פקודי המזבח  
לעבאתם שש מאות אלף  
ושלשת אלפים וחמשים  
וחמשים ואלוים לאהת פקדו  
בתוך בני ישראל אשר צוה  
יהוה את משה ויעשו בני  
ישראל ככל אשר צוה יהוה  
את משה פקדו לדגליהם וכן  
נסעו איש לשפחתיו על בית  
אבתיו

וְאֵלֶּה תִּלְדֹּת אֲהֲרֹן וּמִשָּׁה  
בְּיוֹסֵף בֶּרֶךְ יְהוָה אֶת מִשָּׁה בְּחַר  
סֵינִי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֲהֲרֹן  
הַכֹּהֵן גִּדְּוֹן אֲבִי עֹזִי  
וְאֵת מֶרֶץ אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֲהֲרֹן  
הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר מִלֵּא  
יָדָם לַכֹּהֲנִי וַיִּמָּלְכוּ אֲבִי הוּא

הנהגתו בזה ענין יפה מאד ונראה שיש לו חלק גדול בזה ענין.

לפני יהוה בהקרבתם אש זרה  
לפני יהוה במדבר סיני ובנים  
לאחיזתם ויכהו אר' עמר  
ואח' עמר על פני אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר  
הקרב את מטה לוי ויהי עמדתו אתו  
לפני אהרן הכהן ושרתו ארבו  
ושמרו את משמרתו ואת משמרת  
הלל העדה לפני אהל מועד לעבד  
את עבודת המשכן ושמרו את  
כל כלל אהל מועד ואת משמרת  
בני ישראל לעבד את עבודת  
המשכן ועתה אתה לוי לאהרן  
ולבניו נתת וגם נתת להם לו מאת

וַיֵּן יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֶהְרֹן וְאֵת  
 תַּפְקַד וְשִׁמְרוֹ וְאֵת כַּהֲנָתָם וְהָאֵר  
 הַקֹּדֶשׁ וְיִמָּת  
 וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶל מַעֲשֵׂה לֵאמֹר  
 וְאֵנִי הֵנִי לְקֹדֶשׁ אֵת הַלְלוּם  
 מִזֵּנוֹ וַיֵּן יִשְׂרָאֵל חֲדָת כִּל

בכור פטר רחם מפני ישראל והיו  
ליהלויים כילי <sup>ל</sup>בכור ציוס הפתי  
כל בכור בארץ מצרים חסד שח  
לי כל בכור בישראל מאדם  
עד בהמה לי יהיו אני יתור

וידבר יהוה אל משה במדבר  
סיני לאמר פקד את בני לוי  
לכית אבתם למשפחתם כל  
זכר מבן חדש ומעלה תפקדים  
ויפקד אתם משה על פי יהוה  
כאשר צוה ויהיו אלה בני  
לוי בשמותם גרשון וקהת  
ומהרי ואלה שמות בני גרשון  
למשפחתם לבני ושמעי ובעי  
קהת למשפחתם עמרם ויחזקיה  
חזקיה ועזיאל ובעי מהרי  
למשפחתם מנשה וזמרי  
אלה הם משפחת בני לוי  
אבתם לגרשון משפחת בני  
משפחת השמעיה אלה הם





וְקִמְדֵךְ

וְאֶהְרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת  
הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
וְהִזְכִּירְכֶם יִמֵּי כָל פְּקוּדֵי  
חֻלּוּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן  
עַל פִּי יְהוָה לְמַשְׁפַּחְתְּכֶם כְּלֹכֵר  
מִבְּקָר שָׁנָה עֹלָה שְׁנָס וְעֹשֵׁרֶם  
אֶלֶף וְיֹאמַר יְהוָה  
אֲרִמְשֶׁה פָקַד כְּלֹכֵר זִכְרִי לְבָנֵי  
יִשְׂרָאֵל מִבְּקָר שָׁנָה עֹלָה וְשֹׂא  
אֶת מִסְפַּר עֹמֶתְכֶם וְלִקְחַתְכֶם  
חֻלּוּם לֵאמֹר יְהוָה תַּחַת כְּלֹכֵר  
בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כְּהֻמַּת חֻלּוּם  
תַּחַת כְּלֹכֵר כְּהֻמַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
וְיִפְקַד מֹשֶׁה כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה  
אֶת וְאֶת כְּלֹכֵר בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל  
וְיִהְיֶה כְּלֹכֵר זִכְרֵךְ מִסְפַּר  
עֹמֶת מִבְּקָר שָׁנָה עֹלָה  
לְפָקְדֵיהֶם שְׁנָס וְעֹשֵׁרֵם אֶלֶף  
שָׁלֹשָׁה וְעִיּוּבָנִים וְאַתִּים  
וְיִדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר

קָח אֶת חֻלּוּם תַּחַת כְּלֹכֵר בְּבָנֵי  
יִשְׂרָאֵל וְאֶת כְּהֻמַּת חֻלּוּם תַּחַת  
כְּהֻמַּתְכֶם וְהִזְכִּירְכֶם חֻלּוּם אֲנִי יְהוָה  
וְאֶת פְּדֻיֵי הַשְּׁלֵשָׁה וְהַשְּׁבָעִים  
וְהַמֵּאתִים הַשְּׁדִפִּים עַל חֻלּוּם  
מִבְּקָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִקְחַתְכֶם  
חֻמַּת חֻמַּת שְׁקִלִים לְגִלְגָּלֹת  
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֶׁתִּקַּח עֹשֵׁרֵם  
גֵּרָה הַשְּׁקִל וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף  
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדֻיֵי הַעֲדִיפִים  
כֹּהֵם וְקִקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף  
הַפְּדִיּוֹם מֵאֵת הַעֲדִיפִים עַל  
פְּדֻיֵי חֻלּוּם מֵאֵת כְּלֹכֵר בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל לְקַח אֶת כֶּסֶף חֻמַּת  
וְשֵׁשִׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּע  
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שִׁוְיָתֵן מֹשֶׁה אֶת  
כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו  
כִּי יְהוָה כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה  
מֹשֶׁה  
וְיִדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר  
לֵאמֹר וְשֹׂא אֶת דָּאֵשׁ בְּנֵי קָדֹחַ

וְיִדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר  
וְשֹׂא אֶת דָּאֵשׁ בְּנֵי קָדֹחַ



100

1  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13  
 14  
 15  
 16  
 17  
 18  
 19  
 20  
 21  
 22  
 23  
 24  
 25  
 26  
 27  
 28  
 29  
 30  
 31  
 32  
 33  
 34  
 35  
 36  
 37  
 38  
 39  
 40  
 41  
 42  
 43  
 44  
 45  
 46  
 47  
 48  
 49  
 50  
 51  
 52  
 53  
 54  
 55  
 56  
 57  
 58  
 59  
 60  
 61  
 62  
 63  
 64  
 65  
 66  
 67  
 68  
 69  
 70  
 71  
 72  
 73  
 74  
 75  
 76  
 77  
 78  
 79  
 80  
 81  
 82  
 83  
 84  
 85  
 86  
 87  
 88  
 89  
 90  
 91  
 92  
 93  
 94  
 95  
 96  
 97  
 98  
 99  
 100  
 101  
 102  
 103  
 104  
 105  
 106  
 107  
 108  
 109  
 110  
 111  
 112  
 113  
 114  
 115  
 116  
 117  
 118  
 119  
 120  
 121  
 122  
 123  
 124  
 125  
 126  
 127  
 128  
 129  
 130  
 131  
 132  
 133  
 134  
 135  
 136  
 137  
 138  
 139  
 140  
 141  
 142  
 143  
 144  
 145  
 146  
 147  
 148  
 149  
 150  
 151  
 152  
 153  
 154  
 155  
 156  
 157  
 158  
 159  
 160  
 161  
 162  
 163  
 164  
 165  
 166  
 167  
 168  
 169  
 170  
 171  
 172  
 173  
 174  
 175  
 176  
 177  
 178  
 179  
 180  
 181  
 182  
 183  
 184  
 185  
 186  
 187  
 188  
 189  
 190  
 191  
 192  
 193  
 194  
 195  
 196  
 197  
 198  
 199  
 200  
 201  
 202  
 203  
 204  
 205  
 206  
 207  
 208  
 209  
 210  
 211  
 212  
 213  
 214  
 215  
 216  
 217  
 218  
 219  
 220  
 221  
 222  
 223  
 224  
 225  
 226  
 227  
 228  
 229  
 230  
 231  
 232  
 233  
 234  
 235  
 236  
 237  
 238  
 239  
 240  
 241  
 242  
 243  
 244  
 245  
 246  
 247  
 248  
 249  
 250  
 251  
 252  
 253  
 254  
 255  
 256  
 257  
 258  
 259  
 260  
 261  
 262  
 263  
 264  
 265  
 266  
 267  
 268  
 269  
 270  
 271  
 272  
 273  
 274  
 275  
 276  
 277  
 278  
 279  
 280  
 281  
 282  
 283  
 284  
 285  
 286  
 287  
 288  
 289  
 290  
 291  
 292  
 293  
 294  
 295  
 296  
 297  
 298  
 299  
 300  
 301  
 302  
 303  
 304  
 305  
 306  
 307  
 308  
 309  
 310  
 311  
 312  
 313  
 314  
 315  
 316  
 317  
 318  
 319  
 320  
 321  
 322  
 323  
 324  
 325  
 326  
 327  
 328  
 329  
 330  
 331  
 332  
 333  
 334  
 335  
 336  
 337  
 338  
 339  
 340  
 341  
 342  
 343  
 344  
 345  
 346  
 347  
 348  
 349  
 350  
 351  
 352  
 353  
 354  
 355  
 356  
 357  
 358  
 359  
 360  
 361  
 362  
 363  
 364  
 365  
 366  
 367  
 368  
 369  
 370  
 371  
 372  
 373  
 374  
 375  
 376  
 377  
 378  
 379  
 380  
 381  
 382  
 383  
 384  
 385  
 386  
 387  
 388  
 389  
 390  
 391  
 392  
 393  
 394  
 395  
 396  
 397  
 398  
 399  
 400  
 401  
 402  
 403  
 404  
 405  
 406  
 407  
 408  
 409  
 410  
 411  
 412  
 413  
 414  
 415  
 416  
 417  
 418  
 419  
 420  
 421  
 422  
 423  
 424  
 425  
 426  
 427  
 428  
 429  
 430  
 431  
 432  
 433  
 434  
 435  
 436  
 437  
 438  
 439  
 440  
 441  
 442  
 443  
 444  
 445  
 446  
 447  
 448  
 449  
 450  
 451  
 452  
 453  
 454  
 455  
 456  
 457  
 458  
 459  
 460  
 461  
 462  
 463  
 464  
 465  
 466  
 467  
 468  
 469  
 470  
 471  
 472  
 473  
 474  
 475  
 476  
 477  
 478  
 479  
 480  
 481  
 482  
 483  
 484  
 485  
 486  
 487  
 488  
 489  
 490  
 491  
 492  
 493  
 494  
 495  
 496  
 497  
 498  
 499  
 500  
 501  
 502  
 503  
 504  
 505  
 506  
 507  
 508  
 509  
 510  
 511  
 512  
 513  
 514  
 515  
 516  
 517  
 518  
 519  
 520  
 521  
 522  
 523  
 524  
 525

۱۰  
 ۱۱  
 ۱۲  
 ۱۳  
 ۱۴  
 ۱۵  
 ۱۶  
 ۱۷  
 ۱۸  
 ۱۹  
 ۲۰  
 ۲۱  
 ۲۲  
 ۲۳  
 ۲۴  
 ۲۵  
 ۲۶  
 ۲۷  
 ۲۸  
 ۲۹  
 ۳۰  
 ۳۱  
 ۳۲  
 ۳۳  
 ۳۴  
 ۳۵  
 ۳۶  
 ۳۷  
 ۳۸  
 ۳۹  
 ۴۰  
 ۴۱  
 ۴۲  
 ۴۳  
 ۴۴  
 ۴۵  
 ۴۶  
 ۴۷  
 ۴۸  
 ۴۹  
 ۵۰  
 ۵۱  
 ۵۲  
 ۵۳  
 ۵۴  
 ۵۵  
 ۵۶  
 ۵۷  
 ۵۸  
 ۵۹  
 ۶۰  
 ۶۱  
 ۶۲  
 ۶۳  
 ۶۴  
 ۶۵  
 ۶۶  
 ۶۷  
 ۶۸  
 ۶۹  
 ۷۰  
 ۷۱  
 ۷۲  
 ۷۳  
 ۷۴  
 ۷۵  
 ۷۶  
 ۷۷  
 ۷۸  
 ۷۹  
 ۸۰  
 ۸۱  
 ۸۲  
 ۸۳  
 ۸۴  
 ۸۵  
 ۸۶  
 ۸۷  
 ۸۸  
 ۸۹  
 ۹۰  
 ۹۱  
 ۹۲  
 ۹۳  
 ۹۴  
 ۹۵  
 ۹۶  
 ۹۷  
 ۹۸  
 ۹۹  
 ۱۰۰

במ"ץ  
זחבית



שנה ומעלה ועד בן חמשים  
שנה ופקדם כל הבא לעבא  
לעבד את עבד תאהל מועד וזאת  
משמרת משאם לכל עבדתם  
באהל מועד קרשי המ שבן  
וכר יחז ועמור וזאד עוועמח  
החצר סביב ואדניהם ויתדתם  
ומיתדיהם לכל כליהם ולכל עבדתם  
בשומת פקדו ואת כלי משמרת  
משאם זאת עבדת משפחת  
בני מררי לכל עבדתם באהל  
מועד אשר פקד משה ואהרן  
על בני ישראל ופקודי משפחת  
בני מררי למשפחתם לבית  
אבתם מבן שלשים שנה  
ומעלה ועד בן חמשים שנה  
כל הבא לעבד באהל מועד  
ויהיו פקדיהם למשפחתם  
שלשים אלפים ושישים  
אלפים ושישים פקודי משפחת  
בני ישראל אשר פקד משה ואהרן  
על בני ישראל ויהיו פקדיהם  
למשפחתם אלפים שבע מאות  
וחמשים אלה פקודי משפחת  
הקהל כל העבד באהל מועד

אשר פקד משה ואהרן על בני  
ישראל ויהיו פקדיהם  
למשפחתם אלפים ושישים  
אלפים ושישים פקודי משפחת  
בני ישראל אשר פקד משה ואהרן  
על בני ישראל ויהיו פקדיהם  
למשפחתם אלפים שבע מאות  
וחמשים אלה פקודי משפחת  
הקהל כל העבד באהל מועד  
ויהיו פקדיהם למשפחתם  
שלשים אלפים ושישים  
אלפים ושישים פקודי משפחת  
בני ישראל אשר פקד משה ואהרן  
על בני ישראל ויהיו פקדיהם  
למשפחתם אלפים שבע מאות  
וחמשים אלה פקודי משפחת  
הקהל כל העבד באהל מועד

אשר פקד משה ואהרן וגשאי  
ישראל את הלוים למשפחתם  
ולבית אבותם מבן שלשים שנה  
ומעלה ועד בן חמשים שנה  
כלהבא לעבד עבדת עבודה  
ועבדת משאבאה למועדי ויהיו  
פקדיהם שומני אלפים וחמשים  
מאות ושמונים ועלפי יהוה פקד  
אותם כד משה איש איש ער  
עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר עוה  
יהוה את משה ו  
וידבר יהוה אל משה לאמר יצו  
את בני ישראל וישלחו מן  
המחנה כל צדו וכל צב וכל טמא  
לנפש מוצר עד נקבה תשלחו  
אל מחוץ למחנה תשלחו וכל  
יטמא את מחנה אשוראני  
שכן פתוכם ויעשו כן בני ישראל  
וישלחו אותם אל מחוץ למחנה  
כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו  
בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר  
דבר אל בני ישראל אל איש או  
אשה כי יעשו מכר חפז את  
האדם למעל מעל פיהו ואשמה  
הנפש ההוא והתנודו את  
הטאתם אשר עשו וחשבו את  
אשמו כראשון חמי שתי יסף  
עליו תתן לאשר אשם לו ואם  
אין לאיש גאל להשיב האשם  
אליו האשם המושב ליהוה  
לפקד מלכד איל הכפרים אשר  
יכפרו עליו וכלתד ומה לכו  
קדשי בני ישראל לא שריקריב  
לכהן לו יהיה ואיש ארסד שיו  
לו יהיו איש אשדיתן לפקד לו  
יהיה  
וידבר יהוה אל משה לאמר  
דבר אל בני ישראל ואמרת  
אלהם איש איש כי תשיטה  
נשותו וזו עולה שבע יושב  
איש אתה שבע יושב תעלה

אם לא שכב איש אתך ואם לא  
שטית טמאה תחת אישך הנני  
ממיהמרים המאריס האלה  
ואת כי שטית תחת אישך ונני  
נטמאת ויתן איש בך את שנתו  
מכל ערי אישך והשבעה כהן  
אתה אשר בשבעת האלחואמר  
הכהן לאשה ימן יהיה אותך לאשה  
ולשבעה בתוך עמך בדת יהיה  
את ירכך נפלת ואת בטנה עכה  
ובאזהמים מאריס האלה צמעי  
לעבות כפון ולנפלי יד נאמרה  
האשה אמאמן וכתב בת האלה  
האלה הכהן בספר ימור האלמי  
המרים והשקר אתה אשר את  
מיהמרים המאריס ובאובה  
המים המאריס למריס ולח  
הכהן מיהמרים את מנחת  
המנחת והניח את המנחת לפני  
היה והקריע את האלהמנחת  
המנחת הפון מזה המנחת את

מעני אישה ונסתרה והיא  
נעמאח ועלאין כה והוא לא  
נתפשה ועבר עליו רוח קנאה  
וקנא את אשתו והוא נטמאה  
או עבר עליו רוח קנאה וקנא את  
אשתו והיא לא נטמאה והביא  
האיש את אשתו אל הכהן והביא  
את קרבנה עליה עשירת האפה  
קמח שערים לא יצק עליו שמן  
ולאיתן עליו לבנה כי מנחת קנאה  
הוא מנחת זכרון מזכרת עון  
והקריב אתה הכהן והעמדה  
לפני יהוה ולקח הפון מים קדשים  
בכליחרש ומזה עפר אשר יהיה  
בחרקע המשכן יקח הכהן ונתן  
אלהמים והעמיד הכהן את האש  
לפני יהוה ופרע את האשה אשר  
נתן על לפיה את מנחת הזכרון  
מנחת קנאה הוא ופיריה היתה  
מן המרים מאריס ונני  
אתה ואתה ואתה ואתה

נסתרה  
נעמאח  
נתפשה  
וקנא  
או עבר  
קמח  
ולאיתן  
הוא  
והקריב  
לפני  
בכליחרש  
בחרקע  
אלהמים  
לפני  
נתן  
מנחת  
מן המרים  
אתה









יְשָׁאִי הוּא פָּנִין  
אֵלֶיךָ וְיִשְׁמַח לְךָ שְׁלוֹם  
וְשִׂמְחָת שְׂמִי עַל בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם  
וְיִהְיֶה כִּיּוֹם בָּלוֹת מִשָּׁה  
לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן וְיִשְׁחָאֲתוּ  
וְיִקְרָשׁ אֶת וְאֶת כָּל כְּלִי וְאֶת  
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כְּלִי וְיִמְשֹׁחַם  
וְיִקְרָשׁ אֹתָם וְיִקְרִיבוּ נִשְׂאֵי  
יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם הֵם  
נִשְׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הַעֲמִידִים עַל  
הַפָּקָדִים וְיִבְיֹאוּ אֶת קַרְבָּנֵם לִפְנֵי  
יְהוָה שֶׁשֶׁעֲגָלַת צֶבֶד וְשֶׁנִּי עֲשֹׂה  
בְּקָר עֲגֹלָה עַל שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים  
וְשׂוֹר לְאַחַד וְיִקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי  
הַמִּשְׁכָּן וְיֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁכָּן  
לֹא מִרְיָקָח מֵאֲתָם וְחֵי לְעַבְדִּי  
אֶת עֲבָדָת אֱהִי לְמוֹעֵד וְתִתֶּנָּה אוֹתָם  
אֱלֹהִים אִישׁ כִּפִּי עֲבָדָתוֹ  
וְיִסַּח מִשָּׁה אֶת הָעֲגֹלָת  
וְאֶת הַפָּקָד וְיִתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים

אֶת שְׁתֵּי הָעֲגֹלֹת וְאֶת אֲרָבַעַת  
הַפָּקָדִים נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כִּפִּי עֲבָדָתָם  
וְאֶת אֲרָבַעַת הָעֲגֹלֹת וְאֶת שִׁמֹּנֶת  
הַפָּקָדִים נָתַן לְבְנֵי מֵרָרִי כִּפִּי עֲבָדָתָם  
כִּי לֹא יִתְּמָר כִּי אֶתְהַרֵץ הַפָּקָדִים וְלְבְנֵי  
קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבָדָת הַקֹּדֶשׁ שֶׁ  
עָלָהם כִּפְתָּהּ יִשְׂאֹוּ וְיִקְרִיבוּ  
הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֹכֶת הַמִּזְבֵּחַ כִּיּוֹם  
הַמִּשְׁחָאֲתוֹ וְיִקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים  
אֶת קַרְבָּנֵם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְיֹאמַר  
יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁכָּן נִשְׂאֵי אֶחָד לְיָם  
נִשְׂאֵי אֶחָד לְיָם יִקְרִיבוּ אֶת קַרְבָּנֵם  
לְחֹנֶכֶת הַמִּזְבֵּחַ  
וְיִהְיֶה הַמִּקְרִיב כִּיּוֹם  
הָרִאשׁוֹן אֶת קַרְבָּנוֹ נֶחֱשׂוֹן בֵּן  
עֲמִיעַדֵּיב לְמִטָּה יְהוָה וְקַרְבָּנוֹ  
קָהָתֵיבֵיבֵיב אֶחָת שְׁלֹשִׁים וְאַמָּה  
מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף  
שִׁבְעִים שֶׁקֶל כֶּשֶׁף הַקֹּדֶשׁ שֶׁ  
שׁוֹמֵהם מִלֵּאִים סָלָה בְּלִלָה  
כֶּסֶף לְמִנְחָהּ כֶּסֶף אֶחָת עֲשָׂרָה

וְיִהְיֶה הַמִּקְרִיב כִּיּוֹם  
הָרִאשׁוֹן אֶת קַרְבָּנוֹ נֶחֱשׂוֹן  
בֵּן עֲמִיעַדֵּיב לְמִטָּה יְהוָה  
וְקַרְבָּנוֹ קָהָתֵיבֵיב אֶחָת  
שְׁלֹשִׁים וְאַמָּה מִשְׁקָלָהּ  
מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים  
שֶׁקֶל כֶּשֶׁף הַקֹּדֶשׁ שֶׁ שׁוֹמֵהם  
מִלֵּאִים סָלָה בְּלִלָה כֶּסֶף  
לְמִנְחָהּ כֶּסֶף אֶחָת עֲשָׂרָה

זה מלאה קטרת פראחד בק  
בקר איל אחד ככשאחד בשנתו  
לעלה שעיר עזים אחד לחטאת  
ולזבח שלמים בקר שנים  
אילם חמשה עתודים חמשה  
פכשים בני שנה חמשה זה  
קרבן נחשון בקעמ ירדב

ביום השני הקריב נתנאל בק  
עוער נשיא יששכר הקריב  
את קרבנו קערת כסף אחת  
שלשים ומאה משקלה מזרק  
אחד כסף שבעים שקל בשקר  
הקדש שניהם מלאים סרת  
בולה בשמן למנחה וכף אחת  
עשרה זה מלאה קטרת ופר  
אחד בקרא איל אחד ככשאחד  
בנישע לעלה שעיר עזים  
אחד לחטאת ולזבח שלמים  
בקר שנים אילם חמשה  
עתודים חמשה פכשים בני

שנה חמשה זה קרבן נתנאל  
בן עזרי

ביום השלישי נשיא לבני  
זבולן אליאב בן חלון קרבנו  
קערת כסף אחת שלשים  
ומאה משקלה מזרק אחד  
כסף שבעים שקל בשקלה קדש  
שניהם מלאים סלת בולה בשמן  
למנחה וכף אחת עשרה זה  
מלאה קטרת ופר אחד בזבקר  
איל אחד ככשאחד בן שנה  
לעלה שעיר עזים אחד  
לחטאת ולזבח שלמים  
בקר שנים אילם חמשה  
עתודים חמשה פכשים בני  
שנה חמשה זה קרבן אליאב

בן חלון  
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן  
אליעזר בן שד יאורו קרבנו  
קערת כסף אחת שלשים ומאה  
משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל שקל הקדש  
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן  
למנחה בקף אחת עשרה זהב  
מלאה קטרת פרא אחד בקן קורא  
אחד בכט אחד בקן שנתחל עלה  
שעיר שים אחד לחטאת ולזבח  
השלמים בקר שנים אילים חמשה  
עתדים חמשה כבשים בני שנה  
חמשה זה קרבן אליצור בק  
שני אדו

ביום החמישי נשיא לבב  
שמעון שלמאל בן יצחק  
קרבן קטרת כסף אחת שלשים  
ומאה משקלה מזרק אחד כסף  
שבעים שקל בשקל הקדש  
שניהם מלאים סלת כלולה  
בשמן למנחה בקף אחת עשרה  
זהב מלאה קטרת פרא אחד בקן  
בקר אחד אחד כבשים בני שנה  
שנים אילים חמשה עתדים  
לחטאת ולזבח השלמים

שנים אילים חמשה עתדים חמשה  
כבשים בני שנה חמשה זה  
קרבן שלמאל בן צורי שור

ביום השישי נשיא לבני גד  
אליסף בן דעואל קרבנו קטרת  
כסף אחת שלשים ומאה משקלה  
מזרק אחד כסף שבעים שקל  
בשקל הקדש שניהם מלאים  
סלת כלולה בשמן למנחה בקף  
אחת עשרה זהב מלאה קטרת  
פרא אחד בקן בקר אחד כבש  
אחד בקן שנתחל עלהו שנים  
עזים אחד לחטאתו ורצו  
השלמים בקר שנים אילים חמשה  
עתדים חמשה כבשים בני שנה  
חמשה זה קרבן אליסף בק

ביום השביעי נשיא לבני  
לוי שלמאל בן עמיחאל  
קרבן קטרת כסף אחת שלשים

ל  
ח  
ט  
כ  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל

ל  
כ  
ד  
ח  
ב  
א  
מ  
י  
ק

ל  
כ  
ד  
ח  
ב  
א  
מ  
י  
ק

ל  
כ  
ד  
ח  
ב  
א  
מ  
י  
ק

מט

ומאה משקלה מזרק אחד בסף  
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם  
מלאים סלת כלולה בשמן למנחה  
בף אחת עשרה זהב מלאה  
קטרת פראת בן בקר איל אחד  
בבש אחד בן שנתו לעלה שער  
עצים אחד לחטאת ולזבח השלמים  
בקר שנים אילים חמשה עתדים  
חמשה כבשים בני שנה חמשה  
זה קרבן ארלי שמע בן עמיהודי

ביום השמיני נשיא לבני מנשה  
גמליאל בן פדה עזרי קרבנו  
קערת כסף אחת שלשים ומאה  
משקלה מזרק אחד בסף שבעים  
שקל בשקל הקדש שניהם  
מלאים סלת כלולה בשמן למנחה  
בף אחת עשרה זהב מלאה  
קטרת פראת בן בקר איל  
אחד בבש אחד בן שנתו לעלה  
שער עזים אחד לחטאת ולזבח

השלמים בקר שנים אילים חמשה  
עתדים חמשה כבשים בני שנה  
חמשה זה קרבן גמליאל בן  
פדה עזרי

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין  
אבירן בן גדעוני קרבנו קערת  
כסף אחת שלשים ומאה  
משקלה מזרק אחד בסף  
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם  
מלאים סלת כלולה בלילה  
בשמן למנחה וסף אחת עשרה  
זהב מלאה קטרת פראת אחד  
בן בקר איל אחד בבש אחד  
בן שנתו לעלה שער עזים  
אחד לחטאת ולזבח השלמים  
בקר שנים אילים חמשה  
עתדים חמשה כבשים בני  
שנה חמשה זה קרבן אבירן  
בן גדעוני

ביום העשירי נשיא לבני דן  
אחי עזר בן עמי שור קרבנו







הכפרת אשר על ארץ הערת  
מבין שני הכרבים ודבר אליו

וידבר יהוה אל משה לאמר

דבר אל אהרן ואמר אליו

כה עלתך את חגרת ארמול פני

המנורה יאירו שבעת הנרות

ויעש כן אהרן אלמול פני

המנורה העלה נרתי כאשר

צוה יהוה את משה וזה מעשה

המנורה מקשה זהב עדי דכה

עד פרחו מקשה הוא כמראה

אשר ראה יהוה את מעשה

כן עשה את המנורה

וידבר יהוה אל משה לאמר  
דבר אל אהרן ואמר אליו  
כה עלתך את חגרת ארמול פני  
המנורה יאירו שבעת הנרות  
ויעש כן אהרן אלמול פני  
המנורה העלה נרתי כאשר  
צוה יהוה את משה וזה מעשה  
המנורה מקשה זהב עדי דכה  
עד פרחו מקשה הוא כמראה  
אשר ראה יהוה את מעשה  
כן עשה את המנורה

כסף שתיים עשרה מזרק כסף  
שנים עשר כפות זהב שתיים

עשרה שלשים ומאה הקערה

האחת כסף ושבעים המזרק

האחד כל כסף הכרית אלפים

וארבע מאות בשקל הקדש כפות

זהב שתיים עשרה מלאת קטרת

עשרה עשרה הכף בשקל הקדש

כל זהב הכפות עשרים ומאה

כל הכסף העלה שנים עשר

פריט אילם שנים עשר כבשים

בנישנה שנים עשר ומנחהם

ושעירי עזים שנים עשר

לחטאתו וכל בקר זבח

וידבר יהוה אל משה לאמר  
דבר אל אהרן ואמר אליו  
כה עלתך את חגרת ארמול פני  
המנורה יאירו שבעת הנרות  
ויעש כן אהרן אלמול פני  
המנורה העלה נרתי כאשר  
צוה יהוה את משה וזה מעשה  
המנורה מקשה זהב עדי דכה  
עד פרחו מקשה הוא כמראה  
אשר ראה יהוה את מעשה  
כן עשה את המנורה



יהוה את מיעוה על חלויים כן  
עשוי להם וידבר  
יהוה אלם ויאמר זאת אשר  
ללויים כן וישועשרים שנה  
ומעלה יבוא לעבא עבא עבדת  
אהל מועד ומבן חמשיכ  
שנה ישוב מעבא עבדה ולא  
יעבר עוד ויערת את ארץ  
בא לא יענה לשמר משמרת  
עבדי לא ייבד כבד  
תעשה להיזב משמרת

וידבר יהוה אל משה כמרבר  
סיני בשנה השנית לעשרתם  
בארץ מעריץ ביד שהאשון  
לאמרי ויעשו בני ישראל את  
הפסח כמו עדו וזאת עשה  
יום בלדש הוחכין ח ערבי  
ועשו את עמעדו כבד  
חקתו וככל משפטיו תעשו  
אתו וידבר משה אל בני

ישראל לעשה הפסח ויעשו  
את הפסח כראשון בארץ  
עשר יום לחדש שבט ויבס  
במדבר סיני ככל אשר עוד  
יהוה את משה בן עשו בני  
ישראל ויהי אנשים אשר  
טמאים לנפש אדם ולא יכלו  
לעשות הפסח ביום ההוא  
ויקדו לפני משה ולפני  
בזים הדוא ויאמרו האנש  
ההמה אליו אנחנו טמאים  
לנפש אדם למה נעדר לבד  
חקריב את קרבן יהוה במעד  
מתן בני ישראל ויאמר  
אלהם משה עמדו ואשמע  
מה יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר  
ברא לי בני ישראל ויאמר  
איש איש כי יחזקט מא לנפש  
אישו וידבר משה אל בני

ועשה פסח ליהוה בחדש  
בבית אברהם אשר יוסב  
על פני יוסב על מצות  
ומדרים אכלהו לא ישר  
ממנו עד בקר ועצם לא ישר  
ביבלי חקת הפסח יעשו את  
האיש אשר הוא טהור וזר  
לא יחדל לעש. הפסח  
ברתה חכש החזא מעמיה  
ידכן יהוה לא חקר לבב מע  
זכאן ישאחאיש חזא וזכאן  
אתם גר ועשה פסח ליהוה  
כחקת הפסח וכמשפטו כן  
יעשה חק האחת יהיה לבב ולגר  
ולאזרחא רץ  
וביום הקים את המעבדים  
במה הענין את המעבדים לאחור  
הערת ובערב יהיה על המעבדים  
במראה אשר עד בקר כן יהיה  
תמיד ענין יבסע ומראה אשר  
לפי הענין חקת מע

האחור אחר כן יענו בני ישראל  
ובמקום אשר יע פנשם הענין  
שם יחננו בני ישראל על פני יהוה  
יסעו בני ישראל על פני יחננו  
כלימי אשר יענין הענין  
המעבדים יחננו ובראריך הענין על  
המעבדים ימים רבים ושם רובנו  
ישראל את משמרת יחננו ולא  
יסעו ישראשד יחיה הענין ימים  
מספר על חמ ש בן על פני יהוה  
יחננו על פני יהוה יסעו וישר  
אשר יהיה הענין מערב עד  
בקר ונעלה הענין בבקר ונסע  
אז ימים יל לה מערב עד בקר  
ונסע ימים ימים אחרים ימים  
בהאריך הענין על המעבדים  
לעבד על יחננו בני ישראל  
לא יסעו ובראריך יסעו  
פיהו יחננו ועל פני יהוה יסעו  
אתם שמרת יחננו שמרת  
פיהו יחננו מעבדים

(לפי הענין)  
הענין







באני יהוה וישמע יהוה ויחראפו  
ותבער בטאש יהוה ותאכל  
בקצה חממה ויעק העם אל  
משה ויתפלל משה אל יהוה  
ותשקע ראשו ויקרא שם המקום  
ההוא את בערה כי בערה במ אש  
יהוה והאספסוף אשר בקרב  
התאוות אהו וישבו ויבנו גם כני  
ישואל ויאמר מי יאכלנו בעשר  
זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים  
חנם את הקטשאים ואת האבטחים  
ואת החציר ואת הבצלים ואת  
השומים וועתה נפשנו יבשה  
אין כל בלתי אלהמן עינינו ויהמן  
הזר עגור הוא ועינינו כעין הטרלה  
ישטו העינים ולקטנו וסחנו ברחים  
אודנו במדבר ובעלוב פרוור  
ועשואנו ענות והיה טעמו  
כטעם דשור השומן וזכר רח  
הטל על המהלך לילה יחד המן  
עליו וישמע משה אתה עם

ככה למשפחתיו איש לפתח  
אחלו ויחראף יהוה מאד ובעני  
משה רעו ויאמר משה אל יהוה  
למה הרעת לעבדך ולמה לא  
מציתי חן בעיניך לשום את משא  
כל העם הזה עלי והאנכי הריתי  
את כל העם הזה אסאנכי ילדתי  
כידאמר אלי שואהו בחיקך  
כאשר ישוא האמן את ה' ינק  
ונלחאדמה אשר נשבעת לאבותי  
נזאין ליבשר לתת לכל העם  
הזה כייבכו עלי לאמר תנה לנו  
בשר ונאכלה ולא אוכל אנכי  
לכריל שאת את כל העם הזה כי  
בדממני ואם ככה את עשה  
לי הרגע נא הרג אם מצאתי  
חן בעיניך ואל תראה ברעתי  
ויאמר יהוה אל משה אספה לי  
שבעים איש מזקני ישראל  
אשר ידעתי ניהם זקני העם

וְשֹׁטְרֵי חַיִּים וְלִקְחַתְכֶם אֶל־אֹהֶל  
מוֹעֵד וְהִתְעַבְוּ שֵׁם עַמְּךָ וְדַדְתִּי  
וְדַבַּחְתִּי עִמָּךְ שֵׁם וְאֶצְלֵתִי מִן  
הַרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם  
וְנָשְׂאוּ אֹתְךָ בְּמִשְׁאֵה עֵם וְלֹא  
תִשָּׂא אֹתָהּ לְבָדֶךָ וְאֵלֶּהֶם תֹּאמַר  
הִתְקַדְשׁוּ לְמַחֲרֹה וְאִכְלֵתֶם בָּשָׂר  
כִּי כִּבִּיתֶם בְּאֹזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי  
יֵאכְלֵנוּ בָּשָׂר כִּי טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם  
וְכֵן יִהְיוּ לָכֶם בָּשָׂר וְאִכְלֵתֶם  
יָאִיִם אַחֲרֵי תֹאכְלוּ וְלֹא יוֹמִים  
וְלֹא חֹדֶשׁ יָמִים וְלֹא עֲשֵׂה יָמִים  
וְלֹא עֲשֵׂרִים יוֹם וְעַד־חֲדָשִׁים  
עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאֶפְכֶם וְהִי לָכֶם  
זֹרָא יֵשׁ כִּימֵאסְתֶם אֶת־יְהוָה  
אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְתִכְבֹּלְעוּ לָאֶמֶר  
יִמְחָא יֵצֵאנוּ מִמִּצְרַיִם וְיֹאמַר  
מַעַשֵׂה שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רֶגֶל  
הֵעֵב אֲשֶׁר אֲנִי בְּקִרְבּוֹ וְאֹתָהּ  
אִמְרָה בָּשָׂר אֲתָן לָהֶם וְאִכְלוּ  
חֲדָשִׁים יָמִים הָעָאן וְבָקִר יִשְׁחָט

לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֲתָם לֹדְגִי  
חַיִּים יֹאסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם  
וְיֹאמַר יְהוָה אֵל מִשְׁתַּחֲוִי יְהוָה  
תִּקְצַר עֲתֵה תִרְאֶה הִי קִרְבְּךָ  
אִם לֹא וְיֵצֵא מִשְׁתַּחֲוִי וְכֹדֶר  
הָעָם אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה וְיֹאסֶף  
שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם  
וְיַעֲמִד אֹתָם סָבִיב תִּצְאֵה לְוִיִּת  
יְהוָה כְּעֵנָן וְיִדְבַּר אֵלָיו וְיֹאמַר  
מִן הַרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְיִתֵּן עַל  
שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וְיִהְיֶה כְּנֶחֱ  
עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וְיִתְנַבֵּא וְלֹא יִשָּׁפֹךְ  
וְיִשְׁאֲרוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים בְּמַחֲנֵה  
שֵׁם הָאֶחָד לְדָוִד שֵׁם הַשֵּׁנִי  
מִיִּיד וְיִתֵּן עֲלֵהֶם הַרוּחַ וְהִמָּה  
בְּכַתְּבֵם וְלֹא יֵצֵאוּ הָאֶחָד  
וְיִתְנַבֵּא בְּמַחֲנֵה וְיִתֵּן חֲנֻנִי  
וְיִגִּד לְמַעַשֵׂה וְיֹאמַר אֵלֶיךָ  
וּמִיִּיד מִתְּנָאִים בְּמַחֲנֵה וְיִתֵּן  
יְהוָה שְׁנֵי בָנָיו מִשְׁרֵת מַעַשֵׂה

מבחריו ויאמר אני משה בלם  
ויאמר לו משה המקנא אתה לי  
ומי יתן כל ענכ יהוה נכאים כי  
יתן יהוה את רוחו עליהם ויאסף  
משה אליו מחנה דודא וזכני  
ישראל ורוח נטע מאת יהוה  
וגז שלום מקדשים ויטשע  
החיה עז כדרך יום כה וכדרך יום  
כי נביבות המוט וכל אמות  
עלי עדה ארץ ויפן העמל היות  
החוא וכלה ליה ויפן העמל היות  
ויאסף את העמל ויפן העמל  
ענין החמרים ויפן העמל  
שיטות סביבות המלך ויפן  
עולי המלך שני חמרים ויפן  
יאמר יהוה ויפן העמל  
ענין החמרים ויפן העמל  
ענין החמרים ויפן העמל  
ענין החמרים ויפן העמל  
ענין החמרים ויפן העמל  
ענין החמרים ויפן העמל  
ענין החמרים ויפן העמל

בחרות  
ותבר מרים ואהרן במשור  
על אדות האשה חשית אשר  
לקח כי אשה כשית לקדש  
ויאמר והדק אך במשה דבר  
יהוה הלא גם בנו דבר וישמע  
יהוה והאיש משה ענו מיאד  
מכל האדם אשר ענו פניו אדמו  
ויאמר יהוה פנאם  
אל משה ואל אהרן ואל מרים  
עאמיטל ויחברו אל אהרן מועד  
ויצאו שלשתם וידר ידוה  
היה צור ענק ועמד פן וחרה אהר  
ויאמר יהוה ויפן העמל  
שניהם ויאמר שמעו נא ויד  
אם היה נביאכם יהוה צמח ויהו  
אלו אתה עכבר לוס אדבר כי  
לאת עבדי משה ככל ביתי נאמן  
הוא סהאל פה אדבר בו ומה הוא  
ולא יהיה נאמן ויפן העמל  
ויאמר יהוה ויפן העמל

במשותף ויחראף יהוה כם ויכלך  
והעניסר מעל האהל והנה מרים  
כי צדעת בשלג ויפן אהרן אל  
מרים והנה מצרעתו ויאמר  
אהרן אל משה כי אדני אדני  
תשת עלינו חטאת אשר מאלנו  
ואשר חטאנו ואל תהי כמת  
אשר ביצאתו מרחם אמו ואלכל  
חצי בשרו ויצעק משה אל  
יהוה לאמר אל נא רפא נא לה  
ויאמר יהוה אל משה ואליה  
ירק ידן בפעה תלאת כלים  
שבעת ימים תסגר שבעת  
ימים מחוץ למטה ואחר תאסף  
ותסגר מרים מחוץ למטה  
שבעת ימים והעם לאנסעו  
האסף מרים ואמר נסעו העם  
מחצית ויחנו במדבר פארן  
ויהוה אל משה לאמר

שלח לך אנשים ויתרו את ארץ  
כנען אשר אני נתן לנבי ישראל  
איש אחד איש אחד למטה אחת  
תשלחו כל נשיא בתם וישלח  
אתם משה ממדבר פארן עלפי  
יהוה כלם אנשים ראשי בני  
ישראל המה ואלח שמותם למטה  
ראובן שמוע בן צפור למטה  
שמעון שפט בן חורי למטה  
יהודה חלפני בן יפנה למטה ששון  
יובל בן יוסף למטה אפרים  
הושע בן נון למטה בנימין פלטי  
בן רפוא למטה זבולן גד יאב  
בן סודי למטה יוסף למטה  
מנשה גד בן סוסי למטה דן  
עמיאל בן גמלי למטה אשכנז  
סתור בן מיכאל למטה נפתלי  
נחבי בן פזי למטה גרשון  
בןמיאל בן גמלי למטה אשכנז  
אשר שלח משה לתת צד  
הארץ ויקרבו משה ואלה









אתה מנתבני ישראל אשר

**המה מלינים עלי שמעת אמר**

אֵלֶּהם הֵאָנִי נִאֻם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

**כאשר יבדתם בארצות אלה**

לכם במדבר הזה יפלו פגריכם

וְכַד פִּקְדֵיבָם לְכַד מִסְפָּרֵיהֶם מִכָּל

**עשרה עשרה**

דייטשע שפילן

729-1000/505 0216

וְיִהְיֶה שֵׁנוֹ בְּחַיֵּי אֲבִי אִשְׁרָאֵל

אמרם לזוהר אבן-שחר

ידענו את דוד לעולם אסתר

**STATIONERY**

\_\_\_\_\_

100

\_\_\_\_\_

אויפן

לשינוי

7-23

תמונת אי היחידות אצל

**זאת אעשה לכל העדה הישראלית**

## הזאת הנועדים עלי במהרה

הזהיתמונעם ימות וקאנסים

אשר שרם משה לתור

האדם אשר יצא אל המלחמה

העדה להוצאתה של חתונה  
יממה ראשונה מוצאת בידים

בארצות רבות במזרח לפני 'תורה'

ויהיו שמו ברונו וכל לב פריסה חין

מִדָּאֲנִשִּׁים הָהֵם תְּהִלָּים לְתוֹךְ

אתה אלץ יודבר מעשה את

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי

ישראל ויתאכלו חֵעֵם מֵאֵד

וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל דָּאֵשׁ

ההר לאמר הננו ער ינו אר

המקום אשר אמר יחזקאל

תַּתְּנֵנוּ, אָמֵר מִשְׁכַּח לֵבָד

וְאַתָּם עֲבָרִים אֶתְּכֶם וְהָיָה

לְתַעֲלֹחַ אֶת תַּעֲלֵיוֹ כִּי אֵין יִשְׁחָה

**SECRET**



וְלִגְרֵהֶם חֲקֵת עוֹלָם לְדֹתֵיכֶם בָּנִים  
כִּגְרֵהֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּזְכֶּה אֶחָת  
וְכִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלִגְרֵהֶם  
הַגִּד אֶתְכֶם

וַיֹּדַע יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר  
דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ  
אֱלֹהִים כִּבְּאֶפְסֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר  
אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׂמָּה וְהָיָה  
כָּאֵכֶלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תִּרְיִמוּ  
תִּרְוֹמָה לִיְהוָה וְאֲשִׁית עֲרִסְתֶּכֶם  
חֶלֶה תִּקְיִמוּ תִרְוֹמָה כִּתְרוֹמָה  
גִּדּוֹן כֹּן תִּרְיִמוּ אֶתְּהִי מִרְאֵשִׁית  
עֲרִסְתֵּיכֶם תִּתֵּן לִיְהוָה תִּרְוֹמָה  
לְדֹתֵיכֶם וְכִי  
תִשְׁגוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת  
הָאֱלֹהִים וְדָבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה  
אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־יִכֹּם  
בִּיד מֹשֶׁה מִן הָיוֹם אֲשֶׁר צִוָּה  
יְהוָה וְהָלָא לְדֹתֵיכֶם וְהָיָה אִם  
מֵעַיִן הָעֵדָה נַעֲשִׂיתָ לְשֹׁגְגָה  
וַעֲשׂוּ כָל הָעֵדָה פֶּרֶץ בְּמִרְאֵה

לַעֲלֹה לָרִיחַ מִחֶח לִיְהוָה וּמִנִּחָה  
וְנִסְכּוֹ כִּמְשֹׁפֵט וְשִׁעִיר עֲזִים  
אֶחָד לַחֲטָאתוֹ וּבִפְרִיזָה עֲלֵכֶם  
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי  
שֹׁגְגָה הוּא וְאִתְּכֶם אִתְּכֶם  
אֲשֶׁה לִיְהוָה וְהָיָה לְכִי עֲשִׂיתָ  
עַל שֹׁגְגָתְכֶם וְנִסְלַח לָהֶם  
כִּי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם וְנִסְלַח לָהֶם  
לְכָל הָעַם כְּשֹׁגְגָה  
וְאִם נִפְשָׁא אֶחָת תִּחַטֵּא  
כְּשֹׁגְגָה וְהִקְרִיבָה עֹז פֶּת שֹׁנֶה  
לַחֲטָאתוֹ וְכִפֵּר הַסֵּחִן עַל הַנֶּפֶשׁ  
הַשֹּׁגֶגֶת כִּחַטָּאָה כְּשֹׁגְגָה לִפְנֵי  
יְהוָה לְכַפֵּר עֲלֵיו וְנִסְלַח לוֹ  
הָאֲזָרָח כִּכְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵהֶם  
כְּתוּבָה תִּזְכֶּה אֶחָת יִהְיֶה לָכֶם  
לַעֲשׂוֹת כְּשֹׁגְגָה וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר  
תַּעֲשֶׂה בִיד רִמָּה מִן הָאֲזָרָח וְכִי  
הַגִּד אֶת יְהוָה הוּא מִגִּיד וְכִי  
הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עֲמָה וְכִי  
כִי יִהְיֶה כִּזָּה וְאִתְּכֶם חֲפֵר











אִישׁ מִקִּרְיַת הַקִּסְדִּית  
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה  
לֵאמֹר אֲמַר אֶל־עַמְּךָ בְּנֵי־אִשְׂרָאֵל  
הִנֵּהנִי וְיִרְאֵם אֶת־הַמַּחֲתָת מִבֵּין  
הַשְּׂרָפָה וְאֶת־הָאֵשׁ זֶה־הַסֵּלֶכֶת  
כִּי־קִדְשׁוֹת מַחֲתוֹת הַחֲסִידִים  
הָאֵלֶּה כֹּנְפֵי־שֵׁתָם וַעֲשׂוּ אֶת־הַסִּרְקִיעַ  
פָּחִים צִפִּי לְמִזְבֵּחַ כִּי־הָקֵר יִבֶּן  
לִפְנֵי יְהוָה וְיִקְדָּשׁוּ וִיְהִיו לְאֹת לְבָנִי  
יִשְׂרָאֵל וְיִשָּׁח אֶל־עוֹר הַכֹּהֵן אֶת  
מַחֲתוֹת הַנֶּחֱשֵׁת אֲשֶׁר חֲקִרְצוּ  
הַשֹּׂדֶדִים וְיִדְקְשׁוּ צִפִּי לְמִזְבֵּחַ  
זִכְרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר  
לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָרָאֵשׁ לֹא־מִדֶּעַ  
אַחֲרָיו הוּא לְחֻק־טִיר קִטְרֵת לִפְנֵי  
יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׂדֵּתוֹ  
כֹּאֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה לֵּאמֹר  
וַיִּלְכֹּם כָּל־עַד־תִּכְנִי יִשְׂרָאֵל  
מִמַּחֲרֵת עַל מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן  
לֵאמֹר אַתֶּם חֲמַתֶּם אֶת־עַם יְהוָה

וַיִּדְבֹּר

וְיִרְאֵם

וְיִקְדָּשׁוּ

וְיִשָּׁח

וְיִדְקְשׁוּ

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וַיְהִי כַּחַסְקַח־עֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־  
אַהֲרֹן וַיִּפְטֹא אֶל־מֹשֶׁה וְהִנֵּה  
כִּסְהוֹת עֵנָן וַיִּדְּא כְכֹד יְהוָה וַיִּבֶן  
מִשֹּׁח וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד  
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־  
מֹשֶׁה לֵאמֹר הִרְמִי מִתּוֹךְ הָעֵדָה  
הַזֹּאת וְאֹכְלָה אֶתֶם כֶּרֶעַ וַיִּפֹּל  
עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־  
אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחֲתָה וְתֵן עַל־יָד  
אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְעִים־סִסְדֵּת  
וְחֹלֶץ מַחֲרָה אֶל־עֵדָה וְכִפֹּר  
עַל־יָהֶם כִּי־עָשָׂה חֲסִידִים מִלְּפָנֶיךָ  
יְהוָה חֲחֹל הַנֶּגֶף וַיִּקְרַח אֶת־יָדוֹ  
כֹּאֲשֶׁר־דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּקְרַח אֶת־יָדוֹ  
הַקָּהֶל וְחִנַּח הַתָּל הַנֶּגֶף עַל־עַם יִשְׂרָאֵל  
אֶת־הַקִּטְרֵת וַיִּכְסֹּר יְהוָה אֶת־הָעָם  
וַיַּעֲמֵד בְּשַׁחֲמֵי הַקִּטְרֵת וַיִּתְּנֵם  
וְתַעֲצֵר הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתְּנֵם יְהוָה  
כִּמְגִטָּה וַיִּשְׁחָד עַל־עַם יִשְׂרָאֵל  
וַיַּעֲבֵר מֵאֹת מִלִּכְדֵּי הַמִּזְבֵּחַ  
דִּבֶּר קִרְחָו וַיִּשְׁכַּח אֶת־מֹשֶׁה

וַיִּדְבֹּר

וְיִרְאֵם

וְיִקְדָּשׁוּ

וְיִשָּׁח

וְיִדְקְשׁוּ

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

וְיִשָּׁח

אִלְכָּה אֶת־מִוֶּעַד וְהִמְגַּפֶּה  
נִעְצָה  
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר וְדַבֵּר  
בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וְיָדָעוּ מֵאֵת־מִפִּי  
חֲשֹׁה לְבֹתָאֲכִי כִּלְנִשְׂאָה־בִּי  
לְבֵית־אֲבֹתָם שְׁנִים עֶשְׂרֵי מִטּוֹת  
אֵשׁ אֶת־שְׁמוֹתֵיכֶם עַל־מִטָּה  
וְהָיָה שֵׁם אֶחָד וְהַפֶּתַח עַל־מִטָּה  
וְהָיָה מִטָּה אֶחָד לְאִשׁ בֵּית  
אֲבוֹתָם וְהִנָּחֵם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי  
הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֶנֶךְ לָכֶם שָׁמָּה  
וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֵר בּוֹ  
יִשָּׁא וְיִפְרֹחַ וְהָעֵצָה יִמְעַלֵּי  
אֶת־הַלֵּלֶת בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־  
הֵם מִלִּי מֵעַל־יָדָי וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה  
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ־אֵלָיו כָּל־  
נִשְׂאָיוֹת מִכֹּחַ לְנִשְׂאָה־אֶחָד  
לְנִשְׂאָה־אֶחָד לְבֵית־אֲבֹתָם  
שְׁנֵי מִטּוֹת וּמִטָּה אֶחָד  
כְּתוּב מִשְׁנֵתָּהּ וַיֵּץ מִשְׁהָאֵת  
וְהָיָה לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל־הָעֵדוּת

וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־  
אֶל־הָעֵדוּת וְהָיָה כִּדְבַר  
אֲהֲרֹן לְבֵית־לֵוִי וַיָּבֹאוּ אֶת־עֵץ  
עֵץ וַיִּגְמְלוּ שְׁמֵי־יִשְׂרָאֵל מִשְׁהָאֵת  
אֶת־כָּל־הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־  
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּחְזְאוּ אִישׁ  
מִטָּהוּ  
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁב אֶת־  
מִטָּה אֲדָרָן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֵחַ  
לְאֹהֶל־בְּנֵי־מִדְיָן וְתָכַלְתָּ לִּנְחֹתָם  
מֵעַל וְלֹא יִמָּתוּ וַיַּעַשׂ מִשְׁהָאֵת  
כְּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֱתוֹמֵן עֲשֵׂה  
וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה  
לֵאמֹר הֵן מֵעַנּוּ אֲבֹדֵינוּ כִּדְבַר  
אֲבֹדֵנוּ כִּדְבַר יְהוָה אֱתוֹמֵן אֶל־  
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה  
לֵאמֹר וְהָיָה כִּדְבַר יְהוָה  
אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה  
אֶת־הַלֵּלֶת בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־  
הֵם מִלִּי מֵעַל־יָדָי וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה

וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַלֵּלֶת בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־  
הֵם מִלִּי מֵעַל־יָדָי וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה

אֶלֶל

וְכָל

א

לֵל

קִדְשִׁי

תְּנוּכָה

יִי

א

וְנִזְכָּר

אֶת־

הַפְּרִיטָה

וּבְכָל־

מִזְבְּחֵי

ל

וּכְלִי

זָר

יִי

וּבְכָל־

ז

וְיָדְכָה יְהוָה אֶתְּךָ וְאֶתְּךָ  
 נִתְּנִי לְךָ אֶתְּךָ שְׁמִירָתְךָ תְּרוֹמַתְךָ  
 לְכָל־קִדְשִׁי כִּי יִשְׁדָּאֵל לְךָ נִתְּנִים  
 לְמַעֲשֵׂהָ וּלְכִנּוֹךְ לֶחֶק עוֹלָם זָרָה  
 יִהְיֶה לְךָ מִקִּדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים מִן  
 הָאֵשׁ כְּלִי־קִרְבָּנִים לְכָל־מִנְחָתָם  
 וְלִכְלֵחַ טֹאטָם וְלִכְלֵא שְׁמֵם אֶשֶׁר  
 יֵשֶׁב לִי קִדְשֵׁי קִדְשִׁים לְךָ הָאֵשׁ  
 וּלְכִנּוֹךְ בְּקִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים תִּאֲכַלְנָה  
 כְּלִי־זָרָה יִאֲכַל אֶתְּךָ שְׁמֵם לְךָ  
 וְהַלֵּךְ תְּרוֹמַת מִתְּנִים לְכָל־תְּנוּפֹת  
 כִּי יִשְׁדָּאֵל לְךָ נִתְּנִים וְלִכְנֹךְ  
 וְלִכְנֹךְ אֶתְּךָ לֶחֶק עוֹלָם כְּלִי־זָרָה  
 בְּכִיתָר יִאֲכַל אֶתְּךָ כְּלִי־זָרָה  
 וְכָל־חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָג וְאִשִּׁיתָם  
 אֶשֶׁר יִתְּנֶה לְךָ נִתְּנִים  
 כִּי־כֹל־כָּל־אֶשֶׁר בְּאֶרֶץ אֶשֶׁר  
 יִכְיָאֵל לְךָ יִהְיֶה כְּלִי־זָרָה  
 בְּכִיתָר יִאֲכַלְנָה כְּלִי־זָרָה  
 לְךָ יִהְיֶה לְכָל־מִנְחָתָם  
 כִּי־כֹל־אֶשֶׁר יִכְיָאֵל לְכָל־מִנְחָתָם

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

עֵין כְּהֵנִית כְּסִיּוֹגִם אֶתְּךָ מִפֶּה  
 לִי שְׂבִטָא אֶתְּךָ הַקִּרְבָּאֵתְךָ וְיִלְלוּ  
 עֵלֶיךָ יִשְׁרָתוֹךָ וְאֶתְּךָ וּבְנִיךָ  
 אֶתְךָ רַפְּנִי אֶתְךָ הַעֲדָתְךָ וְשִׁמְרוֹ  
 מִשְׁמֵרְךָ וּמִשְׁמֵרְךָ כְּלֵה־אֶתְךָ  
 יִקְרָא לְכָל־הַקִּדְשִׁים וְיִאֲכַלְמִזְבְּחָהָ  
 יִקְרָבוּ וְלֹא־יִמְתְּנוּ גִסְמֵם אֶתְּךָ  
 וְנִלְוֵי עֵלֶיךָ וְשִׁמְרוּ אֶתְּךָ מִשְׁמֵרְךָ  
 אֶתְּךָ מִיֶּדֶךָ לְכָל־עֲבֹדָתְךָ הָאֵהֶל  
 וְזָרָה יִקְרָא לְכָל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ  
 אֶתְּךָ מִשְׁמֵרְךָ הַקִּדְשִׁים וְאֶתְּךָ מִשְׁמֵרְךָ  
 הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עֹדֶךָ קֶצֶף יִגְרָה  
 כִּי יִשְׁדָּאֵל לְךָ הָאֵשׁ לְקַחְתִּי אֶתְּךָ  
 מִיֶּדֶךָ הַלֵּוִיִּם מִתְּנוּכָה כִּי יִשְׁדָּאֵל  
 לְכָל־מִנְחָתָם וְנִתְּנִים לְךָ יִהְיֶה לְכָל־עֲבֹדָתְךָ  
 אֶתְּךָ עֲבֹדָתְךָ מִיֶּדֶךָ וְאֶתְּךָ וּבְנִיךָ  
 אֶתְּךָ שִׁמְרוּ אֶתְּךָ מִשְׁמֵרְךָ לְכָל־עֲבֹדָתְךָ  
 הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִמְתְּנוּ גִסְמֵם לְכָל־עֲבֹדָתְךָ  
 וְנִתְּנִים עֲבֹדָתְךָ מִתְּנִים אֶתְּךָ  
 אֶתְּךָ מִיֶּדֶךָ וְזָרָה יִקְרָא לְכָל־יִשְׂרָאֵל

ובהייהוה אלהיך  
 תפירה את כבוד האדם ואת  
 בכיר הגזמה ממארת פדה  
 יפדיו מכון חיי תפדה בערכך  
 כסף חמשת שקלים כשקל  
 הכסף עשרים גרה הוא ארך  
 כבוד שחר או כבוד כשכ או  
 כבוד עז לאת פדה קדש הם  
 אתכם מם תזרק עלה מזבחות  
 חלכם תקטיר אשה חיה עחה  
 ליהוה ובערם יהוה וכל כתב  
 החפשה וכשור הימין לך יהיה  
 בית ומת הקדש אש  
 יימך בני ישראל ליהוה נתתי  
 לך לבנוך ולבנותיך אתך לחק  
 עולם כרית מלח עוררם הוא  
 לפני יהוה קד ונור עב אתקלו  
 ויאמר יהוה אליהם בארץ  
 לא תזנה וכלק לא יהיה לך  
 נתתם אני חלוק ונתתם בתוך  
 בני ישראל

ובהייהוה אלהיך  
 תפירה את כבוד האדם ואת  
 בכיר הגזמה ממארת פדה  
 יפדיו מכון חיי תפדה בערכך  
 כסף חמשת שקלים כשקל  
 הכסף עשרים גרה הוא ארך  
 כבוד שחר או כבוד כשכ או  
 כבוד עז לאת פדה קדש הם  
 אתכם מם תזרק עלה מזבחות  
 חלכם תקטיר אשה חיה עחה  
 ליהוה ובערם יהוה וכל כתב  
 החפשה וכשור הימין לך יהיה  
 בית ומת הקדש אש  
 יימך בני ישראל ליהוה נתתי  
 לך לבנוך ולבנותיך אתך לחק  
 עולם כרית מלח עוררם הוא  
 לפני יהוה קד ונור עב אתקלו  
 ויאמר יהוה אליהם בארץ  
 לא תזנה וכלק לא יהיה לך  
 נתתם אני חלוק ונתתם בתוך  
 בני ישראל

ליהוה נתתי כל מעשורי  
 לנחלה חלק עבדתם אשה  
 עבדים את עבדת אהל מועד  
 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל  
 אהל מועד לשאת חטא למוות  
 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל  
 מועד והם ישאו עונם חק  
 עולם לדורותיכם ונתור  
 ישראל לא ינחלו עתה  
 עשר בני ישראל לא עשר ירמון  
 ליהוה תרומה נתתי ליום לנחלו  
 עלכן אמרתי להם בתוך בני  
 ישראל לא ינחלו

ובהייהוה אלהיך  
 תפירה את כבוד האדם ואת  
 בכיר הגזמה ממארת פדה  
 יפדיו מכון חיי תפדה בערכך  
 כסף חמשת שקלים כשקל  
 הכסף עשרים גרה הוא ארך  
 כבוד שחר או כבוד כשכ או  
 כבוד עז לאת פדה קדש הם  
 אתכם מם תזרק עלה מזבחות  
 חלכם תקטיר אשה חיה עחה  
 ליהוה ובערם יהוה וכל כתב  
 החפשה וכשור הימין לך יהיה  
 בית ומת הקדש אש  
 יימך בני ישראל ליהוה נתתי  
 לך לבנוך ולבנותיך אתך לחק  
 עולם כרית מלח עוררם הוא  
 לפני יהוה קד ונור עב אתקלו  
 ויאמר יהוה אליהם בארץ  
 לא תזנה וכלק לא יהיה לך  
 נתתם אני חלוק ונתתם בתוך  
 בני ישראל

ויהי כהן אהל מועד לאמר  
 ומה יהיה שבת כול ואמרת אל  
 כיתקחו מאת בני ישראל  
 חמ עשר א  
 שנתתם זה מתם ממנוה וזה  
 חוק לעניי מועד מעשר ונחש  
 כח חוקיכם כח חוקי































שִׁמְעָא מִרְיָא לְאִשְׁרֵי מַחֲזֹרָה  
שְׂדֵי יְחֻזָּה נִפְלְגָלִי עֵינֵיכֶם מֵהַ  
סִבָּא אֶחָדִי עֵקֶב מִשְׁכַּנְתִּיךָ  
יִשְׂרָאֵל כִּנְחָלִים נָטִין כִּנְחָל עַל  
נַחַר כְּאֵהֱלִים נָטַע יְחֻזָּה כְּאֵרִוּיִם  
עַל־מִים יִזְלִמִם מִדְּלִין וְדִעַן  
כְּמִים רַבִּים וְיִרְסָם מֵאֲגַב מִלְכֹּן  
וְתִגְשָׁא מִלְכָּתָא וְאֵל מִזְצִיאוֹ  
מִמְצִירִים כְּתוּעַפֶּת רֵאס לִין  
יֵאֲכֹלֻם צִירִים צִירִין וְעִצְמֵתֵיהֶם  
יִגְרִם וְחִצִּין יִמְחֹץ כִּדְעַשְׁכָּב  
זֵאֲרִי וְכֹלֵבִיא מִיִּקְמֻמִּנְכִּין  
כְּדֹךְ וְאֶרְדִּיךְ אֶרְדִּי וְיִחְדָּאךָ  
כִּלְקָא לְעֵס וְיִסְפֹּק אֶת־כַּפִּין  
וְיֵאֱמַר כִּלְקָא לְעֵס לִקְבִי  
אִי־כִי קִרְאֲתִיךָ וְחֻזָּה כִּרְכַּתִּיךָ  
זֶה שֶׁלֹּשׁ פַּעַמִּים יוֹעֵתָה בְּרַח  
לֵאלֹהִים וְיִסְמַךְ אֶמְרֵתִי כִּכְדִּי  
אֶכְכְּדִי וְהֵמָּה מִמֶּנֶּךָ יְחֻזָּה  
מִכְבוֹרִין וְיֵאֱמַר בְּעֵס אֶל־כִּלְקָא  
הֲלֹא גַם אֵל מִלְאֲכֵיךָ אֲשֶׁר

שלחתי אליך דברתי לאמר אם  
יתן לי כלק מלא ביתך כסף וזהב  
לא אוכל לעבד את פי יהוה  
לעשות טובה או רעה מלפני  
אשר ידבר יהוה אתה אדבר ועתה  
הנני הולך לעמי לכה אינני עוזב  
אשר יעשה העם הזה לעמי  
באחרית הימים וישא משלו  
ויאמר נאם כלעם בנו בער  
ונאם ונבצר שחתם העין ונאם  
שמעאמר יאלויד עדעת עליו  
מחזה שד ייחזה נפל וגלוי עינים  
אראנו ולא עתה אשור נולד  
קרוב דרך כוכב מיעקב וקם  
שבט מ ישראל וזמחץ פאת  
מואב וקדקר כלב ישראל ויהיה  
אדום ירשה ויהיה ירשה שעי  
איבן וישאל עשה חיל ויחד  
מיעקב ותאבד שריד מעני  
וידא את עמלק וישא משלו  
ויאמר ראשית גוים עמלק

ואחרייתי עדי אבד וירא את  
הקניניו שא משלוי אמר איתן  
מושבך ושים בסלע קנך וימאס  
יהיה לבער קין עד מה אשור  
תשבך וישיא משלוי אמר או  
מי יחיה משמואל ויציב מער  
בתים וענוא שור וענו עבר וגם  
הוא עדי אבד ויקסם מלעס ויקר  
וישב למקומו וגם בליק הר  
לדרכו

וַיָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְיָם וַיַּחַל הָעַם  
לְזַמֹּת אֶל־כִּמְתָּמוֹאֵב וַתִּקְדָּאן  
לָעַם לְזַבֵּחַ אֱלֹהֵיהֶן וַאֲכַל הָעַם  
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן וַיִּצְמַד  
יִשְׂרָאֵל לַזֵּבֶל פְּעוֹר וַיַּחַד אֶת  
יְהוּדָה בִּישְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ יְהוּדָה  
מִשְׁחָה שָׂחָא אֶת־כָּל־דָּאֵשִׁי הָעַם  
וְהוֹקֵעַ אֹהֶתָם לִיהוּדָה נִגְדַּת שְׂמִינִשׁ  
וַיַּעַבְדוּ אֶת־יְהוָה מִישְׂרָאֵל  
וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֶל־שִׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל  
הַדְּגוֹאֵשׁ אֲנִישֵׁי הַנְּעֻמִּים

לבעל פעור והנה איש מבני  
ישראל בא ויקרב אל אחיו את  
המדינית לעיני משה ודעיני  
כל עדת בני ישראל והמהלכים  
פתח אהל מועד וירא פניהם בן  
אלעזר בן אהרן חפז ויטס מתוך  
העדה וישחרק מחביו ויבא אח  
איש ישראל אל הקבה וירקק  
את שניהם את איש ישראל  
ואת האשה אל קבתה ותעצר  
המגפה מעל בני ישראל  
ויהיו הדמותים במגפה  
ארבעה ועשרים אלף

וירכר יהוה אל מעה לאמר  
 פינם סכנא לעזר במאתו והפח  
 השיב את חמתי מעל בני ישראל  
 בקנאו את קמתי בתוכם ולא  
 בלית את בני ישראל בקמתי  
 לבן אמר הנני נתן לך את כרית  
 שלום וחדלה לך ולזרעו מחרי

ברית כהנת עולם תחת אשר  
קנא לאלהיו כי כפר ערל בני  
ישראל וישם איש ישוראל  
המכרה אשר הפה את המדינת  
זמרי בן סלוא נגייא ביתאב  
לשמעניו שם האשה המכה  
המדנית בזבית צדק ראש  
אמנות תעצב מדין הוא

ידבר יהודה אל משה לאמר  
צדק את המדינים והכירם  
אותם כי צדק יס הם לבם  
פני להם אשר נכלו להם על  
כד פנור ועל דבר פאצי בר  
נשיא מדין את המדינים  
המגפה על דבר פנור והוא  
המגפה  
ואמר יהודה אל משה ואל  
אלעזר בן אהרן חתן לאהרן  
שאזאת ראש על עמך  
ישראל כהן עשרים שנה

ומעלה לבית אבתם מליצא  
עבא בני ישראל וידבר משה  
ואלעזר הכהן אתכם בערבה  
מואב על ידן ירחו לאמר  
מבן עשרים שנה ומעלה  
כאשר ענה יהודה את משה  
ובני ישראל היעניס מארץ  
מצרים וראובן בכור ישראל  
בני ראובן חנוך משפחת  
החגבי לפלגא משפחת הפסא  
לחצרון משפחת דחצרון  
לפרמי משפחת תמא  
משפחת אהרן ויהיו  
פקדיהם שלשה מאות עשר  
ושבע מאות ושישים ובני  
לוא אל יאב ובני אהרן  
דחקו אבדו את המגפה  
הוא יהיה ראש על  
ישראל ואלעזר בן אהרן  
הוא יהיה ראש על ישראל

דסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל

לסל



בני יוסף למשפחתם  
מנשה ואפרים בני מנשה  
למכיר משפחת מכיר  
ומכיר הוליד את גלעד לגלעד  
משפחת הגלעדי אלה בני גלעד  
איעזר משפחת איעזר יחל  
משפחת חלקי ו אשר יאר  
משפחת אשר אלי ושכם  
משפחת השכמי ושמידע  
משפחת שמידעי וחפר  
משפחת החפריו עלפחד בן  
חפר לא היו לו בנים כי אם בנות  
ושם בנות עלפחד מחרה  
ונעה חגלה מלכה ותרצה אלה  
משפחת מנשה ופקדיהם  
שנים וחמשים אלה ושבע  
מאות אלה בני  
אפרים למשפחתם לשותלח  
משפחת השתלחי לבכר  
משפחת הבכרי לתמן משפחת  
התמני ואלה בני ישותלח לעד

משפחת הערני ואלה משפחת  
בני אפרים לפקדיהם שנים  
ושלשים אלה וחמש מאות  
אלה בני יוסף למשפחתם  
בני בנימן למשפחתם  
לבלע משפחת הבלעי לאשכנז  
משפחת האשכנזי לאחירם  
משפחת אחירמי ולשפופם  
משפחת השופמי לחתם משפחת  
החופמי ויהיו בני בלע ארד  
ונעמן משפחת הארדילנעמן  
משפחת הנעמי אלה בני  
בנימן למשפחתם ופקדיהם  
חמשה וארבעים אלה ושש  
מאות אלה בני  
למשפחתם לשוחם משפחת  
חשוחמי אלה משפחת גד  
למשפחתם פל משפחת  
השוחמי לפקדיהם ארבעה  
וששים אלה וארבע מאות  
בני אשר



לֹא שִׁפְּחָתָם לִימְנָה מִשִּׁפְּחָת  
הַיְמָנָה לִישׁוּי מִשִּׁפְּחָתָהּ יִשְׁוִי  
לְבָרִיעַ נָעָה מִשִּׁפְּחָת הַבְּרִיעַ וּלְנָעִי  
בְּרִיעָה לְחֹבֵר מִשִּׁפְּחָת הַחֹבֵר  
לְמַלְכֵי אֱלֹהֵי מִשִּׁפְּחָתָהּ מַלְכֵי אֱלֹהֵי  
וְשֵׁם בְּתָאשׁוּר שְׂרָח אֶרֶץ  
מִשִּׁפְּחָת בְּתָאשׁוּר לְפָקְדֵיהֶם  
שִׁדְשׁוּהוּ וְחִמְשֵׁי אֱלֹף וָאַרְבַּע  
מֵאוֹת בְּנֵי נִפְתָּלִי  
לִמִּשִּׁפְּחָתָם לִיחֲצֵאל מִשִּׁפְּחָת  
הַיִּחֲצֵא לִלְגֻנֵי מִשִּׁפְּחָת הַגִּנִּי  
יֵיזֶר מִשִּׁפְּחָתָהּ יֵזֶר לְשֵׁלֶם  
מִשִּׁפְּחָת הַשֵּׁלֶם אֱלֹהֵי מִשִּׁפְּחָת  
נִפְתָּלִי לִמִּשִּׁפְּחָתָם וּפְקֻדֵיהֶם  
חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֱלֹף וָאַרְבַּע  
מֵאוֹת אֱלֹהֵי פְקֻדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל  
שֵׁשׁ מֵאוֹת אֱלֹף וָאֶלֶף שֶׁבַע מֵאוֹת  
וְשֵׁלִשִׁים  
וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר  
לֹאֲהֵרָה לְחֹקְהָאֲרִיץ בְּנִיחָלָהּ בְּמִסְפַּר  
שְׁמוֹתֶיהָ לְכַתְּבָהּ מִלְתּוֹ וּלְמַעַן

תמעיט נחלתו איש לפי פקדו  
יתן נחלתו אך בעדל יחלק את  
הארץ לשמות סבחה אברהם  
ינחלו על פיה גורל תחלק נחלתו  
בין רב למעט  
אלה פקדי חלו למשפחת  
לגר שון משפחת הגר שון לקה  
משפחת הקהתי למור  
משפחת המרדכי אלה  
משפחת לוי משפחת הדבני  
משפחת החברני משפחת  
המחלי משפחת המושני  
משפחת הקרח וקהת חלד  
את עמרם ושם אשת עמרם  
יוכבד בת לוי אשר ילדה את  
ללוי במערים וחדל לעמרים  
את אהרן ואת משה ואהרן  
מרים אחתם וחדל לאהרן את  
טוב ואת אביהא את אלעזר  
ואת איתמר וימת טוב ואביהא  
בהקריבם אשה חדל לפני יחזק





אם עליו תמיד אתה כבש אחד  
תעשה כבקר ואתה כבשה שני  
ועשה ביום עיבים ועשיית  
זאיפה חלת למנחה כלולה בשמן  
בתירביעת ההין עלת תמיד  
הינשיה בחר סיני לריח ניהח  
אשה ליהוה ונסכורביעת ההין  
לכבשה אחד במקדש הסך נסך  
שכר ליהוה ואתה כבשה שני  
ונעשה במקדש עיבים כמנחת תמיד  
וכנס בולת עשה אשה ריח ניחח  
ל יהוה

וביום השנית שני כבשים בני  
שנה תמימים ושני עשר עינים  
מנחה כלולה בשמן ונסכין עלת  
שנית כשפתול עלת התמיד

ונסכין

בראש יחד שינים תקריבו  
על יד יד פרים בני בקר שנת  
אילנות בדשים בני שנה  
בבית המימים ושני עינים

כלת מנחה כלולה בשמן  
האחד ושני עינים עלת תמיד  
כלולה בשמן לאילת אחד ועשן  
עשרין סלת מנחה כלולה בשמן  
לכבשה אחד עלת ריח ניחח  
אשה ליהוה ונסכיהם חציה  
יהיה לפרו עולות ההין לא  
וית עת ההין לכבשים זה  
אחד עשר פחד שני לזר שני  
שנה ושני עיר עינים אחד  
לחטאת ליהוה עלת חתמו  
יעשה נסכין

הראשון במזבח עשה עשור ונ  
לחדש פסח ליהוה ובהם לז  
יניצד יום לחדש הזה חג שבוע  
ימים מצותי אכל צינסה אש  
מקרא קדש שכל חלאת עבודה  
לאתעשו וחקר בהם אי  
על ליהוה פרים בני בקר שנת  
ואיל אחד ושני עינים כבשים  
בני שנה תמימים ושני עינים

עשרת ימים לפני האחד שני עשרת  
לאיל האחד עשרת עשרת עשרת  
האחד עשרת עשרת עשרת  
עשרת אחד עשרת עשרת  
עשרת עשרת עשרת עשרת  
עשרת עשרת עשרת עשרת  
עשרת עשרת עשרת עשרת

וְכָל־שֶׁהַיִּשְׂבִּיעֵי צִאָה־לְחֹדֶשׁ  
מִקֶּדֶשׁ יִהְיֶה לְכָל־מֵלֶכֶת  
יִהְיֶה לְאֹתָעֵשִׂי יוֹם חֲרוּעָה  
יִהְיֶה לְכָל־וְעֵשִׂיתֶם עִלָּה לְיִשְׂרָאֵל  
נִחַח לִי הוּא פֶרֶץ בְּקֶרֶת אֵיל  
אֶחָד כִּבְשִׁים בְּגִישָׁה שְׂבִיעִי  
תִּמְכַּסּוּ וּמִנַּחֲתָם סִלַּת בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן  
שֶׁל־יֵה עֵשֶׂה רִבִּים לְפָרִי עֲנִיעֵהֶם  
לֹא־לִי עֲשֶׂה אֶחָד לְכָל־שֶׁהָאֶחָד  
לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים וְשֶׁעִידָהּ  
אֶחָד הַטֹּאת לְכַפֵּר עַל־כָּל־מִסֵּס  
יִהְיֶה שׁוֹמֵנִתָּה וְעִלָּתָהּ  
מִנַּחֲתָה וְנִסְכָּהּ כִּמְשֶׁנֶּה  
לְרִיחַ נִחַח אֶשֶׁר לַיהוָה

וְחַתָּם הָיְתָה כִּלְוָה בְּשֵׁמִי  
 וְיִשְׁעָהּ נִשְׁדָּנָה לְפָנַי וְשֵׁנִי  
 נִשְׁדָּנָה לֹאִילָתַי עֵשֶׂה עֲשִׂיָּה  
 עֲשִׂיָּה אֲנִי עֲשֶׂה לְכֶשֶׁר אֶחָד  
 לְשִׁבְעַת חֲכָמִים וְשִׁבְעַת חֲמוּטִים  
 אֶחָד לְכָפֹר עֲלֵיכֶם מִלְּבַד עֲלֵית  
 הַבְּקָרָא שׁוֹר רַעֲלָתָהּ מִיָּד  
 תַּעֲשׂוּ וְאַתָּה אֱלֹהִים וְכֹאֵלָה תַּעֲשׂוּ  
 לְיוֹם שַׁבָּתֵיכֶם יָמִים לֶחֱמָא שְׁהֵרִים  
 יִהְיֶה עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם מִיָּד  
 עֲשִׂיהוּ וְסִכּוּ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי  
 מִקְרָאֵיךָ שִׁי הֵי הַלֵּכֶם בְּלִמְלֹאֲנָת  
 עֲבָדֶיךָ אֲתָעִינִי

וזיוס הַפּוֹרִים בְּהַקְרִיבָם  
 מִטַּהֲהָר שֶׁהָלִיטָהּ פֶּשַׁע עֲתִנָּס  
 מִחֲדָקָל שֶׁיְהִיָּה לָכֶם כִּרְ-  
 מִלֵּי עֲבִירָה לֹא תַעֲשֶׂינָהּ וְהַקְדֵּשׁ  
 עֲמִילָה לְרוּחַ נִיחָח לִיהוָה פְּרִי־  
 בֵּית־הַקֹּדֶשׁ שְׁמִים אֵילֵּא אֲחֵרֵי שְׁכֵנָה  
 שֶׁיִּמְצִי שׁוֹה וְלֹא עֲדִירָה  
 סִלֵּת בְּרוּלָה בְּנֶאֱמָן לִי לֵשׁ



ובעמוד לחד שהשבע  
הזה מקרא קדש היה לכם ועפתם  
את צענתיכם במלאכה לא  
תעשו והקדשתם עלה ליהוה  
יח ניחח פרבן בקר אחד אייר  
אחד כבשים בני שנה שבעה  
תמימים יחד לכם ומנחתם סלת  
כלולה בשמן שלשה עשרנים  
לפר שני עשרנים לאיל האחד  
עשרון עשרון לכבש האחד  
לשבעת הכבשים שני עשרים  
אחד חטאת מלכד חטאת הפרים  
ויולת חותמיה ומנחתה ונסכיהם  
ובחמשה עשר  
יום לחדש השביעי מקרא קדש  
היה לכם כלם יחד עטרת לא  
תעשו והגתם חג ליהוה שבעת  
מים והקדשתם עלה אשה  
יח ניחח יהוה פרים בני בקר  
שלשה שנים אילים שנים  
כבשים בני שנה ארבעה עשר

ו  
ב  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

תמימים יהיו ומנחתם סלת  
כלולה בשמן שלשה עשרנים  
לפר ואחד לשלשה עשר  
פרים שני עשרנים לאיל האחד  
לשני האילים ועשרון עשרון  
לכבש האחד לארבעה עשר  
כבשים ושני עיר וזית אחד  
חטאת מלכד עלת וחתמיה  
מנחה ונסכיה  
וביום השני פרים  
בקר שנים עשר אילים שנים  
כבש יחד בני צינה ארבעה עשר  
תמימים ומנחתם ונסכיהם  
לפרים לאילט ולכבשים  
במספרת בני פסח ושני עיר  
עיר אחד וזית חמשה עשר  
חתמיה ומנחתה ונסכיה  
וביום השלישי  
פרים עשרת עשר אילים שנים  
כבשים בני שנה ארבעה עשר  
תמימים וזית חמשה עשר

לפניו לא ילם ולבשים במספרם  
כמו שפטי ושמעיה ושמעיה  
מלכד ואלתהמיר ומנחתה  
ונסכה וזבחים  
חדשי פרים עשרה אילים  
שנים כבשים בני שנה ארבעה  
עשור תניחם מנחתם ונסכיהם  
לפניהם לא ילם ולבשים במספרם  
כמו שפטי ושמעיה ושמעיה  
חטאת מלכד עלת התמיד  
מנחתה ונסכה  
וזבחים החמישי פרים  
תשעה אילים שנים כבשים  
בני שנה ארבעה עשרתמים  
ומנחתם ונסכיהם לפניהם לא ילם  
ולבשים במספרם כמו שפטי  
ושמעיה ושמעיה מלכד ואלת  
המיר ומנחתה ונסכה  
וזבחים חמישי פרים  
שנים כבשים  
בני שנה ארבעה עשרתמים

בער

ז

ח

ט

י

כ

ל

מ

נ

ס

ע

פ

צ

ק

ר

ש

ומנחתם ונסכיהם לפניהם לא ילם  
ולבשים במספרם כמו שפטי  
ושמעיה ושמעיה מלכד ואלת  
התמיד מנחתה ונסכה  
וזבחים חמישי פרים  
שנים כבשים בני שנה ארבעה  
עשור תניחם מנחתם ונסכיהם  
לפניהם לא ילם ולבשים במספרם  
כמו שפטי ושמעיה ושמעיה  
חטאת מלכד עלת התמיד  
מנחתה ונסכה  
וזבחים חמישי פרים  
תשעה אילים שנים כבשים  
בני שנה ארבעה עשרתמים  
ומנחתם ונסכיהם לפניהם לא ילם  
ולבשים במספרם כמו שפטי  
ושמעיה ושמעיה מלכד ואלת  
המיר ומנחתה ונסכה  
וזבחים חמישי פרים  
שנים כבשים  
בני שנה ארבעה עשרתמים

ל

מ

נ

ס

ע

פ

צ

ק

ר

ש

ת

י

כ

ל

מ

נ

ס

ע

פ

צ

ק

ר

ש

ת

י

כ

ל

מ

נ

ס

ע

פ

יְהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבָר מִסְדֵּרֵיכֶם  
 וְתַתִּיתֶכֶם לַעֲלֵתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם  
 וּלְנֶסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם וְאָמַר  
 מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּכְרֹ  
 אֲשֶׁר עָמָה יְהוָה אֶת מִשְׁחָה

וידבר משה אל ראשי המטות  
לכני ישראל לאמר זה הדבר  
אשר צוה יהוה איש כי ידד  
גדר ליהוה אודה שבוע שבועה  
לאסר אסר על נפש לא יחל  
דברו בכל העם מפני יעשיו  
ואשה כי תדדי נדלד הוא אסר  
אמר בכית את הנערה והשמן  
אגיד את הדירה ואסרה אגיד  
אסרה על נפשה והחוריש לה  
אביה וקמו כל עריה וכל אסר  
אשר אסרה על נפשה יחוס  
ואם לא אביה אתה חוס שמע  
לדד יח ואסרה אשר אסרה  
על נפשה לא חוס ויהי יסרה

לחכיהנא אביה אתה ואמתי  
תהיה לאישונדריה עליה או  
מכטא שפתייה אשר אסרה  
על נפשה ושמע אישה ביום  
שמענו והחריש לה וקמו  
נדריה ואסרה אשר אסרה על  
נפשה יקמו ואם ביום שמע  
אישה יניא אותה והפר את  
נדריה אשר עליה ואת מכטא  
שפתייה אשר אסרה על נפשה  
ויהיה יסלח לה ונדריה למנה  
והיושה בלאשר אסרה על  
נפשה יקום עליה ואם בית  
אישה נדדה או אסרה אסרה על  
נפשה בשבעה ושמע אישה  
והחריש לה לאהבא אתה וקמו  
כל נדריה וכל אשר אסרה  
על נפשה יקום ואם הפריפר  
אתם אישה ביום שמענו כד  
מועא שפתייה לנדריה ולאסר  
נפשה לא יקום אישה הפריכ

[illegible]

ויהוה יסלחלהי כלגדר וכר  
שבעת אסר לענתנפש אישה  
יקימו ואישה יפרנו ואסרה חרש  
חרש שלה אישה מיום אליום  
והקים את כלגדר יהא ואת כר  
אסריה אשר עליה הקים אתם  
כידה חרש לה כיום שמעו ואם  
הפר יפר אתם אחרי שמעו  
ונשא את ענה אלה החקים  
אשר ענה יהוה את משה בן איש  
לאשתו ויאכל לבתו בנערה בית  
אביה

וידבר יתוה אל משה לאמר  
נקם נקמת בני ישראל מאת  
המדוניס אחר תאסף אל עמך  
וידבר משה אל העם לאמר  
החלצו מאת כסא נשיים לצבא  
ויהיו ער מדיון לתת נקמה  
יחה במדיון יאלף למטה אלף  
למטה לכל מטות ישראל  
תשלחו לצבא וימסרו מאלפי

ישראל אלה למטה שנים  
 עשר אלה חלוצי צבא וישלח  
 אתם משה אלה למטה לצבא  
 אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן  
 לצבא וכלי הקדש וחצצרות  
 התרועה בידו ויצבאו על מדין  
 כאשר צוה יהוה את משה  
 ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין  
 הרגו על חלליהם את אוי ואת  
 רקס ואת צור ואת חור ואת  
 רבע חמשת מלכי מדין ואת  
 כל עם בן בעור החגו ביריב  
 וישכבו בני ישראל את נשי מדין  
 ואת טפס ואת בר בהמותם  
 ואת כל מקניהם ואת כל חילם  
 בזו וואת כל עריהם כמו שבתם  
 ואת כל טירתם שרפו באש  
 ויקחו את כל השלל ואת כל  
 המלקוח פסעם וכל בהמותיהם  
 ויצאו אל מעשה ואכלו עשר  
 הכחן ואל עדה ואל עדה

~~SECRET~~





מִכֶּסֶּ לִּיהוּדָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה  
 הִי־עָאִים לְעֵבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֲמֵשׁ  
 הַמָּאוֹת מִן הָאָדָם וּמִן הַבָּקָר  
 וּמִן הַחֲמֹרִים וּמִן הָעֵצִים וּמִן הַמִּצְוֹת  
 תִּקְחוּ וְנָתַתָּה לֹאֲרֵעֵזֶר הַכֹּהֵן  
 תְּרוֹמַת יִהְיֶה וּמִמֶּחֶצֶת בְּנֵי שְׂוֹאֵל  
 תִּקֶּה אַחֲרָיו מִן הַחֲמִשִּׁים  
 מִן הָאָדָם מִן הַבָּקָר מִן הַחֲמֹרִים  
 וּמִן הָעֵצִים מִכֹּל הַבְּהֵמָה וְנָתַתָּה  
 יָתֶם לְלִיִּים שִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת  
 מִשְׁכַּן יִהְיֶה וְיַעֲשֶׂה כִּדְבָרִי  
 וְאֵלֶיךָ הֵבֵן כֹּאשֶׁר יֵצֵא  
 יְהוָה אֶת מִנְעוֹ וְיִהְיֶה חֶמְלָקוֹ  
 יִתֶּן הַבֹּאֲשׁוּרִים עִם הָעֵבָא  
 עֵאֵן שֶׁשׁ גִּזְיוֹת אֶרֶץ וְנוֹכְעִים  
 אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת אֶרֶץ וְשִׁמְרֵי  
 עֵינֵי וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הָעֵצִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הַחֲמֹרִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הָעֵצִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הַחֲמֹרִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הָעֵצִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הַחֲמֹרִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת

כח  
כט  
ל  
מ  
נ  
ס  
ע  
פ  
צ  
ק  
ר  
ש  
ת  
י  
כ  
ל  
מ  
נ  
ס  
ע  
פ  
צ  
ק  
ר  
ש  
ת  
י

וְלִקְחֵי עָאִים כְּעֵבָא מִסְּפֵד הָעֵאֵן  
 עֵלֵי עֵבָא אֶחָד אֶלֶף וְשִׁלְשִׁים  
 אֶלֶף וְנוֹכְעִים אֶלֶפִּים וְחֲמֵשׁ  
 מֵאוֹת וְיִהְיֶה הַמִּכֶּסֶּ לִּיהוּדָה מִן  
 הָעֵאֵן שֶׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים  
 וְחֲבֵר שִׁשָּׁה וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף  
 וּמִכֶּסֶּס לִּיהוּדָה עֵינֵי וְשִׁבְעִים  
 וְחֲמִיֶּשֶׁת שִׁלְשִׁים אֶלֶף וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מֵאוֹת וּמִכֶּסֶּס לִּיהוּדָה אֶחָד  
 וְשִׁלְשִׁים וְנוֹכְעִים אֶרֶץ שִׁשָּׁה  
 אֶלֶף וְשִׁבְעִים לִּיהוּדָה עֵינֵי וְשִׁבְעִים  
 נֶפֶשׁ וְיִתֶּן מִשְׁמֶרֶת אֶת מִכֶּסֶּס הַחֲמֹרִים  
 יְהוָה לֹאֲרֵעֵזֶר הַכֹּהֵן כֹּאשֶׁר  
 יֵצֵא יְהוָה אֶת מִנְעוֹ וְיִהְיֶה חֶמְלָקוֹ  
 יִתֶּן הַבֹּאֲשׁוּרִים עִם הָעֵבָא  
 עֵאֵן שֶׁשׁ גִּזְיוֹת אֶרֶץ וְנוֹכְעִים  
 אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת אֶרֶץ וְשִׁמְרֵי  
 עֵינֵי וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הָעֵצִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הַחֲמֹרִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הָעֵצִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הַחֲמֹרִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הָעֵצִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הַחֲמֹרִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הָעֵצִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת  
 מִן הַחֲמֹרִים וְשִׁבְעִים אֶרֶץ וְחֲמִיֶּשֶׁת

כח  
כט  
ל  
מ  
נ  
ס  
ע  
פ  
צ  
ק  
ר  
ש  
ת  
י  
כ  
ל  
מ  
נ  
ס  
ע  
פ  
צ  
ק  
ר  
ש  
ת  
י



מאות ונפשו אדם ששה עשר  
אלף ויקח משה ממוצעת בני  
ישראל אתה אחוז אחד מז  
החמשים מזה אדם ומזה בהמה  
ויתן אתם ללויים שמרי משמרת  
משכן יהוה כאשר ענה יהוה את  
משה ויקרבו אל משה הפקדים  
אשר לא לפי העבא שרי האלפים  
ושרי המאות ויאמר ואלמשה  
עבדיך נשאו את ראש אנשי  
המלחמה אשר בחרנו ולאנשי  
ממנו אשר יקרבו את שרבו ויהיה  
איש אשר מצא כל יזהב אעדה  
עמיד טבעת עגיל וכומז ולפני  
על נפשות לפני יהוה ויקח  
משה ואל עזר הכהן אתה אהב  
מאתם כל כלי מעשה ויהי כל  
זהב התרומה אשר הרימו ליהוה  
ששה עשר אלף שבע מאות  
וחמשים שקל מאת שרי  
האלפים ומאת שרי המאות

אנשי העבא מזו איש לו ויקח  
משה ואל עזר הכהן אתה אהב  
מאת שרי האלפים והמאות  
ויבאו אתו אל אהל מועד  
זכרון לבני ישראל לפני יהוה  
ומקנה רכבה היה לבני ראובן ולבני  
גד עינים מאד ויראו את ארץ  
יעזר ואת ארץ גלעד והנה  
המקום מקום מקנה ויבאו בני  
גד ובני ראובן ויאמרו אל משה  
ואל אל עזר הכהן ואל נשיאי  
העדה לאמר עטדות ורובן  
ויעשו ונמרה וחשכון ואלעזר  
ושבם תכונת עין הארץ אשר  
הפה יהוה לפני עדה ישראל  
ארץ מקנה הוא ולעבדיך  
מקנה ויאמרו  
אסמץ אנוחן בעיניך יתן את  
הארץ הזאת לעבדיך לאחזה  
אלת עבדנו ואת הירדן ויאמר











מהריועברים ויחננו בערב  
מואב על ירדן ירחו ויחננו על  
הירדן מבית ישמת עד אכל  
השטית בערב מואב  
וידבר יהוה אל משה  
בערב מואב על ירדן ויאמרו  
דבר אל בני ישראל ואמר להם  
אלהם כי אתם עברים אתה ירדן  
אל ארץ כנען והורשתי אתכם  
ישבי ארץ מפעכם ואפרתם  
את כל משבתם ואת כל צילמי  
מסבתם תאכדו ואת כל כמותם  
תשמידו והורשתי את הארץ  
וישבתם סה כי לכם נתתי את  
הארץ לרשת אתה והתנחלתם  
את הארץ בגורל למשפחתכם  
לרב תרבו אתה תנחלתו ולמעט  
תמעט אתה תנחלתו אל אשר  
יצא לו שמה הגורל ליהיה  
למטות אבותיכם תתנחלו ואם  
לא תורישו אתי שבי הארץ

והורשתי  
והורשתי

והורשתי  
והורשתי

והורשתי  
והורשתי

מפניכם והיה אשר תותירו מהם  
לשבים בעיניכם ולצמנם בעיניכם  
ועד האתכם על הארץ אשר  
אתם יושבים בה והיה כאשר  
דמיתי לעשות להם אעשה לכם  
וידבר יהוה אל משה לאמר ויצו  
את בני ישראל ואמר להם  
כאשר באים אל הארץ כנען  
את הארץ אשר תפלו לכם כנעני  
ארץ כנען לגלותיה והיה לכם שאת  
נגב ממדבר צע עלידי אדום  
והיה לכם גבול נגב מקצה ים  
המלח קדמה ונגב לכם הגבול  
מנגב למעלה עקרבנים ועבר  
צנה והיה תוצאתו מנגב לקדש  
ברנע ויצא חצוצה ויעבר  
עצמם ונגב הגבול מעצמון  
נחלה מצרים והיו תוצאתו  
הים והגבול והיה לכם  
הים הגבול והיה לכם

והורשתי  
והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי

והורשתי







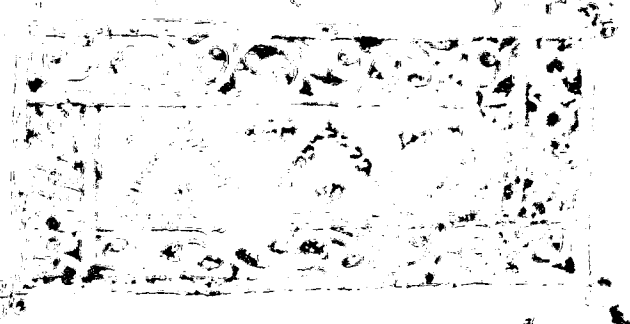
לִירֶחַ וְאֶת שֵׁל שֶׁהָעֵרִים תִּתְּנוּ  
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עֵרִי מִקְלָט הָיִינוּ  
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְדֵי לֵוִי שֵׁיב  
כְּתוּבָם תִּהְיֶינָה שִׁשְׁהָעֵרִים  
הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּם שְׂמָה כָּל  
מִכָּה נִפְשֵׁנוּ שְׂגָגָה וְאִם בְּכָלִי  
בִּרְזֵל הִכָּהוּ יִמָּת רֵעַךְ הוּא מוֹת  
יִמָּת הָרֵעַךְ וְאִם כֹּאכֵנִי אֲשֶׁר  
יִמָּת בְּהִכָּהוּ יִמָּת רֵעַךְ הוּא  
מוֹת יִמָּת הָרֵעַךְ אוֹכֵל עֵצֶיךָ  
אֲשֶׁר יִמָּת כֹּו חֲכֵה יִמָּת רֵעַךְ  
הוּא מוֹת יִמָּת הָרֵעַךְ וְאֵל הָרֵם  
הוּא יִמָּת אֶת הָרֵעַךְ בְּפָגְעוֹ כֹּו  
הוּא יִמָּת וְאִם כִּשְׂנָאָה יִהְיֶה  
אִוָּה שְׁלִיךְ עָלֶיךָ בְּעֵדִיָּה וְיִמָּת  
אִוָּה כִּי הִסְדּוּ בִּידוֹ יִמָּת מוֹת  
יִמָּת הַמִּכָּה רֵעַךְ הוּא אֵל הָרֵם  
יִמָּת אֶת הָרֵעַךְ בְּפָגְעוֹ כֹּו וְאִם  
בְּפִתְעוֹבָא יִכָּה הָרֵם אוֹהֵי שְׁלִיךְ  
עָלֶיךָ כֹּו כִּי אֶעֱדִיָּה אוֹ כִּי  
אִבְּאֵשׁ יִמָּת כִּי כִּלְאֵי אוֹת

וְיִפְלַע עָלֶינוּ יִמָּת הוּא לֹא אוֹיֵב  
לֹו לֹא מִכָּה שֶׁרָעָתוֹ וְשִׁפְטוֹ  
הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גִּאֲרֵה  
הָרֵם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה  
וְהָעֵלֹוֹהֶם אֶת הָרֵעַךְ מִיָּד  
גֹּאֲלֵהֶם וְהַשֵּׁיב אֶת הָעֵדָה  
אֶל עֲמָקֵינוּ אֲשֶׁר נִסְּמָה  
וְיִשְׂכַּח עַד מוֹת הַמִּכָּה הַגָּדֹל  
אֲשֶׁר מִשָּׁח אֶת הַכְּשָׁמִן הַקָּדֹשׁ  
וְאִם יִצְאֵי עֲצָה רֵעַךְ אֶת גְּבוּל  
עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּם שְׂמָה  
וְיִמָּת אֶת גֹּאֲלֵהֶם מִחוּץ  
לְגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרֵעַךְ גֹּאֲלֵהֶם  
הָרֵם אֶת הָרֵעַךְ אִין לֹוֶם כִּי  
בְּעִיר מִקְלָטוֹ יִשְׁבֶּה עַד מוֹת  
הַמִּכָּה הַגָּדֹל לֹו אַחֲרֵי מוֹת הַמִּכָּה  
הַגָּדֹל יִשְׁבֶּה הָרֵעַךְ אֶל אֶרֶץ  
אֲחֻזָּתוֹ וְהָיָה אֵלֶּה לָכֶם לַחֲסִד  
מִשְׁפָּטֵי לִדְרֹתֵיכֶם כֹּו מוֹשְׁבֵי תִלָּה  
כֹּו מִכָּה נִפְשֵׁנוּ לְפִי עֵדִים יִרְעַח  
אֶת הָרֵעַךְ וְעֵדֵי אֶחָד לֹא יִעֲנֶה

וְאֲנִי עֹנֶה כִּי יְהוָה לְתַתְּ אֶת נַחֲלָתְךָ  
עַל פֶּחָד אֲחִינוּ לִכְנֹתוֹ וְלֹא אֶחָד  
מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים  
וְנָגְדָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלָת אֲבֹתָם  
וְנוֹסָף עַל נַחֲלָת הַמָּטָה אֲשֶׁר  
תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֵּדל נַחֲלָתָם יִצְרָע  
וְאִם יִהְיֶה הַיֵּכָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל  
וְנוֹסָף נַחֲלָתָן עַל נַחֲלָת הַמָּטָה  
אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלָת הַמָּטָה  
אֲבֹתָם יִגְדַּע נַחֲלָתָם וַיִּצְוּ מֹשֶׁה  
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה  
לֵאמֹר בֵּן מָטָה בְּנוֹסָף דְּבָרִים  
זֶה הָדָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִכְנֹת  
עַל פֶּחָד לֵאמֹר לְפִי כִּפְעֵינֵיהֶם  
תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֶךְ לִמְשַׁפְּחֹת  
מִמָּטָה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים  
וְלֹא תִסְכַּנְתֶּלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל  
מִמָּטָה אֶל מָטָה כִּי אֲנִי יְהוָה  
בְּנַחֲלָת מִמָּטָה אֲבֹתָם יִדְבְּקוּ בְנֵי  
יִשְׂרָאֵל וְכָלכֶת רֶשֶׁת נִלְחָה  
מִמָּטָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחַד

קִדְמוֹת רֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפָּחֹת  
בְּנוֹגֵל עַד בֶּן מְכִיר בֶּן מַנְשִׁיחַ  
מִמִּשְׁפַּחַת בְּנוֹסָף וְדָבָר לִפְנֵי  
מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנָּשִׁים רֵאשֵׁי  
אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֶת  
אֲדֹנֵי עֹנֶה יְהוָה לְתַתְּ אֶת הָאָרֶץ  
בְּנַחֲלָה בְּגֵדל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

חמש פחות משה אביה דוד  
לאשה למען יירשו בני ישראל  
איש נחל נאבתי וילאסבנחלה  
ממטה למטה אחר כי אין  
בטולתו יצחק ממנו  
ישאל באשר ענה יחזקאל  
משהן עשו בנות צלפחד  
והיה מחלה תצו וחסלה  
ומה ונעה בנות צלפחד  
ודן דניס ממשפחות בני  
מנשה וקשה אנש סותר  
עליון שיהיה כשופח  
אביהם יצחק ויהיה  
הוא שפוט שמואל ויהיה  
יהיה אלהים ישראל  
יהיה נמאכ על ירחן ירחן



אלה הדברים אשר יעשה

אל כל ישראל  
במדבר בעברו מן סוף  
מאד וכן תפיל וכן תפיל  
וזבאחד עשר יום מחר ירחן  
הר שער עזיקר שברגע ויה  
בארבעים יונה בעשות עשר  
חדש אחד לחוד שוחר משה  
אלבני שואל כל אשר ענה  
יהיה חסדו אחר הכתוב  
מיון מן האמר יאמר יונה  
בחסדו אחר שוחר ויה  
אשר יצא עשורת ארץ  
בעברו ויהיה בארץ מואנה  
משה בארץ מואנה ויהיה  
לומר יהיה מן האמר יאמר  
בזה האמר יאמר יאמר  
יהיה מן האמר יאמר יאמר  
יהיה מן האמר יאמר יאמר  
יהיה מן האמר יאמר יאמר  
יהיה מן האמר יאמר יאמר  
יהיה מן האמר יאמר יאמר  
יהיה מן האמר יאמר יאמר







את יבראתה ודאשי נעלה  
כהואתה ייכאשי נכאליהן  
יטוב בעיני הדבר ואקח מכם  
ענים עשי אנשי כאש אחד  
לשבת יפנו ויעלוהו ויצאו  
עד נחלא שכל וידעו אתה וקח  
בדכ מפר הארץ ויחדוארני  
יטוב אתה ודברו אמרו טוט  
הארץ אשר יהוה אלהינו נה  
לנו לא אבותם לעלתות מירוא  
פיהוה אליכם ודבר גבו  
סאה יכם ותאמרו כשנא  
יהי אה יהי אננום צמנו  
לחתאנו דהאמנו לו שמדנו  
יהאנחנו עלים אחינו המכואת  
לכנו לא יר עם גדול וירסמנו  
עיסג לתות צודת בשומים  
יגם בני ענקים האנושים ואמר  
אלכם לאתנצון ולאתידאן  
מהס יהיה ליםם דהרד  
לפניכם הוא ליםם לכס פכר

אשר עשה אתכם במצ  
לעניכם יכמדכאשלהת  
אשר נשאך יהוה אלהיך נאש  
ישא איש את בני כלה  
אשר הלכתם עד באכם עד  
המסוס האהיבך דכר הא  
איתכם מאמינכ דהיה אלהיכם  
ההלך לפניכם בדרך ויתיריב  
מקום לחנתכם כאשליה  
לראתכם בדרך אשר חדר  
בה ובעני יומם וישמינו  
את סולדכריכם וקצת יישנו  
לאמר אם ידא האיש נה  
האלה הדור הרע דה  
האנוס וכוהאשר נשבעתי  
לתל אבותיכם ויתיריב  
יפה הוא יראנה ליה  
הארץ אשר דרדכ  
יעאשר מלאכה יהיה  
במסות עמ יהיה בגללכם  
לאמר גם אתו לאתכס



עמך לא חסרת חכמה ונעבד מאת  
אחינו בני עשו חייטבי  
בשניעא מדרך הערכה מאינה  
ומעצין גבר ונעבד  
ונעבד דרך מדבר מוצא  
ויאמר יהוה אל יאמר אל  
מואב ואל הערבה כם מלחמה  
כדאמרו לה מארעו וירעה כי  
לפי לחי ויהיה ויהיה ויהיה  
האמים לפנים ויהיה ויהיה  
חיל ויהיה ויהיה ויהיה  
חשב ויהיה ויהיה ויהיה  
יחד ויהיה ויהיה ויהיה  
עצם ויהיה ויהיה ויהיה  
ועצם ויהיה ויהיה ויהיה  
ועצם ויהיה ויהיה ויהיה  
ועצם ויהיה ויהיה ויהיה  
ועצם ויהיה ויהיה ויהיה  
ועצם ויהיה ויהיה ויהיה  
ועצם ויהיה ויהיה ויהיה

אתנחל אד של עשו שמעיה  
שנה עור תם מלחמה אני  
המלחמה מלחמה המלחמה  
כאשר נשבעתה לזהם וגם  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
המלחמה ער תם ויהיה ויהיה  
תם כלאני ויהיה ויהיה  
מלחמה ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה אל לא יהיה ויהיה  
השכא ותגבול מואב את ע  
וקדמת מול בני עמון ויהיה  
הערב ויהיה ויהיה ויהיה  
ויהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
כיל ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה  
יהיה ויהיה ויהיה ויהיה



אתה כריתת יחיה אלהינו לפנינו  
יקאל ארץ בני עמון לא קרבת כל  
יד מל יבקן עריהם כל אשר  
עזה יהיה אלהינו ונפון ונעל דרך  
הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו  
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי  
ויאמר יהיה אלי אל תירא אתנו  
כי בידך נתתי אתנו ואת כל עמו  
את ארצנו ועשית לנו כאשר  
עשית לסיחן מלך האמרי אשר  
יושב בחשבון ויתן יהיה אלהינו  
בידנו גסאת שנת מלך הבשן ואת  
כל עמו ונכחו עד כותי השאיר  
לז שריה ונלכד את כל עריה  
בעת ההוא לא היתה קריה אשר  
לא לקחנו מאתם ששים עיר  
כלח כל ארצם מלכת עוג  
בבשן כל אלה ערים בערת  
חומה גבהה דלתים ובריח לבד  
מערי הפרז הרבה מאד  
ונחרם אותם כאשר עשנו גלית

מלך חשבון חחרם כל עיר מהם  
הנשים וחטף וכל הבמה  
ושלל הערים באנו לנו ונפח  
בעת ההוא את הארץ מיד  
שני מלכי האמרי אשר בעבד  
הידן מנחל ארנן עד חרחרמון  
עידנים יקראו לחרמון שריה  
והאמרי יקראו לו שניד וכר  
עריהם שריה וכל הגלעד וכל  
הבשן עד סלכה ואדרעי עד  
ממלכת עוג בבשן כי דק עוג  
מלך הבשן נשאר מיד  
הרפאים הנד ערשו עד ש  
ברזל הלה הוא כרבת פני עמון  
תשע אמות ארכה וארבע  
אמות רחבה פאמה איש ואר  
הארץ הזאת ירשנו בעת  
ההוא מעד עד אשר יעל  
נחלארנן וחצי הר הגלעד  
וער ינתתי לדאובני ולגדי  
ויתר הגלעד וכל הבשן מן









הנהגתו היתה נכונה

۵۱۱

54

பெரிய

1

1  
321

2.

2

1

2

1997



551

15

11. *Chlorophyll *a** and *Chlorophyll *b** were determined by the method of Arar and Cook (1987).

אלהים מעשה ידי אדם עץ  
ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו  
ולא יכלו ולא ירחיקו וכל שונא  
משם אתי הוה אלהיך ומצא  
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל  
נפשך ובעד לך ומצאוך בד  
הדברים האלה באחרית הימים  
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת  
בקלו כי אל רחום יהוה אלהיך  
לא ירפך ולא ישחיתך ולא  
ישכח את כרית אבתך אשר  
נשבע להם כי שאלנו לים  
ראשנים אשר היו לפניך למן  
היום אשר ברא אלהים אדם  
על הארץ ולמקצה השמים  
ועד קצה השמים חנהיה  
בדבר הגדול הזה או הנשמע  
בקהל השומע עם קול אלהים  
מתוך מתוך האש כאשר  
שאלת את ה' וזו הנסח  
אלהים לבוא לפניך



3

חד

4

377



3

۱۵۵

3

10

וְלֹכְנֵיךָ אַחֲרַיָּךְ וְלִמְעוֹן תֵּאָרֵךְ  
יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה  
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ מִלְּהַיְמִים

אִן יִבְדִּיל מִשָּׁה שְׁלֹשׁ עָרִים  
בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שְׁמֹשׁ לֵלֵךְ  
שְׁמֵה רֹעֵה אֲשֶׁר יֵרָצָה אֶת־  
רֵעֵהוּ בְּכָל־דַּעַת וְהוּא לֹא שְׂטָן  
מִתְמַל שְׁלֹשִׁים וְנֹס אֶל־אֶחָת מִן־  
הָעָרִים הָאלוֹהִים יֵאָדָבְכָה כְּמֹדֵבֶר  
בְּאַרְצָה הַמִּי שֶׁר לֹא־זָכַנִי וְאֶת־דָּאִמָּה  
בְּלֵעַר לִגְדִי וְאֶת־גִּוְרִי בְּכַשְׂן  
לִמְנִשִּׁי וְזֹאת הַתּוֹכָה אֲשֶׁר עָם  
מִשָּׁה לִפְנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי  
הַעֲרֹת וְהַחֲקִים וְהַמְשִׁפְטִים אֲשֶׁר  
דָּבַר מִשָּׁה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־עָתָה  
מִמְעָרִים בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּגִבְרַת  
מוֹלֵבֵית פְּעוֹר בְּאַרְצָה סִינַי  
מִלֵּךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יִשְׁכֵּן  
בְּחֹשֶׁבֶן אֲשֶׁר הָפֵךְ מִשְׁכָּנוֹ  
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־עָתָה מִמְעָרִים

מִקְרֹב גִּוִּי בְּמִסְתַּכְּאֵת וּבְמוֹפְתִים  
וּבְמִלְחָמָה וּבִיד־חֹזֶק וּבְזִרְעוֹ  
נִטְוִיָּה וּבְמוֹרָאִים גְּדִלִים כָּכֵל  
אֲשֶׁר עָשָׂה לָנֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם  
כְּמִעָרִים לַעֲיִנְךָ וְאֶת־הָרָאִת  
לְדַעַת כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים אֵין  
עוֹד מִלְּבָדוֹ מִזֶּה שְׁמִים הַשְׁמִיעַךְ  
אֶתְקַל לִיסְרָךְ וְעַל־הָאָרֶץ  
הָרָאִת אֲשֶׁר הַגְּדוּלָּה וְדִבְרִין  
שָׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ וְתַחַת כִּי  
אֶהְיֶה אֶת־אֶבְרָךְ וַיִּכְחַר בְּזִרְעוֹ  
אֲחֵרִי וַיִּזְעַק בְּפִמּוֹ כִּי־הוּא גָדֵל  
בְּמִעָרִים לְחֹרֵי־שִׁגְוִים גְּדִלִים  
וְעִצְמִים מִמֶּךָ מִפְּעוֹר לִבְיָאֵךְ  
לְתַלְלָהּ אֶת־אֶרֶץ עַם נְחֹלָה בָּיִם  
הָאֵה וַיִּדְעַת הָיִם וְהַשְׁכַּת אֶרֶץ  
לִבְכֹּךְ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהֵיכֶם  
בְּשָׁמִים מִמְעַל וְעַל־הָאָרֶץ  
מִתַּחַת אֵין עוֹד שְׁמֵהָ אֶת־  
חֲקִי וְאֶת־מִעוֹתָיו אֲשֶׁר־אֲנִי  
מַעֲלֵה הָיִם אֲשֶׁר יִטֹּב לָךְ

וְלֹכְנֵיךָ אַחֲרַיָּךְ  
וְלִמְעוֹן תֵּאָרֵךְ  
יָמִים עַל־הָאָדָמָה  
אֲשֶׁר־יְהוָה  
אֱלֹהֶיךָ  
נָתַן לָךְ  
מִלְּהַיְמִים  
אִן יִבְדִּיל  
מִשָּׁה  
שְׁלֹשׁ  
עָרִים  
בְּעֶבֶר  
הַיַּרְדֵּן  
מִזְרְחָה  
שְׁמֹשׁ  
לֵלֵךְ  
שְׁמֵה  
רֹעֵה  
אֲשֶׁר  
יֵרָצָה  
אֶת־  
רֵעֵהוּ  
בְּכָל־  
דַּעַת  
וְהוּא  
לֹא  
שְׂטָן  
מִתְמַל  
שְׁלֹשִׁים  
וְנֹס  
אֶל־  
אֶחָת  
מִן־  
הָעָרִים  
הָאלוֹהִים  
יֵאָדָבְכָה  
כְּמֹדֵבֶר  
בְּאַרְצָה  
הַמִּי  
שֶׁר  
לֹא־  
זָכַנִי  
וְאֶת־  
דָּאִמָּה  
בְּלֵעַר  
לִגְדִי  
וְאֶת־  
גִּוְרִי  
בְּכַשְׂן  
לִמְנִשִּׁי  
וְזֹאת  
הַתּוֹכָה  
אֲשֶׁר  
עָם  
מִשָּׁה  
לִפְנֵי  
בְנֵי־  
יִשְׂרָאֵל  
אֱלֹהֵי  
הַעֲרֹת  
וְהַחֲקִים  
וְהַמְשִׁפְטִים  
אֲשֶׁר  
דָּבַר  
מִשָּׁה  
אֶל־  
בְּנֵי־  
יִשְׂרָאֵל  
כִּי־  
עָתָה  
מִמְעָרִים  
בְּעֶבֶר  
הַיַּרְדֵּן  
בְּגִבְרַת  
מוֹלֵבֵית  
פְּעוֹר  
בְּאַרְצָה  
סִינַי  
מִלֵּךְ  
הָאֱמֹרִי  
אֲשֶׁר  
יִשְׁכֵּן  
בְּחֹשֶׁבֶן  
אֲשֶׁר  
הָפֵךְ  
מִשְׁכָּנוֹ  
בְּנֵי־  
יִשְׂרָאֵל  
כִּי־  
עָתָה  
מִמְעָרִים

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר אל בני ישראל ויאמר להם יהוה אלהיכם  
מלך בשן שני מלכי האמרי  
אשר בעבר היתה מזרח שמש  
מערב אשר על שפת נחל ארנן  
ויעיזר שואן הוא חרמון וכל  
העדה עבר הירדן מזרח הוער  
במוריה ונתת אשיות המסגרת  
וידבר אל בני ישראל ויאמר להם  
יהוה אלהיכם שמע ישראל  
החוקים ואתה משפטים אשר  
אני מצוה בכם היום ולמדתם  
אתם שמרתם לעשתם יהוה  
אלהיכם בחר וננוכרית בחר  
לא את אלהי אבותי יהוה  
אלהיך ואת בני אלהיך ואלה  
פחדתם מלכותיים פנים בפנים  
ושי יחד עמכם ביד מתוך  
האש איני עומד ביד הוער  
אל בני ישראל ויאמר להם  
לכם את דבר יהוה כי יראתם

מפני האש ולא עליהם בחר  
לאמר יהוה אלהיך  
יהוה אלהיך אשר הוציא אתך  
מארץ מצרים מבית עבדים  
לא יהיה לך אלהים אחרים ער  
לעלאתך שחלך פסל בך  
תמונה אשר בשמים ממעל  
ואשר בארץ מתחת ואשר  
במים מתחת לארץ לא  
תשתחוה להם ולא תעבדם  
כי אני יהוה אלהיך אל קנא  
פקד עון אבות על בנים ועד  
שלישים ועל רביעים לעד  
ועשה חסד לאלהים לאבות  
ו לשומרי מצותם  
לא תשבע אלהים יהוה  
אלהיך שואב לא יקח יהוה  
אשר שור יקח אלהיך שואב  
שואב אלהיך  
השם יקח לאו כאשר עזר  
יהוה אלהיך שעות יקח עשר

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל

וידבר

אל בני ישראל





שוכן וְעַל־כֵּן וְסִימָנָהּ - הַלְהִיט עֲבָדָיו וְשֹׁכְנֵי לֶכֶס לְהַדִּיחַ לִיכֹס וְכַלְנָבִי וְכַח מִלְחָמָה

שִׁמְעוּ קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר  
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כִּמְנוּ וַיְחִי קִרְבֵּי אֶתְּ  
וְשִׁמְעוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה  
אֱלֹהֵינוּ אֶתְּדַבֵּר אֲלֵינוּ אֶתְּכָל  
אֲשֶׁר יִדְבֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲלֵיךְ  
וְשִׁמְעוּ עֲשִׂינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה  
אֶת מוֹלֵד דְּרִיכֶם כִּדְרֵכֶם אֲלֵי  
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי שְׁמַעְתִּי אֶת  
קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ  
אֲלֵי ה' וְכִי עָלָה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ מִי  
יָהּ וְהָיָה לְכֶם לְהִלָּחֵם לִירֹאָה  
אֶתִּי וְלִשְׁמֹר אֶת מִלְּמִצּוֹתַי כָּל  
הַיָּמִים לְמַעַן יִסְבְּלוּם וּלְבָנֵיהֶם  
לִגְדָּם וְלֹךְ אֲמַר לָהֶם שׁוּבוּ לְכֶם  
יֵאדָרְכֶם וְאֶתְּ פֹה עֹמֵד עֹמֵדִי  
וְאֶדְבִּיהָ אֲלֵיךְ אֶת כָּל הַמִּצְוָה  
וְהַחֲקִי שׁוֹמְעֵי שְׁפִטִּים אֲשֶׁר  
תִּלְמָדוּ וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר  
אֲנִי מֵתוֹן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ וְשִׁמְרָתָם  
לַעֲשׂוֹת כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְּכֶם לֹא תִמְסְרוּ יָמִיךְ

וְעַל־כֵּן וְסִימָנָהּ  
הַלְהִיט עֲבָדָיו וְשֹׁכְנֵי לֶכֶס לְהַדִּיחַ לִיכֹס וְכַלְנָבִי וְכַח מִלְחָמָה  
וְשִׁמְעוּ קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר  
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כִּמְנוּ וַיְחִי קִרְבֵּי אֶתְּ  
וְשִׁמְעוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה  
אֱלֹהֵינוּ אֶתְּדַבֵּר אֲלֵינוּ אֶתְּכָל  
אֲשֶׁר יִדְבֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲלֵיךְ  
וְשִׁמְעוּ עֲשִׂינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה  
אֶת מוֹלֵד דְּרִיכֶם כִּדְרֵכֶם אֲלֵי  
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי שְׁמַעְתִּי אֶת  
קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ  
אֲלֵי ה' וְכִי עָלָה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ מִי  
יָהּ וְהָיָה לְכֶם לְהִלָּחֵם לִירֹאָה  
אֶתִּי וְלִשְׁמֹר אֶת מִלְּמִצּוֹתַי כָּל  
הַיָּמִים לְמַעַן יִסְבְּלוּם וּלְבָנֵיהֶם  
לִגְדָּם וְלֹךְ אֲמַר לָהֶם שׁוּבוּ לְכֶם  
יֵאדָרְכֶם וְאֶתְּ פֹה עֹמֵד עֹמֵדִי  
וְאֶדְבִּיהָ אֲלֵיךְ אֶת כָּל הַמִּצְוָה  
וְהַחֲקִי שׁוֹמְעֵי שְׁפִטִּים אֲשֶׁר  
תִּלְמָדוּ וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר  
אֲנִי מֵתוֹן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ וְשִׁמְרָתָם  
לַעֲשׂוֹת כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְּכֶם לֹא תִמְסְרוּ יָמִיךְ

וְשִׁמְעוּ קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר  
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כִּמְנוּ וַיְחִי קִרְבֵּי אֶתְּ  
וְשִׁמְעוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה  
אֱלֹהֵינוּ אֶתְּדַבֵּר אֲלֵינוּ אֶתְּכָל  
אֲשֶׁר יִדְבֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲלֵיךְ  
וְשִׁמְעוּ עֲשִׂינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה  
אֶת מוֹלֵד דְּרִיכֶם כִּדְרֵכֶם אֲלֵי  
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי שְׁמַעְתִּי אֶת  
קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ  
אֲלֵי ה' וְכִי עָלָה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ מִי  
יָהּ וְהָיָה לְכֶם לְהִלָּחֵם לִירֹאָה  
אֶתִּי וְלִשְׁמֹר אֶת מִלְּמִצּוֹתַי כָּל  
הַיָּמִים לְמַעַן יִסְבְּלוּם וּלְבָנֵיהֶם  
לִגְדָּם וְלֹךְ אֲמַר לָהֶם שׁוּבוּ לְכֶם  
יֵאדָרְכֶם וְאֶתְּ פֹה עֹמֵד עֹמֵדִי  
וְאֶדְבִּיהָ אֲלֵיךְ אֶת כָּל הַמִּצְוָה  
וְהַחֲקִי שׁוֹמְעֵי שְׁפִטִּים אֲשֶׁר  
תִּלְמָדוּ וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר  
אֲנִי מֵתוֹן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ וְשִׁמְרָתָם  
לַעֲשׂוֹת כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְּכֶם לֹא תִמְסְרוּ יָמִיךְ

וְעַל־כֵּן וְסִימָנָהּ  
הַלְהִיט עֲבָדָיו וְשֹׁכְנֵי לֶכֶס לְהַדִּיחַ לִיכֹס וְכַלְנָבִי וְכַח מִלְחָמָה  
וְשִׁמְעוּ קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר  
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כִּמְנוּ וַיְחִי קִרְבֵּי אֶתְּ  
וְשִׁמְעוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה  
אֱלֹהֵינוּ אֶתְּדַבֵּר אֲלֵינוּ אֶתְּכָל  
אֲשֶׁר יִדְבֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲלֵיךְ  
וְשִׁמְעוּ עֲשִׂינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה  
אֶת מוֹלֵד דְּרִיכֶם כִּדְרֵכֶם אֲלֵי  
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי שְׁמַעְתִּי אֶת  
קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ  
אֲלֵי ה' וְכִי עָלָה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ מִי  
יָהּ וְהָיָה לְכֶם לְהִלָּחֵם לִירֹאָה  
אֶתִּי וְלִשְׁמֹר אֶת מִלְּמִצּוֹתַי כָּל  
הַיָּמִים לְמַעַן יִסְבְּלוּם וּלְבָנֵיהֶם  
לִגְדָּם וְלֹךְ אֲמַר לָהֶם שׁוּבוּ לְכֶם  
יֵאדָרְכֶם וְאֶתְּ פֹה עֹמֵד עֹמֵדִי  
וְאֶדְבִּיהָ אֲלֵיךְ אֶת כָּל הַמִּצְוָה  
וְהַחֲקִי שׁוֹמְעֵי שְׁפִטִּים אֲשֶׁר  
תִּלְמָדוּ וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר  
אֲנִי מֵתוֹן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ וְשִׁמְרָתָם  
לַעֲשׂוֹת כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְּכֶם לֹא תִמְסְרוּ יָמִיךְ

וְעַל־כֵּן וְסִימָנָהּ - הַלְהִיט עֲבָדָיו וְשֹׁכְנֵי לֶכֶס לְהַדִּיחַ לִיכֹס וְכַלְנָבִי וְכַח מִלְחָמָה









עַל־כֵּן חִדַּחְתִּי אֶת־הַיּוֹנָתָן וְנִתְּנָם יְהוָה  
אֶל־הַיָּד לַפֶּנֶד וְהַמִּסְמָחוֹמָה  
בְּלִי עַד הַשְׁמָדָם וְנִתְּנָם  
מִלְכֵיהֶם בְּיָד וְהַאֲבָדָה אֶת־  
שִׁמְכָם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא־תִיַעַב  
אִישׁ כִּפְנֵיךָ עַד הַשְׁמָדָךְ אֲתָם  
פָּסִידִי אֶת־הֵהָם תִּשְׁדֹּף פֶּן כָּאֵשׁ  
לֹא־תִחַמְד־בְּסֶף וְזֶה עֲלֵיהֶם  
וְלִקְחָתָם לֶךְ פֶּן תִּקַּשׁ בּוֹ כִּי  
תִּעֲבֹתִי הוּא אֶת־הַיָּד הוּא וְלֹא  
תִּבְיֹא תִּעֲבֹה אֶל בֵּיתְךָ וְהִיִּית  
חֶרֶם כִּמְהוֹ שִׁקָץ תִּשְׁקַצְנוּ  
וְתִעֲבֹתֵנִי כִּי חֶרֶם הוּא

כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־אֲנִי מֵצִוְךָ  
הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לְמַעַן  
תִּהְיֶה יְמֵיכֶם וְכִתְּמוּ אֶת־שִׁמְכֶם  
אֶת־אֶרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה  
לֵאמֹר יִבְרַח אֶת־כָּל־הָדָר  
אֲשֶׁר־אֲנִי יֹסֵף אֶת־אֱלֹהֵיכֶם זֶה  
הַיּוֹם שֶׁנִּתְּנָם לְמַעַן

וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית

עַל־כֵּן לִפְנֵיךָ לִדְעוֹת אֲשֶׁר  
כָּל־כֶּבֶד הַתְּשׁוּבָה מִצִּוְתִּי וְאִם לֹא  
וְיִעֲבֹדוּ עִבְדִּי וְאִם לֹא אֲתָם  
אֲשֶׁר לֹא־עִתָּה וְאִם לֹא אֲתָם  
לְמַעַן חוֹדִיעַךָ כִּי לֹא עֲלֵה חֶרֶם  
לְכָל־יְהוָה חֶרֶם כִּי עַל־כִּמְהוֹ  
כִּי יִחַח יְהוָה אֶת־הָאָדָם שֶׁמִּלְתָּ  
לֹא־בִלְתֵּה מֵעַלְדֶּךָ וְגַלְדֶּךָ לֹא  
בְּעֵקֶה זֶה אֲרֻבֵּי שְׁנֵי חֹדֶשׁ  
עַם־לְבָבְךָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִסְדֹּף  
אֶת־כֶּסֶף יִחַח אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְדֹּף  
וְשִׁמְרָתָם אֶת־מִצְוֹתֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ  
לִלְבֹת סֶדֶד כִּי וְלֹא־אֶתָּה כִּי  
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכִּי אֶת־אֶרֶץ  
טוֹבָה אֶרֶץ נְחֹלִי מִיִּסְדֹּף  
וְתִהְיֶה מִיִּסְדֹּף כִּי עַד  
נִבְהָר אֶרֶץ חֹטְאוֹ שֶׁעֲלָה  
וְגַפְּךָ וְתִהְיֶה מִיִּסְדֹּף אֶרֶץ  
וְתִהְיֶה מִיִּסְדֹּף אֶרֶץ אֲשֶׁר  
לֹא־כִמְהוֹ תִּהְיֶה לְכָל־חֶרֶם  
לֹא־תִחַסֵּר כָּל־כֶּבֶד אֶרֶץ אֲשֶׁר

וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית



三

9

7574

उपज

אלהיה כי הוא חנן ורחום  
חיל למען הקים את כריתו אשר  
נשבע לאבותיו כיים הוא

והיה אם שפחת שפח את יהודה  
אלהיך והלפת אחרי אלהים אחרים  
ועברתם והשתחווית לאלהם  
הערת בניכם היום כי אבד תאבדון  
בגוים אשר יהוה מאביר מפניכם  
מן אבדון עקב לא תשמעו בקול  
יהוה אלהיכם

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל אֲתָה עֵבֶר הַיּוֹם  
 אֶת־הַיָּהוָה לִבְאֵר שׁוֹרֵת גּוֹיִם  
 גְּדֻלִּים וְעֵצָמִים מִמֶּךָ עֲרִיכ  
 גְּדֻלַּת וּבִצְדַת בְּשָׁמַיִם וְעַם גְּדֹל  
 וְחֵם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אֲתָה יֹדֵעַ  
 וְאַתָּה שִׁמְעָה מִיִּתְיָצֵב לִפְנֵי בְנֵי  
 עֲנָק וַיֵּדַעַת הַיּוֹם כִּי הוּא אֱלֹהִים  
 הוּא הָעֵשֶׂר לִפְנֵיךָ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ  
 הוּא יִשְׁמְרֵם וְהוּא יִכְנָעֵם  
 לִפְנֵיךָ וְהוּא שׁוֹרֵת וְהוּא מִלֵּוֹ

אֶכְנֶה כִּדְרוֹ וְאֶמְחֶה רִיחַ תַּחֲעֵב  
נִחְשֵׁת וְאֶכְלֶת וְשֹׁכְעֶת וּפְרִיָּתָהּ  
אֶתִּיהוּה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ  
הַסֹּכָה אֲשֶׁר נָתַתָּךְ וְהַשְׁמַר  
לְךָ פֶּת שֹׁכַח אֶת יְהוּה אֱלֹהֶיךָ  
לִלְתִּי שֹׁמֵר מִצֻּת וּמִשְׁפָּטָיו  
וְחִקְתִּיו אֲשֶׁר אֲנִי מֵעוֹלָמֶיךָ  
פֶּת אֶכְלֹו שֹׁכְעֶת וּבְתִים טָבִים  
תִּבְנֶה וַיִּשְׁכַּת וּבִקְרָךְ וַיַּאֲכֵל  
יִרְבֵּן וּבְסִי וְזֶה יִדְבַּחְךָ וְכֹל  
אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה וְיִדְּם לִבְבֹּךְ וְשֹׁכַח  
אֶתִּיהוּה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ  
מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים וְהַמּוֹלִיכֶךָ  
בְּמִדְבַּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא מִשֵּׁשׁ שַׁרָף  
וְעִקְרָב וְצִמְאֹן אֲשֶׁר אֵין מִיָּד  
חֲמוּצֵי־לֶךְ מִיָּם מֵעוֹלָמֶיךָ מִיָּשׁ  
הַמֵּאֲכִלְךָ מִן הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא  
יֵדְעָ אֲבֹתֶיךָ לִמְעַן עֲתִיד וְלִמְעַן  
נִסְתַּבֵּל לְחִיטּוֹב בְּטַחֲרִיתְךָ וְאַסְתַּבֵּל  
בְּלִבְבְּךָ כִּחִי וְעֵסִי עֲשֵׂה לִי  
אֶת־חֵיל־הַזֶּה וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוּה

כאשר דבר יהוה לך אלהאמר  
כלבב כהדף יהוה אלהיך אתם  
מלפניך לאמר בעדקתי הציאני  
יהוה לדעת אתהארץ הזאת  
וצרשעת הגדים האלה יהוה  
מורישם מפניך לא בעדקתך  
גביש ללבבך אתה בא לרשת  
את ארצם כי צרשעת הגוים  
האלה יהוה אלהיך מורישם  
מפניך ולמען חקים אתהדבר  
אשר נשבע יהוה לאבותיך  
לאמר הם ליעקב וליעקב נידעת  
כי לא בעדקתך יהוה אלהיך נתן  
לך את הארץ הסוברה הזאת  
ודעתה כי עסקשה ערף אתה  
זכר אל תשכח את אשר דקצפת  
את יהוה אלהיך במדבר רמון  
הים אשר יצאת מארץ מצרים  
יד בארם עדה מקום הזה  
ממריסו כי עסקיהוה בזה  
הק נפתם את יהוה ויתאסף יהוה

בכם להשמיד אתכם בעולת  
ההרה לקחת לוחות האבנים  
לוחות הברית אשר פרת יהוה  
עמכם ואשבצוה ארבעים  
יום וארבעים לילה לחם לא  
אכלתי וגמים לא שתיתי ויתן  
יהוה אלי את שני לוחות האבנים  
כתבים בארבעים אלהים ועליו  
כלהדברים אשר דבר יהוה  
עמכם כהד מתוך האש כדים  
הקהל ויהי מקץ ארבעים יום  
וארבעים לילה נתן יהוה אלי  
את שני לוחות האבנים לחות  
הברית ואמר יהוה אלי קום  
רד מהר מאח כי שחת עמך  
אשר הוצאת ממצרים סרו  
מהר מזה דרך אשר יצאתם  
עשו להם מסדה ואמר יהוה  
אלי לאמר ראיני אתה עסוקה  
והני עסקשה ערף הוא חרף  
ממני ואשמימים ואמחה את

שָׁמַע מִתְחַתְּתֵי שָׁמַע וְעָשָׂה  
אֶתֶּךָ לְבִי עֲצֹם וְכִי מִשְׁעָרָם  
אֶתֶּךָ מִן הָהָר וְהָרָד בְּנוֹד בְּאֵשׁ  
וְעֵינֶי לִתְהַחֲבִירֵת עַל עֵינֵי יִשְׂרָאֵל  
וְהָיָה וְהָיָה חֶמְדָּתָם לִיהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם עָשִׂיתָ לָכֶם עֲבָדִים  
מִסִּבְחָתְכֶם מִהֵרָא מִן הָרָד בְּאֵשׁ  
עֵדֵי יְהוָה אֲתֶכֶם וְאֲתֶכֶם שְׂבָעִי  
הִלֵּיתִי וְהָיָה שְׂבָעִי מִעַל שְׂבָעִי יְרֵי  
אֲשֶׁר בְּכֶם לְעֵינֵיכֶם וְאֲתֶכֶם  
לְפָנֶי יְהוָה כִּי אֲשֶׁר אֲרָבֵעִים  
אֲשֶׁר אֲרָבֵעִים לִילָה לְחָם לֹא  
אֲכָלִיתִי וְכִי לֹא שָׂתִיתִי עַל כֵּל  
וְאֲתֶכֶם אֲשֶׁר חֶמְדָּתְכֶם לְעֵשׂוֹת  
וְהָיָה עֵינֵי יְהוָה לְהַעֲבִירֵי  
יְגִדֵּתִי מִפְּנֵי הָאֵף וְהָיָה אֲשֶׁר  
יִשְׁמַע יְהוָה עַל כֵּם לְהַשְׁמִיד  
אֶתְכֶם וְשָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם  
וְהָיָה חֶמְדָּתְכֶם וְהָיָה חֶמְדָּתְכֶם  
מִאֵד לְהַשְׁמִיד יְהוָה וְאֲתֶכֶם  
בְּעֵד אֲהָרֹן שֶׁתִּהְיֶה וְאֲתֶכֶם

וְאֲתֶכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֲתֶכֶם  
לְחָתִי וְאֲתֶכֶם אֲתֶכֶם וְאֲתֶכֶם  
אֲתֶכֶם טָחוֹן וְיִשְׁמַע אֲשֶׁר יִשְׁמַע  
לְעַמִּי וְאֲשֶׁר לֹא תִּעֲבֹד וְאֲתֶכֶם  
הִרְדֵּךְ מִן הָהָר וְכִי תִּעֲבֹד מִסִּבְחָתְכֶם  
וְכִי תִּעֲבֹד מִן הָהָר מִן הָהָר  
אֲתֶכֶם וְכִי תִּעֲבֹד מִן הָהָר  
מִן הָהָר שְׂבָעִי לֹא מִן הָהָר  
אֲתֶכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְכֶם וְכִי  
אֲתֶכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְכִי  
הָאֲמֵנָה לֹא שְׂבָעִי  
בְּכָלִי מִמֵּדִים חֵייתֶם עַם יְהוָה  
מִיֹּסֵד עַתָּה אֲתֶכֶם וְאֲתֶכֶם  
לְפָנֶי יְהוָה אֲתֶכֶם אֲתֶכֶם  
וְאֲתֶכֶם אֲתֶכֶם לִילָה אֲשֶׁר  
הִתְנַפְּלִיתִי כִי אֲמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד  
אֶתְכֶם וְאֲתֶכֶם לֹא יְהוָה וְאֲמַר  
אֲדֵנִי יְהוָה אֲתֶכֶם וְאֲתֶכֶם  
וְכִי תִּעֲבֹד אֲשֶׁר פָּדִיתִי בְּגִדִּי  
אֲשֶׁר הָיָה מִמֵּדִים בְּיָד  
חֶמְדָּתְכֶם וְכִי לֹא מִן הָהָר

יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲדַמּוּ אֶלְקֵשׁ  
זַעַם הָאֱלֹהִים וְאֶלְדֵּשׁ עֵינָיו וְאֶלְהֻטְאוּ  
כִּי אֲמָרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא עָאֲתָנוּ  
מִשֶּׁם מִזֵּבִי יִכְלֹת יְהוָה לְהַבְיֵאֵם  
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וּמִשְׁנֵאִי  
אוֹתָם הוּא עֵאֵם לְהַמְתֵּם בְּמִדְבָּר  
וְהֵם עָמְדוּ וּמָחֲלוּ דָאֲשֶׁר הוּא עָאֲתָ  
בְּכַחַד חֲגָדָל וְכִי עַד הִנְטוּ וְיָדוּ

בַּעֲתֵּי הָאֵלֹהִים אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי פֶסֶל  
זֶן שֶׁנִּלְחַחְתָּ אֲבָנִים כְּדֹאֲשֵׁנִים  
וְעָלָה אֱלֹהֵי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לָךְ  
אֲדָוָה יִנָּץ וְאֶתְּכָה עַל הַלְחָתָא  
הַיָּדִים אֲשֶׁר הֵיוּ עַל הַיָּדִים  
הָרִאשִׁינִים אֲשֶׁר שִׁבְרָתָם שִׁמְתָם  
בְּאֲדָוָה וְאֶעֱשֶׂא אֲדָוָה עֵצִי שִׁטִּים  
אֲפִמָּל שֶׁנִּלְחַחְתָּ אֲבָנִים כְּדֹאֲשֵׁנִים  
וְאֶעֱלֶה הָהָרָה וְשִׁנִּי הַלְחָתָא בִּידֵי  
יִמִּיבַע עַל הַלְחָתָא כְּמִכּוֹסֵי  
הָרִאשִׁינִים אֲתָה עֲשִׂיתָ הַיָּדִים  
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדֵי

מִתּוֹךְ הָרִאשִׁינִים וְסִלְּתָם לְיָדֵיכֶם  
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶפְסָן אֲדַמּוּ וְהָאֵלֹהִים  
וְאֶשֶׁם אֶת הַלְחָתָא כְּדֹאֲשֵׁנִים  
עָשִׂיתָ וְיָהוּ שֶׁשֶׁם כְּדֹאֲשֵׁנִים  
יְהוָה וְכִי יִשְׁעָא לְנֶס עַד  
מִבְּאֵר כִּי יִשְׁעָא מִוִּסְגָּה שֶׁנִּסְגָּה  
מִתְּאֲחִלָּה וְיִקְרָא שֶׁסִּיכָה  
אֶל עֶזְרָה כִּנּוּתָהּ וְיִמְשִׁכָה  
הַגְדָּה וּמִחְגָּה וְיִסְכָה  
אֲדָוָה כִּלִּי מִיָּם וְכֵת הָהוּא  
הַבְּדִי יְהוָה אֲתָה שֶׁכֵּט הָלוֹ  
לְשִׁאת אֶת אֲדָוָה כִּי תִחַחְלַעְמִי  
לְפָנֶי יְהוָה לְשִׁיתוֹלָד כְּשֶׁמָּה  
עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל כֵּן לֹא יִהְיֶה  
חֶלֶק וְנִחְלַח עִם אֲדָוָה יְהוָה הוּא  
נִחְלַח כְּדֹאֲשֵׁנִים כִּי יְהוָה הוּא  
לֹא אֲנִי עִם חֲדָא בְּהַר כִּי מִיָּם  
הָרִאשִׁינִים אֲדָוָה יִשְׁעָא וְכֵת  
לֹא יִהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם  
הוּא לֹא אֲבָה יְהוָה הַשְׁחִיתָ  
וְיֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמִשְׁכָּן

לפני העם ויכאו ויירשון ארץ  
האדא אשד נשצני לא אנתם  
ייתלהם  
עתה ישאל מה יתן אלהים  
שאל מעמד כי אסלי אהאת  
יהוה אלהים ללכת בכל דרכיו  
ולא תבה אתו ולעבד את יהוה  
אלהים בכל לבבך ובכל נפשך  
בטמא את מצות יהוה ואת חסדו  
שלא נביא מצד הטהרה  
ייתן יהוה אלהים השם כושם  
השם שחארץ וכל אשר בה  
האדא וירחש יהוה לאהבה  
אותם ויבחי בצדק אחר יתב  
בכם מכל העמים כי הם בראו  
ומלתם את ערלת לבבם ועתה  
לא תקשו עוד כי יהוה אלהים  
הוא אלהי האדא ואלהים  
האדא יבחי אתכם והוא אשר  
לא ישא פנים ולא יקח עחד  
עשה משפט יתום ואלמנה

ואת כגדלת לו לחם ושמן  
ואהבתם את הגרים הייתם  
באדא מצרים את יהוה אלהים  
תידא אתו תעבד וצותצק וצמו  
תשבע יהוה תהלתך והוא אלהים  
אשר עשה אתך את הגדלת ואר  
הנוראת האלה אשר לאו ענין  
בשבעים נפש ידו אברהם  
לעצמו ועתה שמך יהוה  
אלהים כל ימי השמים לדבר  
ואהבת את יהוה אלהים ושמת  
משפחתו וחסדיו וספס  
ומצותיו בלתי יסו וידעתם  
היום כי לא את בניכם אשר לא  
ידעו ואשר יאדא אתכם  
יהוה אלהים את גדלו את ידו  
החזקה וזרעו הנטויה ואר  
אתיו ואת מעשי אשד עש  
בתוך מצרים רפרעה מלך  
מצרים וכל ארצות אשר עשה  
לחיל מצרים לסגסו ולדבר



אשר העיף את מיים סוף ער  
פניהם כדפס אחרי כסו יאכרם  
יהוה עד היום הזה ואשר עשה  
לכם במדבר עד באכם עד המקום  
הזה ואשר עשה ליתן ולאכילת  
בנא לאכ בן דאוכן אשר פעתה  
הארץ את פיה ותכלעם ואר  
בתיהם ואת אהליהם ואת כל  
היזם אשר ברגליהם בקרב  
כל ישראל כי עיניכם הראת  
אחכ למעשה יהוה הגדול אשר  
עשה ושמרתם אתם להמעות  
אשר אנכי מעור היום לי מען  
תחזקו וגא אתם וירש את הארץ  
אשר אתם עבדים שמה לך שמה  
למען תאריכו ימים על הארץ  
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לית  
לכם ולירעם אלץ זבת וזול  
לית וזולתם אלץ זבת וזולתם  
לית וזולתם אלץ זבת וזולתם  
לית וזולתם אלץ זבת וזולתם

וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי

וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי

מנצח אשר תזרע את זרעך  
והיטקית ברגלך כמך בירך  
והארץ אשר אתם עבדים שמה  
לרשותה ארץ יהדים ובקעת  
למטר השמים תשתהמים  
ארץ אשר יהוה אלהיך וירע  
אתה תמיד עני יהוה אלהיך  
בה מרשית השנה ועד אחרית  
שנה ויהי אכ  
שנך עת שמעו אל מילי  
אשר אתם מצוה ונתכם היום  
לאבבה את יהוה אלהיכם עבד  
בכל ירכם ובכל נפשכם  
ונתת מצדא רצכם בערתו  
ויהי מלך קוצ ואחמת דגני  
הירדן ויהי קוצ ונתת עש  
בישך לבה מלך ואכל  
שכנה רשמה לכם מן השנה  
לכבבם וקררתם ועבדיתם  
אלהים אחרים והיטקתם יתכם  
לית וזולתם אלץ זבת וזולתם

וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי

וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי

וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי וְיָשָׁבְתִי בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי





וְיָהוָה מֵקוֹם וּכְבִּיאוֹתָם עֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם כֹּחַ לֹא לִינֹן מִן עֲלֵיהֶם כֹּחַ וְכֹחַ הַיָּמִים נִלְכָּד

וְעַבְדְּתֶם אֶת הַיִּרְדֵּן וְיִשְׁכַּתֶּם  
בְּאֶרֶץ אֲשׁוּרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם  
מִנְחֵי לֶאֱתַכֶּם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל  
אִיכֵיכֶם מִסְכֵּיכֶם וְיִשְׁכַּחֲכֶם כִּטְחֹ  
וְהָיָה מִקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם כּוֹלֵשׁ כֵּן שְׁמוֹ שֵׁם  
שִׁמְהָתְכִי אֶת כָּל אֲשׁוּרָאנִי  
מִעֲוֹהֶאתֶכֶם עֲלֵיתֶכֶם וְזִכְרֵיכֶם  
מִעֲשֵׂרֵתֵיכֶם וְתִרְמֹת יִרְכָּם  
וְכָל מִבְּחַר טָרִיכֶם אֲשֶׁר תִּרְדּוּ  
לִיחֻחִי וְשִׁמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה  
אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֵיכֶם  
וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהַתֵּיכֶם וְחֻלּוֹי  
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לֹ  
חֶלֶק תִּחַלֵּה אֲתֶכֶם וְהִשְׁמַר לָךְ  
פֶּן תַּעֲרָה עֲלֵיתֶךְ בְּכָל מִקוֹם  
אֲשֶׁר תִּרְאֶה כִּי אִם בְּמִקוֹם  
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כְּאַחַר שִׁבְטֶךָ  
שֵׁם חֲנֻלָּה עֲלֵיתֶךְ וְשֵׁם תַּעֲשֶׂה  
כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲשֶׂה רַק כִּכְלֹ  
אוֹת נִפְשֶׁךְ תִּזְכָּח וְאִכְלַת בָּשָׂר

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

כְּכַרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נִלְכָּד  
לְךָ בְּכָל שַׁעַר יִרְחֹט מִמֶּנִּי וְהָיָה  
אֲכַלְנוּ כִּיכָרֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ חֶלֶק הָדָם  
לֹא תֵאָכְלוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפַּכְנוּ  
בְּמַיִם לֹא תִזְכָּר לֹאכְלֵי  
בְּשַׁעְרֶיךָ מִעֲשֵׂר דָגְךָ  
וְתִדְשֶׁךְ וְיַעֲחֹךְ וְזִכְרֹתֶיךָ  
וְעֵאנֶךְ וְכָל נִדְרֵי אֲשֶׁר תִּדְרֶה  
וְנִדְכַתֶּךָ וְתִרְמֹת יִדְךָ כִּי אִם  
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תֵאָכְלוּ בְּמִקוֹם  
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כִּי  
אֲתָה וּבְנֶיךָ וּבְתִירְךָ וְעַבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ  
וְחֻלּוֹי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְשִׁמַּחְתֶּם  
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּכָל מִשְׁמֹת יִדְךָ  
הַשְׁמַר לָךְ פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַרְוֵי  
כְּלִימֶיךָ עַל אֲדָמְתֶךָ  
כִּי מִדְּחֵיכֶם יִחְדָּד אֱלֹהֵיךָ  
אֶת גְּבֻלְךָ כִּי אֲשֶׁר דָּבַר לָךְ  
וְאִמְרַת אֲכַלָּה בָּשָׂר כִּי תֵאָכְלֶה  
נִפְשֶׁךְ לֹאכְלֵי בָשָׂר כִּכְרֹאוֹת  
נִפְשֶׁךְ תֵאָכְלֵי בָשָׂר כִּי יִדְחֶסְךָ

ב  
בשערך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

וְיָהוָה מֵקוֹם וּכְבִּיאוֹתָם עֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם כֹּחַ לֹא לִינֹן מִן עֲלֵיהֶם כֹּחַ וְכֹחַ הַיָּמִים נִלְכָּד

הטוב והישר ד' וס' מע' עמר וס' מע' ורא' יתם הטוב וס' מע' אסא חזקיהו וס' מע' וס' מע'

ממך המקום אשר נבחר יחיה  
 אלהיך לעולם שמו נשם וזכרו  
 מבקרך ויהי ייגד אשר נבחר  
 יהוה לך כאשר צויתך ואכלת  
 כשעריך בכל אות נפשך אך  
 כאשר יאכל את העצבי ואת  
 האילן תאכלנו והטמא  
 והטהור יחדו יאכלנו ורקחוק  
 ללחם יאכלוהם כי הדם  
 הוא הנפש ולא תאכלוהם  
 ויהי עיניך לא תאכלנו  
 הוציאם מנוכמים לא תאכלנו  
 מען ייבוכך וצניחך אחריו  
 כי תעשה עניי חור  
 וקנייך אשר יהיו לך  
 ונדידתם יבאך ויהי  
 המקום אשר יבחר יהוה  
 ונשיתעלה בשיחיהם  
 עמנו יהוה אלהינו ויהי  
 שבת ששן ער וזכור  
 וזה אדון הים וזה

הטוב והישר ד' וס' מע' עמר וס' מע' ורא' יתם הטוב וס' מע' אסא חזקיהו וס' מע' וס' מע'

עמר ונשמת את כל העבדים  
 האלה אשר אנכי מצוה למען  
 יסב לך ולבניך אחריך עד עולם  
 כי תעשה הטוב והישר ובעיני  
 יהוה אלהיך  
 יכרית יהוה אלהיך את הגוים  
 אשר אתה בא שמה לרשת  
 אותם כנפמך וירשת אתם וישבת  
 בארצם הנשמה לך כנפמך  
 אחריהם אור העינים הנפמך  
 ופגמך דניש לא תהיהם לאמר  
 איכה יעבדו הגוים האלה  
 אלהים ואעשה כן גם אני  
 לא תעשה כן לא יהיה אלהיך  
 כי כל העושה חור אשר שניא  
 לעשו לא יהיהם כי גם את  
 יהוה את ענתהם ישור פן  
 יאש לא יהיו אתם חור  
 אנו אנכי מצוה אתכם  
 אתם לעינות לעשות לא תשם  
 עת יתאמר ער נכונם

הטוב והישר ד' וס' מע' עמר וס' מע' ורא' יתם הטוב וס' מע' אסא חזקיהו וס' מע' וס' מע'

הטוב והישר ד' וס' מע' עמר וס' מע' ורא' יתם הטוב וס' מע' אסא חזקיהו וס' מע' וס' מע'





והנה אמת נכון הדבר  
התועבה הזאת בקרבך  
היה את ישיבי העיר הזאת  
לפי צור בן וחרס אתה  
ואת כל אשר בה ואת  
כהמתה לפי חורב  
ואת כל שללך תקבץ  
אל תוך רחבה ושרפת  
באש את העיר ואת  
כל שללך כליל ליהוה  
אלהיך והיתה לעולם  
לא הנה עור ולא חבק  
בידך מאומה מקה  
חרם למען ישוב יחורבן  
יזון אפונתך ורחמי  
יחמך וחרבך כאשר  
נשבע לאבתך כי תשמע  
בקור יהוה אלהיך  
לשמר את בר

מעויותיו אשר אנכי מצוה היום  
לעשותה ישד בעיני יהוה  
אלהיך  
אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדו  
ולאתשימו קרחה בין עיניכם  
למתיבי עב קדוש אתה ליהוה  
אלהיך ובך כחר יהוה להיזר  
לו לעם סגלה מכל העמים אשר  
על פני האדמה  
לאתאכל כלל תועבה  
ואת הבהמה אשר תאכלו  
שור עז כשבים ושה עזים  
אילו עכיו וחמור ואקו ודישן  
ותאו וזמר וכל בהמה מפרסת  
פרסה ושסעת שסע שרתי  
פרסות מעלת גרה בבהמה  
אתה תאכלו וא את זרה לא  
תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי  
הפרסה שסועה אתה תאכל  
ואת הארנבת ואת חשפז כל  
מעלה גרה המה ופרסה לא

הַפְּרִיסוּ טַמְאִים הֵם לָכֵם וְאֵת  
הַחֲזִיד כִּי מִנְדִּיס פֶּרֶסָה הוּא  
וְלֹא גֵרָה טַמְאָה הוּא לָכֵם מִפְּשָׁרֵם  
לֹא תֹאכְלוּ וְכִי בִלְתֶּם לֹא תִגְעוּ  
אֶת זֶה תֹאכְלוּ  
מִכֹּל אֲשֶׁר בָּמִים כֹּל אֲשֶׁר לוֹ  
סִנְפִיר וְקִשְׁקִשׁ שֶׁתֹּאכְלוּ וְכֹל  
אֲשֶׁר אֵינְלוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקִשׁ  
לֹא תֹאכְלוּ טַמְאָה לָכֵם  
כֹּל עֶפְרוֹ טַחְרָה  
תֹאכְלוּ וְהָאֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ  
מִחֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפְּרִיס וְהַעֲזִינָהוּ  
וְהִדָּאָה וְאֵת הָאִיָּה וְהַדִּיָּה לְמִינֵהוּ  
וְאֵת כָּל עֹרֹב לְמִינֵהוּ וְאֵת כָּת  
הִיעֲנָה וְאֵת הַתַּחֲמָס וְאֵת הַשֶּׁחַף  
וְאֵת הַמֶּץ לְמִינֵהוּ וְאֵת הַכּוֹס  
וְאֵת הַנֶּשֶׁף וְהַנֶּשֶׁמָה  
וְהַקָּאָה וְאֵת הַרְחֵמָה וְאֵת  
הַשֹּׁלֶךְ וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה  
לְמִינֵהּ וְהַדּוֹכִיפָת וְהָעֶטְלָף  
וְכֹל שֶׁרֶץ הַשָּׁמַיִם טַמְאָה הוּא

לָכֵם לֹא יֹאכְלוּ כֹל שֶׁרֶץ טַחְרָה  
תֹאכְלוּ לֹא תֹאכְלוּ כֹל נֶפֶלֶה לְגֵר  
אֲשֶׁר בִּשְׁעֵרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וְאֵת  
אוֹ מִכֹּל לְנִכְרִיִּי עִם קִדְשֵׁי אֶתֶר  
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִבְשֹׁל גֵּרִי  
בְּחֶלְבָאמוֹ  
עֲשֵׂה תַעֲשֶׂה אֶת כָּל תְּבוּאֹת  
זֶרְעֶךָ חֵיצוֹנָה שְׂדֵה שְׂנֵה שְׂנֵה  
וְאֵת לֶפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקְוֶה  
אֲשֶׁר יִבְחַר לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שֵׁם  
מִעֲשֵׂה הַגֵּר תִּירָשׁ וְיִצְחָק  
וְכִכְרֵת כִּסְקֵר וְעֶאֱנָךְ רִמְעָה  
תִּלְמִד לִירְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ  
כָּל הַיָּמִים וְכִי יִבְחַר מִמֶּךָ חֵרֶץ  
כִּי לֹא תֹאכְלֶנָּה כִּי יִדְחֶק מִמֶּךָ  
הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ  
לְשׁוֹם שְׁמוֹ שֵׁם כִּי יִבְרַכְךָ  
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִתְּנָה בְּכֶסֶף  
וְעִרְתָּ בְּכֶסֶף בִּידֶךָ וְחִלַּפְתָּ אֶת  
הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה  
אֱלֹהֶיךָ כִּי וְנִתְּנָה בְּכֶסֶף בְּכֹל

ל  
א  
ו  
ל  
כ  
כ

ל  
א  
ו  
ל  
כ  
כ

ל  
א  
ו  
ל  
כ  
כ

ל  
א  
ו  
ל  
כ  
כ

ל  
א  
ו  
ל  
כ  
כ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן  
ובין ובשכר ובכל אשר תשא  
נפשך ובלת שם לפני יהוה  
אלהיך ושמחת אתה וביתך  
והן אשר בשערך לא תעזבו  
כִּי אִין לֹחֶלֶק וּנְזִלָה עִמָּךְ  
מִקֶּדֶשׁ שְׂרָשׁ  
שֶׁנִּי אֶתְּיָא אֶתְּיָא עִשְׂרִי  
תבואתך בשנה הוא והנחת  
שְׂעִיר יִשְׂרָאֵל בְּאִיזֵלוֹ  
וְנִזְלָה עִמָּךְ וְהָגֵר וְהַיְתוּם  
אֶתְּיָא אִיזֵר וְשִׁוְעָרֶיךָ  
לְמַעַן יִירָכְךָ  
וְאֵלֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂי דֶרֶךְ  
יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה מִקָּץ  
עֲשֵׂנִים תַּעֲשֶׂה שִׁמְכָה  
וְהַשִּׁמְכָה שְׁמוֹת כָּל  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁהַבְדְּעוּ  
לֹא יִשְׁתַּחֲוּ וְהָיָה אִי כִי  
אֲשֶׁר מִסֵּת הָיָה אֶתְּנִיבֵי  
תַּגְּשֵׁנָא אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶתְּאֲחִיךְ

וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁמָע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

תשמט ירך אנס כי לא יהיה  
בראכין כי כרך יכרך יהוה  
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן  
לך נחלה לך עִתָּהּ וְקָאֵם שְׁמוֹעַ  
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמך  
לעשות את כל המצוה הזאת  
אשר אנכי מצוה היום כי יהוה  
אלהיך ברכך כאשר דבר לך  
והעבדת גוים רבים ואת לא  
תעבט ומשללת בגוים רבים  
וְכָל אִמְשֵׁי יִשְׂרָאֵל  
כִּי יִהְיֶה לְךָ אֶבְיֹן מֵאֲחֶד  
אֶחָד בְּאֶחָד שְׁעֵרֵי בְּאֶרֶץ  
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא  
תאמץ את לבבך ולא תקפץ  
אֶתְּיָדְךָ מֵאֶחָד וְאֶתְּיָדְךָ  
וּפִתַּח אֶתְּיָדְךָ לְיוֹ וְהָעֲבָט  
תעביטנודי מחסדו אשר יחס  
ליו השמך לך מִן-יְהוָה בְּרַעַם  
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר קִרְבֵּה  
עֲנִיתָ עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה

וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁמָע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל





שְׁמוֹר אֶת חַדְשֵׁי הָאֱלֹהִים וְעִשְׂתִּי  
פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָחַרְתָּ  
וְאֵכֶנֶה וְעֵינֶיךָ יִהְיוּ אֵלֶיךָ  
מִמִּצְרַיִם לֵיל הַזֶּכֶת פֶּסַח  
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵן זֶכֶר בְּמִקְוֶה  
אֲשֶׁר יִבְרַח יְהוָה לְשָׁכֵן שְׁמוֹ  
שֵׁם לֵיל הַזֶּכֶת עֲלֵיוֹ חֶמֶץ שְׂכַעַת  
יִמִּינֶה לְעֵלְיוֹ מִצֹּת לֶחֶם  
עֵנִי כִּי בָחַפְזוֹ יַעֲזֹב מֵאֶרֶץ  
מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכְּרָתָם יוֹם  
זֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּלְיֵי  
חֵיץ וְלֹא יִרְאֶה לְךָ שֹׂאֵר בְּכֹר  
גִּבְלֶךָ שְׂכַעַת יָמִים וְלֹא יִלְיֶיךָ  
מִן הַבְּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְכֹּר בְּעֶרְכָּךָ  
בַּיּוֹם הַהוּא שִׁוּן לְבָבְךָ לֹא תִזְכֹּר  
וְכִי אֶת הַפֶּסַח כִּי אֶתְּעִיד  
אֲשֶׁר יִהְיוּ אֱלֹהֶיךָ נֶתַן לְךָ וְכִי  
אֶתְּעִיד מִקְוֶה אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה  
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שֵׁם  
תִּזְכֹּר אֶת הַפֶּסַח בְּעֶרְכָּךָ  
בְּבֹאֵי שְׁמֵשׁ מִן הָעֵד

עֲאֶתְךָ מִמִּצְרַיִם וְכִשְׁלֹחַ  
וְאֶתְךָ בְּמִקְוֶה אֲשֶׁר יִבְחַר  
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְכִשְׁלֹחַ  
וְהַלְבֵּת לְאֱלֹהֶיךָ שְׂשֹׁתֵי יָמִים  
תִּאֲכַל מִצֹּת וְכִשְׁלֹחַ שְׂשֹׁתֵי  
עֲנִידֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה  
מִלֻּכְהוּ שְׂכַעַת  
שְׂכַעַת תִּסְפָּר לְךָ מִהֵרָא  
חֶמֶץ שְׂכַעַת תִּחַל לְחֶמֶץ  
שְׂכַעַת שְׂכַעַת וְעֵשֶׂת  
יִעֲנִידֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשְׁתֵּי  
נִדְבַת יֶדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כֹּאֲשֶׁר  
יִבְרַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעֵשֶׂת  
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲתָה וְכִשְׁלֹחַ  
וְכִתֵּךְ יַעֲבֹדְךָ וְאֶתְּעִיד וְהַלְוִי  
אֲשֶׁר בְּשֶׁעֶרֶךָ וְהַגְדֵּת יָתוֹם  
וְהַלְמִנָּה אֲשֶׁר בְּקֶרְבְּךָ  
בְּמִקְוֶה אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה  
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שֵׁם וְכִשְׁלֹחַ  
כִּי עֲנִידֶת יָתוֹם בְּמִצְרַיִם וְשְׂמֵת  
וְעֵשֶׂת אֶתְּעִיד חֲקִים הָאֱלֹהִים

מִשְׁפָּט עֲדָק וּלְאַתָּנוּ מִשְׁפָּט  
לְאַתָּכִיר פָּנִים וּלְאַתָּקָה עֹהֵד כִּי  
הַשָּׁחַד יַעֲזֹר עֵינֵי חֲכָמִים וְיִסְלֹף  
דְּבָרֵי עֲדִיקִים וְעֲדָק עֲדָק תִּרְדֹּף  
לִמְעוֹת תַּחֲיֶיהָ וְיִרְשֶׁת אֶת הָאָרֶץ  
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה לָּךְ  
לְאַתָּט עֵלְךָ אֲשֶׁר הָכֵל  
עֵץ אֶעֱלֶמְזֶכָּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ  
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָּךְ וּלְאַתָּקִים לָּךְ  
מִצִּבָּה אֲשֶׁר שָׁנָא יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ  
לְאַתָּזֶכָּה לִיתְהוֹת  
אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֶׁה אֲשֶׁר יִהְיֶה כֹן  
מוֹס כִּלְדָּרְךָ עֵכִיתוּ עֲבֹתֵי תוֹה  
אֱלֹהֶיךָ הוּא  
יִמְצָא בְּקֶרְבְּךָ כְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ  
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה לָּךְ אִישׁ  
אֹו אֲשֶׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הַדָּרְ  
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹד בְּרִיתוֹ  
יִלְד וְיַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים  
וְשֶׁתֵּחַן לֶחֶם וּלְשֶׁמֶשׁ אֹו לֶחֶם  
אֹו לֶחֶם אֶת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא



רק לא ירבה לו כוסים ולא ישיב  
 אתה עם מצרמה למען הדבות  
 כוס ויחוראמר לכם לא תספון  
 לשוב בדרך הזה עוד ולא ירבה  
 לין נשים ולא יסוד לבבו וכסף  
 וזה כל לא ירבה לו מאד והיה  
 כשבתו על כסא מלכותו וכתב  
 לו את משנה התורה הזאת על  
 ספר מלפני חפזים הלויים ויהיה  
 עמו וקראם בלימים ייו למען  
 יצדק ליהיו ואתה הוה אלהיו  
 לנטימר את כל יצרי התורה  
 הזאת ואתה חקם האלה  
 ונשאתם לזבלת רוס לבב ומאד  
 ולזבלת סור מזה מצודה ימין  
 ושקטא למען יאריך ימים על  
 מלכותו הוא ונצח כבוד ישראל  
 אלהי הלכה נים  
 חזק כל שכתב לך חלק ונחלה  
 גם יעמד אלא שיהיה וטעם לך  
 יצדק ונחלה לא יהיה לך

בקרוב אחי יהודה הוא נחלתו באשר  
דבר לו **וזה יהיה**  
משפט היהנים מאת העם מאת  
זכאי הזבח אם שור אם עז  
ונתן לכהן חדר עולה לים ותקנה  
ראשית דגנך תירשך ויצחקך  
וראשית גז עאנך תקח כי כל  
בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך  
לעמך לשירת כשרים יהוה הוא  
ובניו פלחים **וזה**  
בא הלי מאחר שערך מכל  
ישראל אשר הוא גר שם ונבא  
בכלאות נפשו אלה מקום אשר  
בחר יהוה ושירת כשרים יהוה  
אלהיו בכל אחי הים העמרים  
שני לפני יהוה חלק כחלק אכלו  
לכד ממכריו על האמת  
כי אתה בא אלהאדע  
אמר יהוה אלהיך נתן לך שלח  
תלמד לעשות ככל מצותי  
יהוה לא ישיב אתכם

זול  
 זול  
 י  
 ג  
 חס  
 וי  
 מז  
 ב  
 וכוונת  
 דשמואל  
 יד  
 ה  
 דכז  
 כה  
 י  
 ב  
 חס  
 וז  
 זול  
 י  
 וי  
 לכה  
 ללוס

ויקרא יצחק ויעקב את שמותיהם ויאמר יעקב אל ישראל וישראל יאמר אליך ויקראו בשמות אלה

וּבְתוֹבֵא שִׁקְסָם קְסָמִים מִנִּי  
וּמִנְחָשׁוֹ מִכֶּשֶׁף וְחֶכֶם חֶכֶם  
וְשֵׁאל אֹזְבִיד עֲנִי וְדַשׁ אֶרֶץ  
הַמִּתִּיכִי כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה כֹּל  
עֲשֵׂה אֱלֹהִים וּבְגִלֵּל הַתּוֹעֵבִים  
הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מוֹדִישׁ אוֹתְךָ  
מִפְּנֵי דַמִּיסָתָהּ עִם יְהוָה  
אֱלֹהֵיךָ כִּי הַגּוֹיִם הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר  
אֲתֵה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֵלֶּמַּעַנְנִים וְאֵל  
קְסָמִים יִשְׁמְעוּ וְאֲתֵה לֹא כֹנֵן  
לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נִבִּיא מִקֶּרֶבְךָ  
מֵאֲחֵיךָ כִּמְנִי יִקְסֶלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ  
אֱלֹהֵי תִשְׁמְעוּן כִּכְדָּשׁ שֶׁאֵלֶּךָ  
מִעַם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כִּחֶרֶב בִּיּוֹם  
הַהוּא לֵאמֹר לֹא אֶסֶן לִשְׂמֹעַ  
אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶת־הָאֵשׁ  
הַגִּדִּיהַּ הַזֹּאת לֹא־רָאָה עוֹד  
וְלֹא־מוֹת וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי  
הַטִּיבוּ אֲשֶׁר־יִבְרוּ וְנִבִּיא אֲקִים  
לְהֵם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם בְּמוֹד וְעֵתֵי  
לְבָרִכְפִּי וְדַשׁ אֶל־הֵם אֶת־כָּל־

אשר אצונו וזה יהיה איש אשר  
לא ישמע אל דברי אשר ידבר  
בשמי אנכי אשר ידבר  
אך הנביא אשר יזיד לדבר  
דבר בשמי את אשר לא צויתיו  
לדבר ואשר ידבר בשם אלהים  
אחרים ומת הנביא ההוא ובי  
תאמר כלבך איכה נדע את  
הדבר אשר לא דברו יתה  
אשר ידבר הנביא בשם יהוה  
ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא  
הדבר אשר לא דברו יהוה  
כזה ודברו הנביא לא תגור  
ממנו כי כרית  
יהיה אלהיך את הגוים אשר  
יהיה אלהיך נתן לך את ארצם  
וידעיתם וישבת בעריהם  
ובבתיהם שלוש ערי סתם  
לך בתוך ארצך אשר יהוה  
אלהיך נתן לך לרשתהו תכין  
לך הדרך ושלשת את גבול

אֲשֶׁר אֲנִי מִצִּוֹךְ הֵיטָב לֹא־הִכָּה אֶת  
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִלְכֹת כְּהַכִּיז כָּל־  
הַיָּמִים וַיִּסְפָּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עֵדִים  
עַל הַשְׁלֵשׁ הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁפָּדֶם  
נִקְיָבְךָ אֶרֶץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּל  
אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה לָךְ נִחְלָה וְהָיָה עֲלֶיךָ  
דְּמִים  
וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שְׂנֵא לְרַעְהוּ אֶת  
לִוְסָם עֲלֶיךָ וְחִכָּהוּ נֶפֶשׁ וּמִתְ  
וְנִסְא לְאֶחָת הָעֵרִים הָאֵלֶּה וְשִׁלְחָה  
זָקֵם עֵירוֹ וְלִקְחוּ אֹתוֹ מִשְׁסָּה וְנִתְּנוּ  
אֹתוֹ בִּיד גָּאֵר הָיִים וּמִתְ לֹא־תִחָסֵם  
עֵינֶךָ עֲלֶיךָ וְכִי־תִירֹךְ הָנֶקֶד  
מִי־שְׂדֵא לּוֹ טוֹב כְּדִי  
לֹא־תִסְיָג גְּבוּל רַעְהוּ אֲשֶׁר  
גְּבוּל רַעְהוּ שְׁנֵים כְּעוֹלָתְךָ אֲשֶׁר  
תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּל אֱלֹהֶיךָ  
נִתְּנָה לְרַעְהוּ  
לֹא־יִקְסָם עוֹד אֶחָד כִּי־שִׁלְחָה  
עוֹן וְלִכְלֹחַ טָאֵת כְּכֹל חֲבוֹבֵךָ  
אֲשֶׁר יִחְטָא עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים

אֲשֶׁר אֲנִי מִצִּוֹךְ הֵיטָב לֹא־הִכָּה אֶת  
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִלְכֹת כְּהַכִּיז כָּל־  
הַיָּמִים וַיִּסְפָּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עֵדִים  
עַל הַשְׁלֵשׁ הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁפָּדֶם  
נִקְיָבְךָ אֶרֶץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּל  
אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה לָךְ נִחְלָה וְהָיָה עֲלֶיךָ  
דְּמִים  
וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שְׂנֵא לְרַעְהוּ אֶת  
לִוְסָם עֲלֶיךָ וְחִכָּהוּ נֶפֶשׁ וּמִתְ  
וְנִסְא לְאֶחָת הָעֵרִים הָאֵלֶּה וְשִׁלְחָה  
זָקֵם עֵירוֹ וְלִקְחוּ אֹתוֹ מִשְׁסָּה וְנִתְּנוּ  
אֹתוֹ בִּיד גָּאֵר הָיִים וּמִתְ לֹא־תִחָסֵם  
עֵינֶךָ עֲלֶיךָ וְכִי־תִירֹךְ הָנֶקֶד  
מִי־שְׂדֵא לּוֹ טוֹב כְּדִי  
לֹא־תִסְיָג גְּבוּל רַעְהוּ אֲשֶׁר  
גְּבוּל רַעְהוּ שְׁנֵים כְּעוֹלָתְךָ אֲשֶׁר  
תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּל אֱלֹהֶיךָ  
נִתְּנָה לְרַעְהוּ  
לֹא־יִקְסָם עוֹד אֶחָד כִּי־שִׁלְחָה  
עוֹן וְלִכְלֹחַ טָאֵת כְּכֹל חֲבוֹבֵךָ  
אֲשֶׁר יִחְטָא עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים

וְהָיָה לְנוֹס שְׂמָה כְּלָדָעָה וְזֶה  
דְּבַר הָרֶעָה אֲשֶׁר יִנּוֹס שְׂמָה  
וְיִחַד אֲשֶׁר יִכָּה אֶתְרַעְהוּ כְּבָלִי  
רַעְתוֹ וְהוּא לֹא שְׂנֵא לּוֹ מִתְמַלֵּךְ  
שְׁלֹשִׁים וְאֲשֶׁר יִכָּה אֶתְרַעְהוּ  
כִּי עֵד לַחֲטָא עֵצִים וְעִרְחָה יִדּוּ  
כִּנְדוּן לְכַרְתָּה עֵץ וְשִׁלְחָה כְּרוֹל  
מִן הָעֵץ וּמִצָּא אֶתְרַעְהוּ וּמִתְ  
הוּא יִנּוֹס אֶל־אֶחָת הָעֵרִים הָאֵלֶּה  
וְהַיּוֹפִן יִדְרֹךְ גַּלְחָהּ אַחֲרֵי  
הָרֶעָה כִּי יִסָּם לִכְבוֹה וְהַשִּׁיגוֹ כִּי  
יִרְכָּה הָרִדֵּךְ וְחִכָּהוּ נֶפֶשׁ וְלֹאֵן  
מִשְׁפָּט מוֹת כִּי לֹא שְׂנֵא הוּא לּוֹ  
מִתְמַלֵּךְ שְׁלֹשִׁים עֶלְכֵן אֲנֹכִי  
מִצִּוֹךְ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עֵרִים תִּכְבְּדִי  
לִי וְאִם יִרְחֹב יִתְחַלֵּל אֱלֹהֵי אֶת  
גְּבֻלְךָ כִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֹא־תִירֹךְ  
וְנִתֵּן לְכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר  
דָּבַר לֵת לְאֶבְתֶּךָ כִּי תִשְׁמַר  
אֶת־כָּל־מִצְוֹת הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָהּ

מִשְׁפָּט מוֹת כִּי לֹא שְׂנֵא הוּא לּוֹ  
מִתְמַלֵּךְ שְׁלֹשִׁים עֶלְכֵן אֲנֹכִי  
מִצִּוֹךְ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עֵרִים תִּכְבְּדִי  
לִי וְאִם יִרְחֹב יִתְחַלֵּל אֱלֹהֵי אֶת  
גְּבֻלְךָ כִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֹא־תִירֹךְ  
וְנִתֵּן לְכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר  
דָּבַר לֵת לְאֶבְתֶּךָ כִּי תִשְׁמַר  
אֶת־כָּל־מִצְוֹת הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָהּ



או על פי שלשה עדים יקום דבר  
 כי יקום עד חמש באיש לענות  
 בו סרה ועמדו שני האנשים  
 אשר להם הדין לפני יהוה לפני  
 הנחנים והשפטים אשר יהיו  
 בימים ההם ודרשו השפטים  
 היטב והנה עד שקרה עד שקר  
 ענה באחיו ועשיתם לו כאשר  
 זמם לעשות לאחיו ובערת הרע  
 מקרבך והנשארים ישמעו ויראו  
 ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע  
 הזה בקרבך ולא תחוס עינך  
 נפש בנפש עין בעין שן בשן  
 צד גדל בגדל  
 כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עִיר  
 אֶבֶר וְרֵאיתָ סוֹס וְרֵכָב עִם רֶב  
 סוֹבֵר לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְהוָה  
 אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֵךְ מֵאֶרֶץ  
 מִצְרָיִם וְהַיֵּה בְּקִרְבְּכֶם אֶת  
 הַמִּלְחָמָה וְנִגְשׁוּ חֲבֵרָה וְיִצְרָאֵל  
 הָיוּ וְיִצְרָאֵל יִשְׁמָעוּ וְיִרְאוּ

אתם קרבים ואתם למלחמה  
 על איביכם אליך לנבבם אל  
 תדאג ואלתחפז ואל תעריצו  
 מפניהם כי יהוה אלהיכם ההלך  
 עמכם להלחם לכם עם איביכם  
 להושיע אתכם ודברו השטרים  
 אלחנם לאמר מידאי שאשר  
 בנה בית ה' ש' ולא חנכו ילך  
 וישב לביתו פזימות במלחמה  
 ואיש אחרי חנכו וזמיה איש  
 אשר ננוע כרם ולא חלל ילך  
 וישב לביתו פזימות במלחמה  
 ואיש אחרי חללנו וזמיה איש  
 אשר ארשאשה ולא לקחה  
 ילך וישב לביתו פזימות  
 במלחמה ואיש אחר יקחנה  
 ויספור שטרים לרבה אלה עם  
 ואמרו מיהאישו וראו  
 הלכנו ילך וישב לביתו ולא  
 ימס את לבנו אחיו כל לבנו  
 והיה ככלל השטרים לחבר



זֶה אֲשֶׁר לֹא מִשְׁכַּח בְּעַל הַזֹּרֶן  
זָקֵן עֵינָיו הוּא אֶת הַעֲלִיָּה אֶרֶץ  
חֲלָאִתָּא אֲשֶׁר לֹא יִעֲבֹד בּוֹ וְלֹא  
יִזְרַע וְעֵרְפוֹ שֶׁפֶּאֱתָה עֲגֻלָּה בְּנֶחֱר  
וְנִגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵי כִּבְנֵי חֶרֶד  
יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְשֶׁרֶתְנוּ וְכִדְבֶּשֶׁם  
יְהוָה וְעַל פִּיהֶם יִהְיֶה נִלְדֵי בֹכֵד  
נִגְעֵי וְכִנְיָ עֵינָיו הוּא אֶת הַקִּרְבִּים  
אֶל הַחֲלָלִי חֲעֹאֵת יְדֵיהֶם יִגְרֹ  
הַעֲגֻלָּה עֲדֹוֹפֶה בְּנֵי לֵי וְעֵנֹו  
יִאֲמְרוּ יְדֵינוּ לֹא שִׁפְכָה אֶת  
דָּמָם חֲזָה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ כִּפְרֹ  
לֵימֶךְ יִשְׁדָּאֵל אֲנִי עַל יְדֵי  
יְהוָה וְאֶלֶת תְּנִידָם נָקִי בְּקֹ-ב  
יִמְךָ שִׁירָאֵל וְנִכְפֹּר לָהֶם חֲדָשׁ  
יִאֲחִיד תִּבְעֵר חֲדָשׁ הַנֶּקִּי מִמֶּרְבֶּךְ  
בִּיתָע שֶׁהַיִּשְׁרָכָעִינִי יְהוָה  
בִּיתָעָא  
יִמְחַדְהָ עַל אִבְדֹּו וְנִתְּנוּ יְהוָה  
אֶל הַיָּד כִּדְרֹו שׁוֹכֵת שְׂכִינֹו  
דִּאֵת כְּשֶׁכָּה אֲשֶׁר יִתְחַאֵר

וְחִשְׁקָתָנָה וְלִקְחָתְלָךְ לֹא שֶׁהָ  
וְהַבִּיתָ אֶת־דְּבִיתְךָ וְגִלְחָה  
אֶת־רֹאשׁוֹ עֲשֵׂתָהּ אֶת־עֲפֹרֶתָהּ  
וְהַסִּירָהּ אֶת־שְׂמֹולָתָהּ עֲבֹוֹמָעֵלָה  
יִשְׁכַּח בְּבִיתְךָ וְכִכְתָּהּ אֶת־  
אֶבְיָהּ וְאֶת־אֶמְתָּהּ יִרְחַץ יָמָיו  
יִאֲחִיד בְּנֵי חֲטָאֵהּ אֶל־יָדָיו עֲלֵיהֶם  
וְהִתְחַלֵּךְ לֹא שֶׁהָ וְהִתְחַלֵּךְ  
לֹא חֲפֵצָתָהּ וְשִׁלְחָתָהּ לִנְשֵׁי  
וְכִי לֹא תִמְכַּרְנָה בְּכֶסֶף לֹא  
תִתַּעַמְרֶכָה תִּחְתָּא אֲשֶׁר עֲנִתָהּ  
כִּי תִהְיוּ לֹא יִשְׁ  
שִׁתִּי יִשִּׁים הָאֶחָת אֶחָת  
וְיִתְחַתֵּשֶׁנָּה אֶחָד לִלְבָּנִים  
הָאֶחָד וְהַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי  
הַכֹּהֵן לְשֶׁנִּיא הוּא יְהוָה  
וְנִחִילֹו אֶת־בְּנֵי אֶת־אֲשֶׁר יִתְחַתֵּשֶׁנָּה  
יִלְאֵי וְכִלְלֵי כִלְלֵי אֶת־כִּידֵי  
עַל־בְּנֵי חֲשֵׁנוֹ אֶחָת וְכִי  
אֶת־בְּנֵי חֲשֵׁנוֹ יִתְחַתֵּשֶׁנָּה  
יִתְחַלֹּו פִי שְׁנִים כִּלְאֵד מִעַי





כי יהיה נער בתולה  
מאד שיה לא ישומצא אש  
בעיר ושכב עמה וזו צאתה  
שניהם אל שער העיר ההוא  
וקללם אתם באבנים ומתואת  
הנער על דבר אשר לא עקרה  
בעיר ואתה אש על דבר אשר  
ענה את אנשי רעהו ובערית  
הי עמקו וזו  
בשורה מצא האיש את הנער  
הוא אשה והחזיק בה האיש  
עבד עמה ומת האיש ונשר  
עמו עמה לבדו ולנער לא  
תעשה דבר אין לנער חסאמות  
כי כאשר יקום איש על זרעו  
ודע חונפו כן הזכר הזה  
בשורה מצאה עקה הנער  
המאד שיה ואין מושיעו  
כי מצא איש נער  
בגדיו אשור לאחד שיהותמנה  
ושכב עמה וזו צאתה

האיש הנער עמה לא כי הנער  
חמשים כסף ולתנה לא שהתחת  
אשר ענה לא וכל שיהת כל ימיו  
אשת אביו ולא יגלה כמאביו  
לא יבא מצויד באוכות  
שפכה הקהל יורה  
לא יבא ממזר הקהל יורה  
דור עשירי לא יבא לזכות יורה  
לא יבא עמו יורה  
בקהל הזה גסדו יורה  
זה בקהל יחזק עד עולם יורה  
דבר אשור לא יבא מואתהם כרחם  
ובמית כדרך בעצאתכם ממנו  
ואשר שם עיר את כל יום  
בשר מפתח אינם נדרים לקללה  
לא יבא יחזק אלהים שבעא  
בלעם ויהם חזק אלהים קראת  
הקללה לזכרה כאלהים יורה  
אלהים לא יבא שיה  
וטבתם כל ימך לעולם





מועא שפתוך תשמרו עשית  
 כאשר נחת ליהוה אלהיך נדבה  
 אשור ופדת פפיר  
 כי תבא בברסרעך ואכלת  
 עונכים סנפשר שבעך ואל פליך  
 לאתתך  
 בקמת רעד וקטיפת מלילת  
 בידך וחרמש לא תטף על קמת  
 רעד  
 אשה ובעלה ויהאם לא תמצא  
 חזבעניו כי ימצא כה עדות חבר  
 וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה  
 ושלחה מביתו ויציאה מביתו  
 ויהלכה וזהיתה לאיש אחר  
 ושא אחר איש האחרון וכלה  
 לה ספר כריתת ונתן בידה  
 ושלחה מביתו או כי ימות  
 האיש האחרון אשר לקחה  
 לו לאשה ראי וכל בעלה  
 הראשון אשר שלחה לשונב  
 לקחתה להיות לו לאשה אחר

[illegible]







נְתַן לָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיהָ וְלִכְתֹּלָתָהּ  
וְהָלֹךְ יוֹחֵד אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ  
כִּי תִכְלֹחַ לַעֲשׂוֹת  
כְּלֵם עֲשׂוֹת וְכִנּוּאָהּ כְּשִׁנְיָה  
הַשְׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֶׂה  
וְנִתְּנָה לָהּ לִגְדֵּל לִיתוֹס וְלִלְמֻנָּה  
וְאִבְלוּ בְשׁוּעָהּ וְשִׁבְעוּ וְאִמְרָתָהּ  
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיהָ כַּעֲתִידָהּ קִדְשָׁהּ  
מִן הַשְׁתִּיתוּסָהּ נִתְּנָה לָהּ וְגִדְלָהּ  
לִיתוֹס וְלִלְמֻנָּה כְּכֹל מִצְוֹתָהּ  
אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לֹא עָבְרָהּ הִיא  
מִמִּצְוֹתֶיהָ וְלֹא שִׁכַּחְתִּי לֹא  
אֲכִלְתִּי בָאֵי מִמֶּנִּי וְלֹא בָעֵרָהּ  
מִמֶּנִּי בָטָמָא וְלֹא נִתְּנָה מִמֶּנִּי  
לְמַת שׁוּמַעַת כִּי קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי  
עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ  
הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשָׁהּ מִן  
הַשָּׁמַיִם וְכִבְרָתָהּ עֲמָרָהּ אֶת  
יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱדוֹמִים אֲשֶׁר נִתְּנָה  
לָנוּ כֹּאֲשֶׁר נִשְׁכַּעַת לֹא פָתִינוּ  
אֶרֶץ זִכְתָּ לָנוּ וְכִשְׁוֹ

תָּיִם הָיָה יְהוָה אֱלֹהֵיהָ  
מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲסִידִים רַחֲמָהּ  
וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְחַת וְעִשִׂית  
אוֹתָם כְּכֹל לִבְנֵי וְכִכֹּר נִפְשָׁהּ  
אֶת יְהוָה הָאֱמֶרֶת חֲסִידִים לְחִזְתָּהּ  
לֵאלֹהִים וְלִלְכֹת כְּדָרְכֵינוּ וְלִשְׁמֹר  
חֲסִידֵינוּ וּמִצְוֹתֵינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ וְלִשְׁמֹר  
כְּכֹל וְיִתְּנָה הָאֱמֶרֶת הָיָה  
לְהִיטֹת לִלְעָם סִלְחָהּ פֶּאֶר דָּבָר  
לָהּ וְלִשְׁמֹר כְּכֹל מִצְוֹתֶיהָ וְלִתְּנָהּ  
עֲלֵינוּ עַל כִּלְחָזֵינוּ אֲשֶׁר עָשָׂה  
לְחִלְחָה וְלִשְׁמֹר וְלִתְּנָהּ וְלִתְּנָהּ  
עַם קִדְשָׁהּ לִיְהוָה אֱלֹהֶיהָ פֶּאֶר  
דָּבָר  
וְעַתָּה מִשְׁחָה וְזָקַנִי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעָם  
לֵאמֹר שִׁמְרָתָהּ כְּכֹל מִצְוֹתֶיהָ  
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם חֲסִידִים  
וְהִיא כִּיֹּס אֲשִׁיתָה עֲבָדֶיךָ אֶת  
הַיָּדֵינוּ אֱלֹהֵי אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה  
אֱלֹהֵינוּ נִתְּנָה לָנוּ וְהַקְמַתָּה לָנוּ  
גְּדֻלָּתָהּ וְשִׁמְחָתָהּ אֶתְכֶם כְּכֹל וְכִכֹּר

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל







מצות יהוה אלהיך והלכת  
בדרכיו ויראו כל עמי הארץ כי  
שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך  
והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך  
ובפרי צדמתך ובפרי יאדמתך  
על האדמה אשר נשבע יהוה  
לאבותך לתת לך יפתח יהוה לך  
את אוצרות הטוב אתה שמים  
לתת מטר ארצך בעתו ולבשרך  
את כל מעשה ידך והלית גוים  
רבים ואתה לא תלוג ונתת  
יהוה לראש ולא לזנב וחיית  
רק למעלה ולא תהיה למטה  
כיתש מעל מצות יהוה  
אלהיך אשר אנכי מצוך היום  
לשמרו לעשות ולא תסור  
מכל הדברים אשר אנכי מצוה  
אתכם היום ימיו ושמאול לכת  
אחרי אלהי אחרים ר' עבד  
והיה אסלא תשמע צקור

ב  
א  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
יה  
יו  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

יהוה אלהיך לשמר לעשות  
את כל מצותיו וחקתיו אשר  
אנכי מצוך היום ובאו עליך  
כל הקללות האלה ושיגור  
אוראתה בעיר וארצותיה  
בעדה ארור טאך ומשארך  
ארור פרי בטנך ופרי יאדמתך  
שגרא לפיך ועשתרת צאנך  
ארצותה כנאך וארצותיה  
בעאתך ישלח יהוה כב את  
המאדה אתה מחומה ואת  
חמגערות ככל משלתיך  
אשר תעשה עד חשמך  
ועד אכרך מחר מפני ר' ע  
מעלליך אשר עזבת עיניך  
יהוה כד אתה דבר עד כלת  
אתך מעל האדמה אשר אתה  
כא שמחה לרשתה ויכנה יהוה  
בעחפת ובקדחת ובדליקה  
ובחרחר ובחרב ובשרפוך  
ובירקון ודפוך עד אכרך

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י  
יא  
יב  
יג  
יד  
טו  
טז  
יז  
יח  
יט  
כ  
כא  
כב  
כג  
כד  
כה  
כו  
כז  
כח  
כט  
ל  
לא  
לב  
לג  
לד  
לה  
לו  
לז  
לח  
לט  
מ  
מא  
מב  
מג  
מד  
מה  
מו  
מז  
מח  
מט  
נ  
נא  
נב  
נג  
נד  
נה  
נו  
נז  
נח  
נט  
ס  
סא  
סב  
סג  
סד  
סה  
סו  
סז  
סח  
סט  
ע  
עא  
עב  
עג  
עד  
עה  
עו  
עז  
עח  
עט  
פ  
פא  
פב  
פג  
פד  
פה  
פו  
פז  
פח  
פט  
צ  
צא  
צב  
צג  
צד  
צה  
צו  
צז  
צח  
צט  
ק  
קא  
קב  
קג  
קד  
קה  
קו  
קז  
קח  
קט  
ר  
רא  
רב  
רג  
רד  
רה  
רו  
רז  
רח  
רט  
ש  
שא  
שב  
שג  
שד  
שה  
שו  
שז  
שח  
שט  
ת  
תא  
תב  
תג  
תד  
תה  
תו  
תז  
תח  
תט

וְהָיוּ שְׂמִידָה אֲשֶׁר עַל־דָּאשָׁךְ  
נִחְשֹׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־חָתְתָה  
כְּרָלִיתָן יְהוָה אֶת־מִטְוֵהָ אֶרֶץ  
אֲבָק וְעַפְרָה מִן־הַשָּׁמַיִם יִרְדּוּ עָלֶיהָ  
עַד־הַשְּׁמַד יִתְגַּב יְהוָה גִּגְרָה  
לְפָנֵי אֵיכָבֶד בְּהָדָא חֲדָתָא אֱלֹהֵי  
וְשִׁמְשָׁה דְּרַכֵּי סִתְנוּס רְפָנוּ  
וְהָיִיתָ לְזַעֲזָה לְכָל מַמְלָכוֹת  
הָאָרֶץ וְהָיִיתָ נִבְלָתָךְ לְמַאֲכָל  
לְכָל־עוֹף־הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת  
הָאָרֶץ וְאִין מַחֲדִירֵי יִכְכֵּה יְהוָה  
בְּשִׁחְזִין מִצָּרִים וּבְעַפְלִים וּבְגִבֹּת  
וּבְחָרְסָא אֲשֶׁר לֹא־תִכָּל לְהַרְפָּא  
יִכְכֵּה יְהוָה בְּעַתָּה עוֹן וּבְעֶגְרוֹן  
וּבְתַמְהוֹן לִבֵּי וְהָיִיתָ מִמַּשְׁשֵׁי  
בְּעֶהְרִים בְּאֲשֶׁר יִמַּשְׁשֵׁה עוֹר  
כְּאִפְלָה וְלֹא־תִגְלִיחַ אֶת־הַרְבֵּיךְ  
וְהָיִיתָ אֶךְ עֲשׂוֹק וְגִזְלוֹ מִלְּחָמָם  
וְאִין מוֹשִׁיעַ אֲשֶׁה־תָּאֵרֶשׁ  
וְאִישׁ אַחֲרֵי־עַלְפָּה בֵּית־גִּבְעָה  
וְלֹא־תִשְׁכַּח בְּכֶרֶס תִּטְעוּלָא

א  
ומל  
והיו  
שמיך  
כי  
אראה  
ל  
הט  
שמיך  
ובטחריס  
ובחרק  
יבא  
החרק  
החרק  
צירע  
האמר  
לחרק  
כל  
סגור  
ישכבה  
ל

תַּחֲלִלְנָה שׁוֹרֵד טַבַּח לְעֵינֶיךָ וְלֹא  
תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹד מִזֶּה מִלְּפָנֶיךָ  
וְלֹא יִשְׁוּבֶלְךָ עֲאֵב מִתְּנוֹת לֹא־יִכְרֹךְ  
וְאִין לֶךְ מוֹשִׁיעַ בְּמֶךְ וּבְנִיתֶךָ תִּתֵּן  
לְעַם אַחֲרֵי עֵינֶיךָ רְאוּת וּבְכֻזָּת  
אֲלֵיהֶם כְּלָהִים וְאִין לֹא־לִי־דָר  
פְּרִיאֲךָ מִתֶּךָ וּכְלִי־גִיעֶךָ יֹאכַל עֵם  
אֲשֶׁר לֹא־עֵת וְהָיִיתָ רָק עֲשׂוֹק  
וְרַעוּץ פְּלִיטִים וְהָיִיתָ מְשׁוּגָע  
מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה יִכְכֵּה  
יְהוָה בְּשִׁחְזֵי רַע עַל־הַכְּרָכִים  
וְעַל־שִׁקִּים אֲשֶׁר לֹא־תִכָּרֵךְ  
לְהַרְפָּא מִכָּף־הַלֵּךְ וְעַד־קִרְקֹדֶךָ  
יִלָּךְ יְהוָה אִתְךָ וְאֶת־מֶלֶךְ אֲשֶׁר  
תִּקִּים עָלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא  
יִדְעָתָה וְאֶכְהִיד וְעִכְדָּת שֵׁם  
אֱלֹהִים אַחֲרֵים עַץ וְאִמִּי וְהָיִיתָ  
לְשִׁמָּה לְמִשְׁלֹל וּלְשִׁמְנָה כְּכָל  
הַעֲמִיסָא שׁוֹרֵד יִתְגַּב יְהוָה  
שִׁמְחָה וְרַעֲרָב תִּזְוִי אֲחִישָׁדָה  
וּמַעֲטָתָא סָפֵכַי יִתְגַּב־וְהָיִיתָ

ולכ  
ל  
ג  
בכח  
ל  
ומל  
ג  
יד  
אר  
אזב

והיו  
לשמה  
והמדת  
אר  
שמה  
ל

לִי־יָהּ וְיִשְׁמַעְיֵאל וְיִהוֹנָדָה בֶּן־נָדָב וְיִרְמְיָהוּ בֶן־נְבֻכַדְנֶצַּר כֹּהֵן







בפחדת לילה ויום מסולא תאמין  
בחיך בבקר תאמר מייתן ערב  
ובערב תאמר מייתן בקר מפחד  
לכבד אשר תפחד וממראה עיניך  
אשר תראה וזה שיכך יהוה מצרים  
באניות בדרך אשר אמרת לך  
לאתסיף עוד לראתה והתמכרתם  
שם לאיכך לעבדים ולשפחות  
ואין קנה <sup>אלה</sup>  
דבריה ברית אשר עוה יהוה  
את משה לכת את בני  
ישראל בארץ מוא כמלכך  
הברית אשר כרת אתם בחרב

ויקרא משה אל כל ישראל  
ויאמר אלהם אתם ראיתם את  
כל אשר עשה יהוה לעיניכם  
בארץ מצרים לפרעה ולכל  
עבדיו ולכל ארצו המסות  
הגדלת אשר ראו עיניך האתת  
והמפיתים הגדלים והקסם ולא

נתן יהוה לכם לב לדעת ועיניכם  
לראות ואזנים לשמע עדה יום  
הזה ואולך אתכם ארבעים  
שנה במדבר לאכלו שלמתינים  
מעליכם ונעלך לא ברית  
מעל רגלך לחם לא אכלת  
ויין ושכר לא שתית כ למען  
תדעו כי אני יהוה אלהיכם  
ותבאו אלהם מקום הזה ויעא  
סיחן מלך חשבון ויחג מלך  
הבשן לקראתנו למלחמה ונכנס  
ונקח את ארצם ונתנה לנחלה  
לדאוכני ולגדי ולחצי שבט  
המנשיו ושמרתם את דברי  
הברית הזאת ועשיתם אתם  
למען תשכילו את בר אשר  
תעשון <sup>בני</sup>  
אתם נצבים היום כלכם לפני  
יהוה אלהיכם ראשיכם  
שבטיכם זקניכם ושטריכם  
כל איש ישראל טפכם נשיכם

וְגֵר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ מִחֶמְךָ מִחֶמְךָ  
עֵצִיר עַד שְׁאֵל מִמֶּךָ לְעֵבֶר  
בְּנִי יִתְּיָהוּ אֱלֹהֶיךָ וְכֹל  
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ כִּרְתֵּךְ עִמָּךְ  
הַיּוֹם לְמַעַן הִקְיִם אֶת־ךָ הַיּוֹם  
לְיָלֵעַם וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְאֱלֹהִים  
כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְךָ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע  
לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב  
וְלֹא אַתְּכֶם לְבָרְכֶם אֲנִי כִּרְתֵּךְ  
אֶת־בְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים  
הַזֵּאת כִּי אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנֶה פֶּה  
עִמָּנוּ עִמָּד הַיּוֹם לְפִי הַזֶּה אֲלֵכֶם  
וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֶּה עִמָּנוּ הַיּוֹם  
כִּי אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֶת־אֲשֶׁר  
יִשְׁבַּע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר  
עָבַדְנוּ בְּקִרְבְּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבַדְתֶּם  
וְהִנֵּה אֵת שְׁמִי עִמָּךְ וְאֵת גִּלְיָהֶם  
עִי וְאֵת כֶּסֶף וְזָבָאֲשֶׁר עִמָּהֶם  
פֶּה שְׂכָרְךָ אִישׁ אִשָּׁה אוֹ  
מִשְׁפָּחָה אוֹ שֶׁבֶט אֲשֶׁר לָבָן  
פֶּה הַיּוֹם מִעַם יִהְיֶה אֱלֹהֵי־יָמֶךָ

לְכַתֹּב לְעַבְדְּךָ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הַזֶּה  
פֶּה שְׂכָרְךָ אִישׁ אִשָּׁה אוֹ  
וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר־אָמַר לָאֱלֹהִים  
הָאֱלֹהִים הַזֵּאת וְהַתְּכַלֵּךְ בְּלִבְּךָ  
שְׁלֹם יִהְיֶה לְךָ כִּי כִשְׁרָרְךָ  
אֲלֶיךָ לְמַעַן סְפוֹת הַרְוֵה אֶת־  
הַעֲמָאִה לֹא יֵאָמַר יִהְיֶה סְמִיךְ  
לוֹ כִּי אֵינִי עֹשֶׂה אֶת־הַמִּצְוֹת  
כִּי אֵשׁ הָאֵשׁ וְכִי כֹל הָאֵשׁ  
הַסְתַּוְּבָה בְּסִפְרָהּ וּמִתָּה יִתְּנֶה  
אֶת־שְׁמוֹ מִתְּחִלַּת הַשָּׁמַיִם וְהָאֵשׁ  
יִהְיֶה לְרַעַה מִכָּל שְׂכָרְךָ יִשְׁכַּח  
כָּל־אֱלֹהֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבָה  
בְּסִפְרָהּ הַזֶּה וְאֵת מִרְדּוֹ  
הָאֲחֵרִים בְּעֵינֶיךָ אֲשֶׁר יִקְוֶה  
מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנֶּכֶד יֵאָמַר יִשְׁכַּח  
מֵאֶרֶץ רַחֲמוֹתָ וְרֹא אֶת־מִכּוֹת  
הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֵת הַתְּכַלֵּךְ אִי־יָהּ  
אֲשֶׁר חָלָה יִהְיֶה בְּרִית גְּפִרְיָה  
וּמִלַּח שֶׁרָפָה כָּל־אֶרֶץ לֹא  
תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יִעֲרֶה





שמה לך שחה הערתי בכם  
הזס את השמים ואת הארץ  
חייסוהמותני לפניך  
זכרוהקללה ונחת בתיים  
למען תחיה אתה וזר עך  
לאהבה אתי הוה אלהיך  
לשמע בקלי ולעקרה בוכי  
הוא חייך ואך ימיד לשבת  
עלה אדמה אשר ישבע  
יהוה לאבתיך לאברהם  
ליצחק וליעקב לתת להם

ולך משה וידבר את הדברים  
אלה אל כל ישראל ואמר  
אלהם סם מאה ועשרים  
שנה אנכי חיים לא אכיר  
עוד לצאת ולבוא ויהוה  
אמר אלי לא תעבר את  
הנהר הזה יהוה אלהיך  
הוא עבר לפניך הוא ישמיד  
את הגוים האלה בלפניך

וידשתם יהושע הוא עבר  
לפניך כאשר וזכר יהוה  
ועשה יהוה להם כאשר  
עשה לסיחון ולעוג מלכי  
האמרי ולא רעם אשר השמיד  
אתם ונתנם יהוה לפניכם  
ועשיתם להם ככל הם עשו  
אשר צוית אתכם והזכור  
ואמרו אל תיראו ואל תערי  
מפניהם כי יהוה אלהיך הוא  
ההלך עמך לא יפר ולא  
יעזב

מיהוה ויאמר אליו  
לעניי כל ישראל ויאמר  
באתה תבוא אתה עסדה  
אלה ארץ אשר נשבעתי  
לאבותם לתת להם ואני  
תנחילנה אותם ויהוה רואה  
ההלך לפניך הוא יהוה עמך  
לא יפר ולא יעזב לא  
תיראו אתה ויכתב משה

אתה תורה הזאת ויתנה אל  
השמים כפי לוי הנשא את  
אדניו ויהיה אל כל זקני  
שורא לוי משה אודתם  
לאמר מקץ שבע שנים כמעט  
עשרה שנים כחג הסוכות  
כבוא כל ישראל לארצות  
פנייה אלך במקום אשר  
יבחר יקרא אתה תורה הזאת  
על כל ישראל באזניהם  
הקהל את העם האנשים  
והנשים והטף וגר אשר  
בשעריך למען ישמעו  
למען ילמדו ויהיו את יהוה  
אלהים ושמחו לעשות את  
כל מצוות יהוה הזאת וזכור  
אשר לא יעו ישמעו ולמדו  
יהוה את יהוה אל היכם כל  
הימים אשר אתם חיים על  
האדמה אשר אתם עבדים  
אתה ידוע שכלל שותף

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ  
יָמַי לָמוּת קְרֹא אֶת יְהוֹשֻׁעַ  
וְהָיָה כִּי בָאֵל מוֹעֵד וְאָצִיטוּ  
וְיָלַךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיָּתִיצְבוּ  
בְּאֵל מוֹעֵד וַיֵּרָא יְהוָה  
בְּאֵל מוֹעֵד עֵנָן וַיַּעֲמֵד  
עַמּוּד הָעָנָן עַל פֶּתַח הָאֵהֶל  
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֵן  
שֵׁכְבַע סָבִיב וְקָם הָעָם  
הַזֶּה וְנָחָדָרִי אֶרֶץ נָכַר  
הָאֲרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָּא שָׁמָּה  
בְּקָרְבוֹ וְעַכְשָׁנָה וְהִפְרֹאת  
בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּךָ  
וְחָרָה אֶפְיֹכֹוּ בְּעֵינֵי הָהוּא  
וְעַבְדִּים וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי  
מֵהֶם וְהָיָה לֹאבָל וּמַצָּהוּ  
רַעוּת רַבּוֹת וַיִּחַת וַיֹּאמֶר  
בְּעֵינֵי הָהוּא אֶל כֻּלָּם כִּי אִין  
אֱלֹהִים בְּקִרְבִּי מֵעַתָּה וְהָיָה  
הָאֱלֹהִים וְאַנְכִי הַסֹּתֵר אֶתְּךָ



פליבוס הוא על כל הדעה  
אשר עשה פיפגדא  
אלהים אחרים ועתה כתבו  
לכם את השירה הזאת  
ולמדו את בני ישראל שימה  
בפיהם למען תהיה שירה  
הזאת לעד בבני ישראל כי  
אביאנו לאדמה אשר  
נשבעתי לאבותי ונבט חלב  
ודבש ואכלו ושבעו וישן  
ופגדא אלהים אחרים  
ועבדו ונאצו ונהפראת  
ברית ייזיה כי תמצאו  
את דעות רבות וצרות  
וענתה השירה הזאת  
לפני לעד כולא תשכח  
מפי ידעו כי ידעתי את  
יעד ואיש הוא עשה  
היום במידים אביאנו אל  
הארץ אשר נשבעתי  
ויכתבנו את השירה

הזאת בבית ההוא ולמדו  
את בני ישראל ויעו את  
הושע בן נון ואמר חזק  
ואמץ כיאתה תביא את  
בני ישראל אל הארץ  
אשר נשבעתי להם ואנכי  
אחיה עמך ויככלו תמשה  
לכתב את דברי התורה  
הזאת על ספר עד תמס  
ויוצו שיהיה אתה ונשיא  
ארון ברית ייזיה לאמר  
לקח את ספר התורה הזאת  
ושמחו אתה ובעד ייזיה  
יהיה אלהים ויהיה שם צד  
לעדי כי אנכי ידעתי את מדרך  
ואת שרפך וקשורתי בעוד  
יחלם וסממנים היתם  
עם ייזיה ואם כיאתר ימות  
הסוף יהיה אתה וזקני  
יבטיחו ויטעו כלם ואדבר  
באזניהם כי יסור האלה

הזאת בבית ההוא ולמדו את בני ישראל ויעו את הושע בן נון ואמר חזק ואמץ כיאתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אחיה עמך ויככלו תמשה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמס ויוצו שיהיה אתה ונשיא ארון ברית ייזיה לאמר לקח את ספר התורה הזאת ושמחו אתה ובעד ייזיה יהיה אלהים ויהיה שם צד לעדי כי אנכי ידעתי את מדרך ואת שרפך וקשורתי בעוד יחלם וסממנים היתם עם ייזיה ואם כיאתר ימות הסוף יהיה אתה וזקני יבטיחו ויטעו כלם ואדבר באזניהם כי יסור האלה

ואעדה כסאתה שמים וארץ כי ידעת  
 אחרי מותי כי השחתת שדחתי וסרתם מן  
 הדרך אשר צוית אתכם וקראת אתכם חרעה  
 באחרית ימיכם כיתעשו אתה דע בעיני יהוה  
 להכעיסו במעשה יד יכסו דבר משה באגל  
 קהל ישראל אתה דבריה שירה הזאת עד תמים

ותשמיץ בארץ אמר יצחק

מלכסל אמרתו  
 וחזית כי יעניע  
 חכמה ללא דריו  
 כי כל דרכיו משפט  
 צדיק וישר הוא  
 דוד עקש ופולחן  
 עסנגד ולא חכם  
 הוא ענין וימנע  
 שאל אבי ויגיד לי אמרתי  
 בזה ידוע בעצמי  
 למספר בני ישראל  
 יעקב וכל עמליו  
 וכל דרכיו ישרים

האזינו השמים ואדמה

יערף כמטר לחי  
 כשעננים עליהם  
 יזעו ויהא ארץ  
 העדה מים ברוך  
 ארץ מונח ואי שור  
 יצח לו לאבן מוסק  
 דל וזה תגמ ודא  
 הווא הוא אביד קנר  
 טרימות נחלס כענינות הדר  
 בהחל עליו גוים  
 יצב גבול עמי  
 בידא לי בזה עמי  
 מנא הוא ארץ עמי

יבבנהו יבוננהו  
בגשר יעיד קנו על גזוליו ירחק  
יהוה בדרך ינחנו  
יבססו על כמות ארץ  
וינקו ודבש מסלע  
חמאת בקר וחלב צאן  
בני כשן ועתודים  
ודכענב תשתה חמם  
שמנת עבית כפשית  
וינבל צוד ישעיהו  
בתועבת יכעיסהו  
אלהים לא ידעום  
לא שיערום אבתיכם  
ותשבעה אל מחלליך  
מכעס בניו ובנותיו  
אראה מה אחריתם  
בניס לא אמן בם  
פעסוני בהבליהם  
בגוי נבלא כעיסם  
ותיקד עד שאול תחת  
ותהטמוס די תהיט

יצרנהו באישון עינו  
יפרש כנפיו יקחהו ישארו על אברתו  
ואין עמו אל נכר  
ויאכל תנובת שדי  
ושמן מחלמיש צור  
עסח לבכרים ואילים  
עסח לבמליות חטא  
וישמן ישרון וינעט  
ויט שאולה עשיו  
יקנא הו כזריס  
יזבחול שודים לא אלה  
חדשים מסר כבאו  
עון ילדה דשי  
וידא יהוה ינאץ  
ויאמר אסתירה פני מהם  
כידור תהפכת המד  
הם קנאוני בלא אר  
ואני אקניאם בלא עס  
ביאש קדחה באפי  
ותאכל ארץ ויכלה  
אספה עלי מורעות

חצי אכלה בם

נקטב מירידי

עסחמת זחלי עפר

גם כחור גספת גלה יונק עם איש שיבה

אשכיתתה מאנוש זכרם

פני נפרו צרימו

ולא יהיה פעל כל זאת

ואי יזהם תבונה

יכינו לאחריתם

ושנים יניסו רבכה

ויהיה חסגירם

ואי כינו פלילים

ומשרמת עמרה

אש פלת מורחלמו

וראשפת נים אכזר

חתום באצרתיו

לעת תמוטרגלם

וחש עתדת למן

ועל עטיו יתחם

ואפס עצוד ועמב

צויהם יובו

מזרע עבדחמירשן

ושעבדמת אשלחכם

מחוקת שכלה רב ומחדרים אימה

אמרת יאפאיהם

לולי כעס אויב אגור

פניא מרויד נורמה

כי גויא בד עצות תמה

לוחכמוי שכלו זאת

איטה ידך אחד אלף

אסלא כיצורם מכרם

כילא כצורנו צורם

כימגפן קדם גפנס

ענכמו ענכירוש

חמת תנינם יינם

הלא הוא פמס עמד

לינקס ושלם

פיקרוביום אידם

כידין יחזה עמו

כיראה כיאזלתיו

ואמר איא להימו

אשר חלש צבדימו יאכלו



ישתוין נסיכם  
עליכם סתרה  
ואין אלהים עמדי  
מחצתו ואני ארפא  
כיאשא אל שמים ידי  
אם שנותי צדק חרבי  
אשיב נקם לעיני  
אשכירחני מדם  
מדם חלל ושביד  
הרגיני וגו' עמו  
ונקם ישיב לעיני

יקומו ויעזרכם  
ראועתה כי אני הוא  
אני אמת ואחיה  
ואין מידים צדק  
ואמרתי חייאנני לעולם  
ותאחזב משפטי ידיו  
ולמשנאי אשלים  
והרבי תאכל בשר  
מדאש פרעו תאויב  
כידם עבדי יקום  
ובפרא דמתו עמו

ויצא משה ויזכיר את כל דברי  
השירה הזאת באזני העם הוא  
והשעבטו ויכר משה ויזכיר  
את כל דברי האלהים אשר  
ישאלו ואמר אלהים שימו  
לבבכם לכלה דברי אשדאנך  
מעיד כבשה וזכא אשר תצום  
את בניכם לישמר לעשות את  
כל דברי ה' והזאת כי לא

דבר רקדו אמכם כהוא חסד  
דבר רקדו אמכם כהוא חסד  
האדמה אשר אתם נכבדים  
אתה ירדן שמה לרשותה  
ידבר יהוה אל משה ונ  
הזכיר יהוה לאמר עליהם  
העבדים והזכיר דברי  
כאדן מוא כאשר ע

יחודא את ארץ כנען אשר  
אני נתן לבני ישראל לאחזה  
ומת בחר אשר אתה עלה שמה  
והאסף אל עמך כאשר מת  
אחר ואחיד בהרהר ואסף אל  
עמיו על אשר מעלתם כי בתוך  
בני ישראל כמי מריבת קדש  
מדבר צן על אשר לא קדשתם  
אותי בתוך בני ישראל כי מנגד  
תראה את הארץ ושמה לא תבוא  
אלה ארץ אשר אני נתן לבני  
ישראל וזאת הברכה אשר בדרך משה  
איש האלהים את בני ישראל  
לפני מותו ואמר יחזה מסיני  
באוזרח משעיר למו הופיע  
פארן ואתה מדבבת קדש  
גיוא שוחת למו ואף חבב  
עמיס מדקדשיו בדרך והסתמו  
להגיד ישא מדברתך תורה  
יחזה לנו משמור שה קחלת

יעקב ויהי כי שרן מלך כהתאסף  
ראשי עמך יחד שבסי שראר  
יחיראוכן ואל ימת ויהי מהניו  
מספר וזאת  
ליהודה ואמר שמע יהודה  
קול יהודה ואל עמו הביאנו  
יד יחזקאל ועזר מצריו רהדו

וללוי אמר תמיד ואוריך לאיש  
חסידך אשר נסיתו במסה תרבו  
על מי מריצדו האמר לאביו ולאמו  
לאראיתו ואת אחיו לאהביראות  
בנו לאידע כי שמחו אמרתך וידך  
יצרו ויורו משפטיך ליעקב  
ותורתך לישראל ישימו קסודה  
כאפך וכליל על מזבחך בדרך  
יהוה חילו ופ על ידיו תרעה מחץ  
מתנסקמיו ומשנאו מן יגמטו  
לבימן אמר  
יד יחזה ישכן לבטח על חתפך  
על יוכלה חסוכין כתפיו שכן

א  
יחזקאל  
ב  
מלך בור  
בני לוי  
ומת  
והאסף  
אל עמך

ל  
ותק  
מלך בור  
בני לוי  
ומת  
והאסף  
אל עמך

והאסף  
אל עמך  
ומת  
בחר  
אשר  
אתה  
על  
השמה

לבימן  
אמר



וְלִיזֶסְף אָמַר מְכַרְכֶּת  
בְּיַד אֲרָצוֹ מִמֶּגֶד שְׁמִי עַם מִטְרָה  
וּמִתְרוֹס רַבְעֵת תַּחַת וּמִמֶּגֶד  
תָּבוֹאֵת שְׁמִי וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ  
יִרְחִים וּמִרְאֵשׁ הָרִי קֶדֶם  
וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם וּמִמֶּגֶד  
אֲרָץ וּמִלֵּא הָאָרֶץ שְׁכֵנֵי סִנְיָה  
תָּבוֹאֵתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדָּמָה  
נִזְרָא חַיֵּי כְבוֹד שְׁדֵי הָהָרִים  
וְקִרְיָאֵם קִרְנֵי בְּהֵם עַמִּים  
יִנְחִי חֵדוֹא פְּסִי אֲרֵץ וְרֹאשׁ  
רַבְבוֹת אֲפִרִּים וְהַסְאֵלִי מִנְשֵׁא  
וְלִזְבָּלִי אָמַר  
שְׁמַח זְבָלִי בְּעֵצָתְךָ שְׁשֵׁכְךָ  
בְּאֵהֱלִי עַמִּים הָרִי קֶדֶם שְׁמִי  
וּבְחֹזֶק צִדִּיק כִּי שְׁפָעִים  
יִיגָדוּ שְׁפָעִי טַמְזִי חוֹל  
וְלִזְבָּלִי אָמַר בְּרִיךְ  
מִחֵזְבֶּךָ כֹּלֵי אֲשֶׁכְךָ וְכֹלֵי  
וְרֹעֵאֵךְ קֶדֶם וְרֹאֵשׁ  
לְכֵן שְׁמֵךְ לְכֵן שְׁפָעִי

וַיִּתְּאֲרָשׁ עִם עֲדָת יְהוּדָה  
עֲשׂוֹה וּמִשְׁפָּטֵי עַם יִשְׂרָאֵל  
וְלִדְּ אִמָּתָא דִּין  
גִּוֹרָא רִיָּה חֲנָק מִן דִּי בִּשְׁנֵי  
וְלִנְפֹתָא לֵאמֹר נִפְתָּלִי שְׂבַע  
רַצּוֹן וּמִלֵּא בִּרְכַּת יְהוּדָה יִכ  
וְדָוִד יִרְשֶׁהָ  
וְלֵאשֶׁר אִמַּר בְּרוּךְ מִבְּנֵי  
אֲשֶׁר יִהְיֶה רַצּוֹן אֲחִיו וְיִזְכֹּר  
בְּשִׁמּוֹן רָגְלוֹ כִּרְזֵל וּנְחָשׁוֹ  
מִנְעִלָה וְכִימָר דִּבְאֲדִיאֵן טַא  
יִשְׁדֹּן רַבֵּךְ שָׁמַיִם בְּעִירָה  
וּבְנֵאוֹתָיִם שְׁחָאִים מִעֲנֵה אֲרֵחַ  
קִדְסָא וְתַחַת זִרְעֵת עִירָה  
וַיִּגְרֶשׁ מִפְּנֵי דִּבְאֵיכָא וַיֹּאמֶר  
הַשִּׁמְדִּי וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בְּטוֹ  
בְּדִי עֵין יַעֲקֹב אֲלֵא רֵץ דִּבְנֵי  
וְתִירוֹשָׁא וְשִׁמְיָא וְעִירָה  
אֲשֶׁר דִּי יִשְׂרָאֵל מִן  
עִם נוֹשַׁע בִּי הוּדָה מִן  
עֲזָרָה וְאֲשֶׁר דִּי חֲרָבָא וְאֲתָרָה

ויכשו איכר לך יאתה על  
כמותי מות דרך  
ויעל משה מעלת  
מואכ אלהר נכוראש הפסגה  
אשר על פני ירחו ויראהו  
יהוה את כל הארץ אר  
הגלעד עד עדן ואת כל נפתלי  
ואת ארץ אפרים ומנשה  
ואת כל ארץ יהודה עד תים  
האחרון ואת הגבול את הכנר  
בקעת ירחו עד התמרים  
עד צער ואמר יהוה אליו  
זאת ארץ אשר נשבעתי  
לאברהם ליצחק וליעקב  
לאמר לזר עד אתגנה  
הראיתך בעיניך ושמה  
לא תעברו וזאת שם משה  
עבדי יהוה בארץ מואכ על  
פי יהוה ויקבר אתו בגי  
בארץ מואכ מול בית עמור  
ולא ידע איש את קברתו עד

הקטורה ומשה בן מאה  
ועשרים שנה נפשו לאכהתו  
עיניו ולא נכח לו ויכבו כל  
ישראל את משה בערב  
מואכ של שנים וסוף יתמו ית  
בניאב משה ויהו שש  
בן נון מלא רוח חכמה  
כי סבך משה את ידיו  
עליו וישמעו אליו בני  
ישראל ויעשו כאשר  
צוה יהוה את משה ולא קם  
נביא עוד בישראל  
כמשה אשר ידעו יהוה  
פנים אל פנים לכל האלה  
והמופתים אשר שדרו  
יהוה לעשות בארץ מצרים  
לפרעה ולכל עבדיו  
ולכל ארצו ולכל תור  
החזקה ולכל המורא  
הגדול אשר עשה משה  
לעיני כל ישראל

מא  
פסוק

פסוק הנהיג מלכ וסומנ

הנהיג

מלכ וסומנ הנהיג מלכ וסומנ

כל פר שיות של תורה שלשה וחמשים  
סימן דליהו

וכן קדרי התורה פסוקים ושבעה

ואל פסוקי התורה

הפסוקים הללו הם שמעיה ואלה הם חמשים וחמשה

סימן ה' מ' מ' מ'

הפסוקים הללו הם שמעיה ואלה הם חמשים וחמשה

הפסוקים הללו הם שמעיה ואלה הם חמשים וחמשה

סימן ו' מ' מ' מ'

הפסוקים הללו הם שמעיה ואלה הם חמשים וחמשה

הפסוקים הללו הם שמעיה ואלה הם חמשים וחמשה

סימן ז' מ' מ' מ'

דע כי מן בראשית עד ויבא חמ

אלף פסוקים

ומן ויבא חמ עד כי יד על כס יד

אלף פסוקים

מן כי יד על כס יד עד מבואם לא תצטב

אלף פסוקים

ומן מבואם עד ויהרד הנגש

אלף פסוקים

ומן ויהרד הנגש עד ושמע ישראל

אלף פסוקים

ומן ושמע ישראל עד סוף התורה

הפסוקים הללו הם שמעיה ואלה הם חמשים וחמשה

הפסוקים הללו הם שמעיה ואלה הם חמשים וחמשה

חצי ספר בראשית

ועל חרבך וחייה

חצי ספר ואלה שמעיה

חללים לא תתן לחלל

חצי ספר ויבא חמ

והנגע בבשר האדם

חצי ספר ויבא חמ

והיה בראשית חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

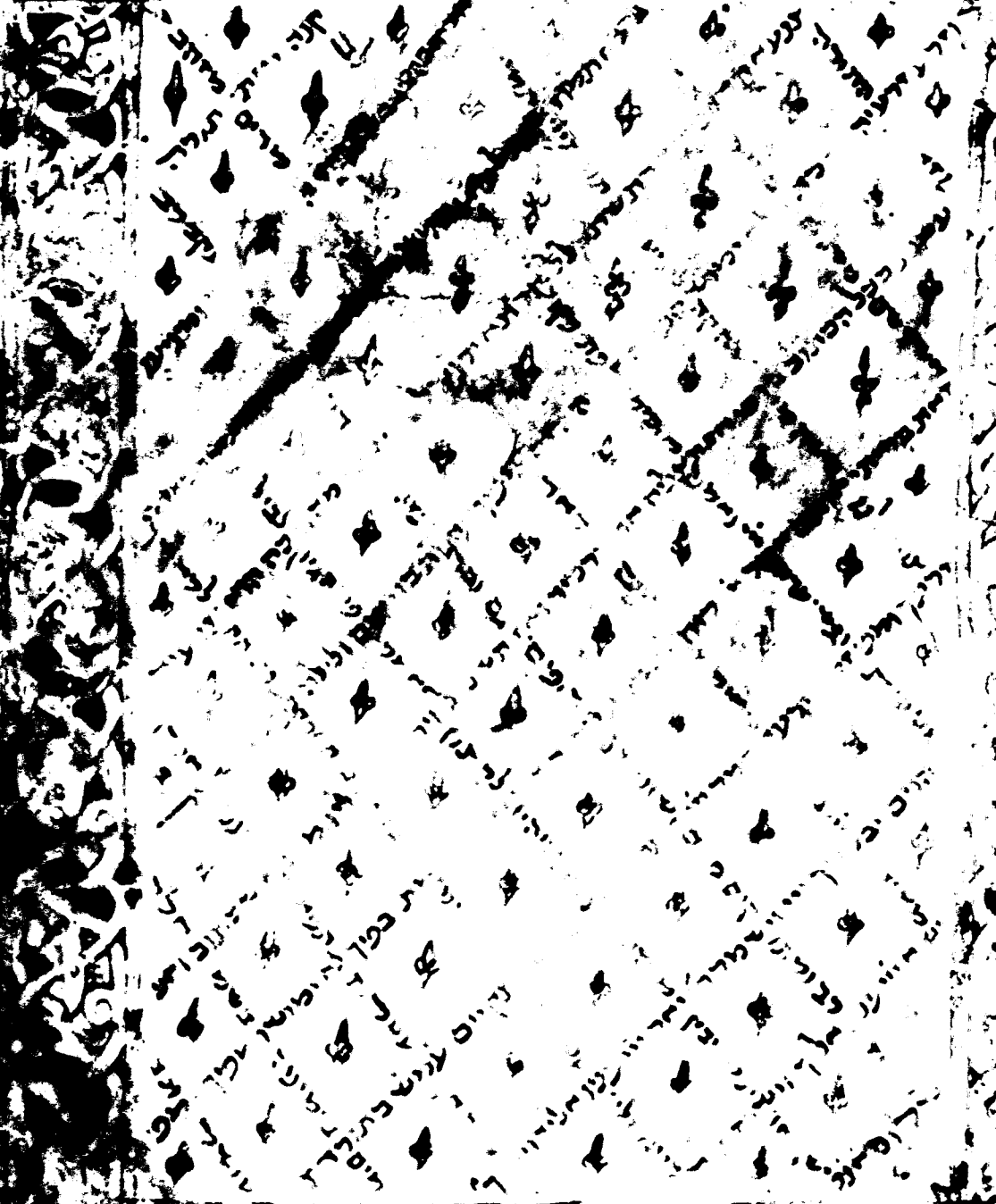
חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

חצי ספר ויבא חמ

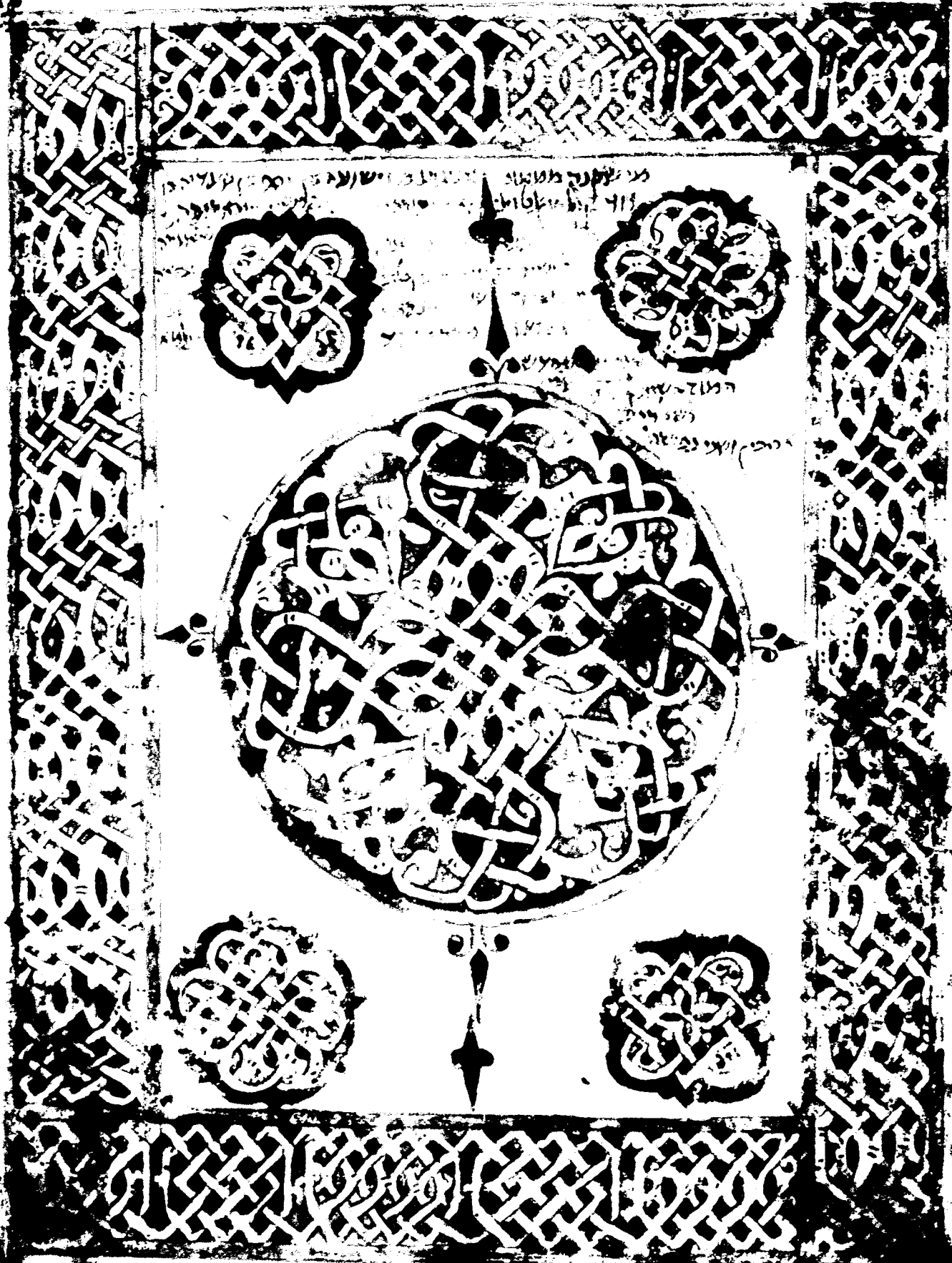
חצי ספר ויבא חמ

Handwritten text in a cursive script, likely a title or header, positioned at the top of the page.



Handwritten text in a cursive script, likely a footer or concluding text, positioned at the bottom of the page.

אמרת זקנה ואלי ונכמול



04466

